

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 10. april 2003**

Torsdag den 10. april 2003 kl. 17.30**Dagsorden:**

- 141/03 Studietur til Lyon
- 171/03 Dispensation fra tillæg til lokalplan "Holmen II"
- 144/03 Byfornyelsesforslag for Amerikavej-karreen
- 132/03 Lukning af Gåsebæksvej og Borgmester Fischers Vej
- 142/03 Vibo's afd. Havekildegård - godkendelse af projekt
- 154/03 Gefionspringvandet - renovering
- 174/03 Busfremkommelighed i Vesterbrogade
- 172/03 Implementering af A-busnettet samt ombygning af busstoppested på Brønshøjvej
- 140/03 Vurderingsankenævnet
- 159/03 Anlægsbevilling til Maritimt Ungdomshus
- 151/03 Oplæg til Erhvervspolitisk Handlingsplan
- 160/03 Debatoplæg om Regionplan 2005
- 152/03 Beretning om tilbagekøbsrettigheder 2002
- 177/03 Integrationspris
- 173/03 Udbud af kommunale grundkapitallån til almene boliger
- 153/03 Forslag til bestyrelsesmedlem og suppleant i DBC
- 175/03 Valg til Det Regionale Faglige Kulturmiljøråd
- 176/03 Valg til Dansk Forsorgsselskabs repræsentantskab
- 143/03 I/S Bellevue Strandpark - korrigeret 2003-budget
- 133/03 Ændring af bestemmelser om prisbelønning af bygninger
- 150/03 Ryparkens Håndboldhal
- 149/03 Nørrebrohallen - renovering af gulv
- 147/03 Vedligeholdelsesprojekter med betinget driftsbevilling
- 146/03 Udpegning til Grundskolerådet
- 161/03 Pris- og kvalitetskrav vedrørende frit valg i hjemmeplejen
- 162/03 Leverandør- og priskrav til leverandører af praktisk og personlig hjælp
- 164/03 Hjemmesygeplejens relation til personlig pleje ved udmøntningen af frit valg
- 163/03 Tilrettelæggelse af madservice i forbindelse med frit valg
- 165/03 Revision af kvalitetsstandarder for praktisk hjælp og personlig pleje
- 166/03 Kravspecifikation for indkøbsordning
- 167/03 Kravspecifikation for tøjvaskeordning
- 168/03 Kravspecifikation for grundig rengøringsordning
- 169/03 Fleksibel hjemmehjælp
- 170/03 Istandsættelse af lokaler i Sjællandsgade
- 145/03 Kompensation til førtidspensionister

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. april 2003

- 157/03 Kollegiet på Specialinstitutionen Forchammersvej
- 158/03 Gældsbrief til daginstitutionen Sundpark Børnehave og Vuggestue
- 148/03 Særberetning fra Revisionsdirektoratet
- 134/03 Regulativ for deltagelse i kurser og kursuslignende arrangementer
- 124/03 Medlemsforslag om udlån af mødefaciliteter
- 181/03 Medlemsforslag om udlicitering af vintertjenesten
- 178/03 Indkaldelse af stedfortræder
- 179/03 Meddelelse om midlertidige valg
- 155/03 Indgåelse af kontrakt
- 156/03 Indgåelse af lejekontrakter

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): God aften. Mødet er åbnet.

Jeg skal oplyse, at jeg har modtaget afbud fra borgmester Winnie Berndtson, Winnie Larsen-Jensen, Pia Allerslev, Ole Hentzen, Michael Rosenmark og Heidi Wang.

Den Socialdemokratiske Gruppe har bedt om, at Erik Vinding indkaldes som stedfortræder for borgmester Winnie Berndtson, der er syg, og at Erik Fisker indkaldes som stedfortræder for Winnie Larsen-Jensen, der ligeledes er syg. Venstres Gruppe har anmodet om, at Henrik Højstrøm indkaldes som suppleant for Pia Allerslev, der også er syg.

Erik Vinding indkaldes som 5. stedfortræder, idet 4. stedfortræder, Karen Schlichting, er bortrejst.

Jeg kan konstatere, at Erik Vinding, Erik Fisker og Henrik Højstrøm er rette stedfortrædere, og at betingelserne for indkaldelserne er opfyldt. Jeg skal høre, om der er bemærkninger hertil? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet. Så kan jeg byde Erik Vinding, Erik Fisker og Henrik Højstrøm velkommen til arbejdet.

(Forsamlingen rejste sig)

Der er til mødet i aften udsendt en dagsorden med 45 sager, hvoraf 2 sager skal behandles for lukkede døre. Jeg skal foreslå, at sagerne vedrørende fritvalgsordninger, det er punkt 25-33 på den trykte dagsorden, behandles under ét. Jeg har på gruppeformandsmødet tilkendegivet, og det vil jeg også gøre her, at jeg vil behandle taletidsbestemmelserne liberalt, hvis man kan bruge det udtryk i forbindelse med sager af denne karakter.

I forbindelse med punkt 44, indgåelse af en kontrakt, har jeg modtaget anmodninger fra forvaltningerne om, at personer kan overvære behandlingen af sagen, der skal foregå for lukkede døre. Det drejer sig om følgende personer: Jimmy Kevin Pedersen, Stig Lundbeck, Per Madsen og Lene Hoen fra henholdsvis økonomiforvaltningen og familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen. Jeg skal høre, om der er bemærkninger hertil? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet.

Er der bemærkninger til dagsordenen? (*Ophold*). Det er heller ikke tilfældet; så er dagsordenen godkendt.

---

1) BR 141/03. Studietur til Lyon

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen anmoder Bygge- og Teknikudvalgets medlemmer om at deltage i udvalgets studietur til Lyon i perioden fra den 22. april 2003 til den 25. april 2003.

(Borgmesteren for Bygge- og Teknikforvaltningen)

Indstillingen blev godkendt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. april 2003

---

2) BR 171/03. Dispensation fra tillæg til lokalplan "Holmen II"

Indstilling om, at der efter den gennemførte naboorientering meddeles dispensation fra tillæg nr. 1 til lokalplan nr. 331 "Holmen II" for så vidt angår lokalplanens § 5 til, at der i forbindelse med forestillinger i operaen kan ske adgang for publikum i personbiler via Galionsvej på de under sagsbeskrivelsen angivne betingelser.

(Bygge- og Teknikudvalget)(Standsningsret)

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det er en standsningssag. Mikkel Warming har gjort brug af standsningsretten i henhold til § 23 i styrelsesloven.

Mikkel Warming (Ø): Jeg må indrømme, at jeg synes, det ville være rimeligt, hvis Borgerrepræsentationen en sidste gang fik mulighed for at tage stilling til, hvordan trafikken til A.P. Møllers operahus skal forløbe.

I Enhedslisten afviser vi stadig væk Mærsk McKinneys forslag til en trafikløsning, fordi vi for det første finder det vigtigt at beskytte de nye boligområder på Holmen mod for meget trafik. For det andet fordi den gamle, originale, det, hele Borgerrepræsentationen tilsluttede sig, da man sagde ja til operahuset, var den mest fornuftige trafikafvikling til og fra Holmen, mest trafikikker, mest fornuftig, mest stringent.

Hovedargumentet for at ændre beslutningen, fordi skibsrederen kom og bad om det, var jo, at forpladsen ville blive ødelagt sådan rent æstetisk, hvis man ikke tillod trafikken at komme ind sydfra.

Jeg vil bare sige, at den plads jo kun skal være trafikeret, når operaen spiller, en time før, en time efter, de gange om året, operaen faktisk spiller. Pladsen kan være meget æstetisk resten af tiden, 95-98 pct. af den tid, der er, selv om der er trafik på den, selv om man vender på den, når der er opera.

Det handler for os at se faktisk ikke om æstetik, det handler om, hvad det er for nogle trafikstrømme, hvad det er for en trafikikkerhed, man laver i de nye boligområder på Holmen. I den oprindelige indstilling fra november sidste år stod der:

»Fondens forslag giver en klarere løsning på forpladsen, men betyder til gengæld, at der kommer gennemkørende trafik på den sydlige ø. Denne vil bl.a. bestå af taxaer, hvis hastighed erfaringsvis er vanskelig at holde nede. Det er efter forvaltningens opfattelse« – vi er altså tilbage i november sidste år – »trafikikkerheds- og tryghedsmæssigt mere problematisk med denne trafik gennem et boligområde end en trafik, der vender på forpladsen.«

Det var der ingen, der forholdt sig til, sidste gang vi havde debat. Jeg ville ønske, at trafikborgmesteren ville forholde sig til det, forvaltningen faktisk skrev, dengang man indstillede at sige nej til Mærsk McKinneys forslag.

Jeg ville også ønske, at trafikborgmesteren ville komme herop og sige, at den logiske konklusion, fortsættelsen af denne her sag, er jo, at næste dispensationsansøgning kommer til at handle om, at operagæsterne skal ind gennem den bussluse, vi nu gud ske tak og lov ser ud til at få etableret.

Det ville være rart, hvis borgmesteren ville forholde sig til måske et hypotetisk spørgsmål, men sige, at selvfølgelig kunne borgmesteren og Venstre aldrig drømme om at sige ja til en dispensationsansøgning fra A.P. Møller Fonden, hvis de kommer og beder om, eller når, kunne man frygte, kommer og beder om at få lov til at få operagæsterne ind gennem busslusen.

Det er ikke specielt hypotetisk. Det er noget, jeg er ganske sikker på desværre bliver virkelighed, at der kommer en sådan ansøgning, fordi det er det mest logiske, når man nu tillader operagæsterne at komme ind sydfra. Det kan enhver forvise sig om ved at slå op på et kort.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. april 2003

Vi synes stadig, det er en dårlig beslutning, et flertal er ved at træffe. Derfor har vi standset sagen. Det ville være for meget at håbe på, at der var kommet rygrad i Socialdemokratiet siden sidst, men principielt har man jo altid håbet.

Jens Johansen (F): Jeg skal ikke et øjeblik sige et ondt ord om storkapitalen, men jeg har et par bemærkninger til dens lakajer. Der er nogle herrer her i kommunen, der får lov til lige, hvad de vil. Det er denne sag et lysende eksempel på.

Til trods for hvad forvaltningen har rådet til, nemlig at den oprindelige løsning var den bedste, den tryggeste, og ikke generede det boligområde, som skal skabes på Holmen, på Sydøen, så bøjer lakajerne sig, når skibsrederen kommer og beder om at kunne få en standsmæssig indkørsel til sin nye opera.

Jeg synes, det er slemt det her. Vi stemmer imod.

Borgmester **Søren Pind:** Tænk, nu sagde hr. Jens Johansen det selv, »en standsmæssig indkørsel« til operaen. Det er nemlig rigtigt, det er nemlig helt rigtigt. Vi mener, at den kommende plads, der skal være der, skal være enestående, og at indkørslen til operaen skal være standsmæssig. Det er det, et flertal tilkendegiver her i aften.

Det må jeg sige, jeg selvfølgelig er overrasket over, at venstrefløjens er imod, for hvorfor på forhånd afskrive sig muligheden for at få så fremragende og så smuk en pladsdannelse og en ankomst til operaen som overhovedet muligt?

De trafiksikkerhedsmæssige spørgsmål, som hr. Mikkel Warming rejser, mener jeg helt sikkert kan løses; ellers havde forvaltningen jo heller ikke, som der står meget klart i indstillingen nu, kunnet anbefale, at Borgerrepræsentationen ikke ændrede sin beslutning.

Så derfor må jeg sige, at det her var det samme, som dengang man gik og snakkede om, at busslusen kommer ikke, busslusen kommer ikke, busslusen kommer ikke. Nu var hr. Mikkel Warming dog så venlig at sige, at nu kommer den formodentlig. Tak for det.

Men jeg tror, man skal passe på med ikke at mane spøgelse frem, som ikke er der. Jeg mener, vi på denne her plads får en enestående mulighed for at skabe det sigtepunkt, som Henning Larsen selv omtalte som det vigtigste og det smukkeste i hele København. Det skal ærlig talt ikke være en rundkørsel.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Vi går til 2. runde.

Mikkel Warming (Ø): Jeg forstår godt, at forvaltningen skriver, som de skriver i den indstilling, der er nu, at der ikke er belæg for at ændre Borgerrepræsentationens flertals indstilling. Jamen det er da ikke mærkeligt. Borgerrepræsentationens flertal besluttede jo uden at diskutere trafiksikkerhed, uden at diskutere trafiktryk, at man ville give dispensation til skibsrederen, fordi han kom og bad så pænt.

Jamen så forstår jeg det da godt. Det ville da være dumt af forvaltningen så ikke at rette sig efter flertallet, som har besluttet, at den slags ønsker man ikke at diskutere. Det kan jeg da godt forstå.

Men det ville klæde borgmesteren, når han nu var heroppe, i stedet for at snakke om spøgelse, der ikke kommer, at sige, at hvis det spøgelse, der hedder, at skibsrederen gerne vil have sine operagæster igennem busslusen, skulle rejse sig alligevel, så vil borgmesteren selvfølgelig mane det i jorden og ikke give det nogen som helst form for plads, altså at borgmesteren vil sige nej. Det ville klæde borgmesteren at komme herop, når han nu selv taler om spøgelse, og sige, at dem vil han i hvert fald ikke fremmane.

Jens Johansen (F): Jeg er da glad for at kunne konstatere, at Søren Pind heroppefra bekræfter, at skibsrederen har bedt om at få, hvad han sådan anser for at være en standsmæssig tilkørsel til operaen,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. april 2003

---

sit mindesmærke, mausoleum, selv om det altså vil genere de kommende beboere på Sydøen. Og at Søren Pind så, når skibsrederen kommer og beder om noget, der i hans øjne er standsmæssigt, er til fals ligesom den øvrige del af det her uheldssvangre flertal.

Indstillingen blev godkendt med 33 stemmer imod 14. 2 undlod.

For stemte A med undtagelse af 1 medlem (Finn Rudaizky), V, B, O og D.

Imod stemte 1 medlem af A (Finn Rudaizky), F og Ø.

C undlod.

=====

3) BR 144/03. Byfornyelsesforslag for Amerikavej-karreen

Indstilling om, at Bygge- og Teknikforvaltningen bemyndiges til at lade det af SBS Byfornyelse udarbejdede byfornyelsesforslag for Amerikavej-karreen udsende i offentlig høring i 2 måneder med de i indstillingen foreslåede ændringer, at Bygge- og Teknikforvaltningen bemyndiges til at indgå forretningsføreraftale med SBS Byfornyelse, samt at Bygge- og Teknikforvaltningen bemyndiges til at afholde de med byfornyelsesbeslutningens gennemførelse forbundne udgifter.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg har modtaget synspunkter fra Enhedslistens Gruppe, som går med ud i høring. Jeg har ikke fået tilkendegivelser fra andre om tilsvarende bemærkninger.

Johannes Nymark (A): For klarhedens skyld vil jeg, selv om sagen går ud til høring, godt sige, at vi egentlig har sympati for de bemærkninger, som Enhedslisten er kommet med, men vi må omvendt sige, at det er på kanten, at det er byfornyelse til 13 mio. kr. Derfor kan vi ikke gå med til de udtalelser. Det er et grimt sted på Amerikavej, men det er ikke der, pengene skal bruges.

Indstillingen blev godkendt.

Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten ønskede følgende protokolbemærkning medsendt ved høringen:

"Enhedslisten og SF mener det er vigtigt, at byfornyelsen skaber ordentlige friarealer til beboerne. For at sikre et større og bedre gårdrum ønsker Enhedslisten og SF derfor Aldi-bygningen nedrevet."

=====

4) BR 132/03. Lukning af Gåsebæksvej og Borgmester Fischers Vej

Indstilling om, at den midlertidige spærring af Borgmester Fischers Vej og Gåsebæksvej fjernes, at Gåsebæksvej trafiksaneres ved fartdæmpende foranstaltninger før, spærringen fjernes, således at beboernes ønsker om forbedret sikkerhed og nedsat hastighed imødekommes, at der til at udarbejde det endelige projekt nedsættes en arbejdsgruppe bestående af repræsentanter fra Frederiksberg Kommune, Vej- og Parkafdelingen, Københavns Kommune, Vej & Park samt grundejerrepræsentanter ud til strækningen, samt at Bygge- og Teknikudvalget, Københavns Kommune, etablerer og finansierer fartdæmpning af Gåsebæksvej i 2003 inden for en ramme på 150.000 kr. Udgifterne afholdes af Vej & Parks konto for tryghedsfremmende foranstaltninger på skoleveje funktion 2.11.1., vejvedligeholdelse. (Bygge- og Teknikudvalget)(Standsningsret)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. april 2003

Johannes Nymark (A): Jeg tror, der er bred enighed i Valby om, at der er behov for, at denne vej bliver genoplukket. Men der har været en del polemik omkring den konkrete udformning, som denne indstilling rummer. Så derfor vil jeg godt tilkendegive, at vi, og jeg har talt med borgmesteren om det, forudsætter, at vi efterfølgende kan forhandle den konkrete udformning af vejen, som den kommer til at være nu.

Sven Milthers (F): Når vi har standset denne sag i udvalget, så er det, fordi vi synes, den mildest talt er pudsig. Der er tale om, at man vil genåbne en vej, hvor 80-90 pct. af den nye trafik vil være gennemkørende, som intet har at gøre med den lokale private fællesvej, og udgifterne til at vedligeholde vejen vil man stadig væk vælte over på dem, der nu bor på vejen. Det er lige nøjagtigt det, striden har stået om i udvalget.

Jeg synes så, det er lidt påfaldende, at man nu vil til at diskutere med borgerne, hvordan den konkrete udformning skal være, men inden for en ramme på 150.000 kr., og uden at man overtager ansvaret for en medfinansiering, til trods for at der har ligget en aftale tilbage fra 1930'erne, hvor man fra kommunens side anerkendte, at borgerne højst skulle betale et beløb. Man kan sagtens sige, at det var i 1930'erne, det er fuldstændig latterligt, men der var en klar erkendelse fra kommunens side dengang af, at så måtte resten påhvile kommunen, dvs. fællesskabet, fordi belastningen, ødelæggelsen af vejen, påhvilede fællesskabet.

Det er det, man nu har sagt, at man er fløjtende ligeglad med i udvalget. Man vil tromle hen over borgerne. De har bare værsgo at sørge for at vedligeholde den vej i en passende sikkerhedsmæssig stand. Det har kommunen selv beregnet burde koste en engangsinvestering på ca. 3½ mio. kr., for at den var økonomisk fornuftig, for det er nemlig relativt snart, det skal gøres, og i øvrigt bragt i en sikkerhedsmæssigt forsvarlig stand. Det er ordene i indstillingen. Jeg synes altså, det er lidt groft, at man her pålægger nogle relativt få beboere en omkostning på 3½ mio. kr. Men det er det, udvalgsflertallet har gjort.

Vi har så alle sammen fået materialet om, at der er nogle borgere derude, som synes, at dette heller ikke rigtig kan stemme overens med lovgivningen, og de har altså den opfattelse, at de kunne da i hvert fald godt finde på både at klage og alt muligt andet og finde ud af, om det overhovedet er lovmedholdeligt, for det strider sådan set i hvert fald mod ordene i privatvejsloven. Men det er man igen ligeglad med fra flertallets side.

Nu vil man så gerne drøfte med borgerne, om det måske kunne laves lidt pænere eller sådan noget, men ingen oplæg, ingen åbning for at diskutere, hvordan omkostningsfordelingen egentlig skal være derude.

Jeg synes, det er en skam, at flertallet på den måde vil tryne nogle borgere, som altså skal op med ca. 3½ mio. kr. inden for de næste højst 5 år for at få vejen i en sikkerhedsmæssigt forsvarlig stand. Derfor kan vi ikke tilslutte os, at dette forslag bliver gennemført.

Mikkel Warming (Ø): For Enhedslisten er det centralt, at der er sammenhæng i den trafikpolitik, der er i kommunen. Det er jeg klar over er et meget vidtgående krav.

Her handler indstillingen om at fjerne en midlertidig spærring på Gåsebæksvej og Borgmester Fischers Vej. Som det kan ses i indstillingen tilbage fra før sommerferien, så var og er der forskellige holdninger i lokalområdet til det forslag.

For os er det som sagt vigtigt, at der er sammenhæng i tingene. Der skal foregå udbygninger i det centrale Valby, og det har selvfølgelig indflydelse på de trafikstrømme og trafikmængder, der er. Det eneste logiske er at få lavet en trafikplan for det centrale Valby, for at der bliver sammenhæng i det, kommunen render og laver.

Derfor skal jeg genfremsætte og appellere om, at man stemmer for det denne her gang, vores forslag fra Bygge- og Teknikudvalgets behandling, nemlig at spærringen ikke fjernes, før der er lavet en trafikplan for det centrale Valby, hvor udbygningerne og den deraf afledte trafik ses i sammenhæng.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. april 2003

Borgmester **Søren Pind**: Her er tale om en genåbning, ikke en åbning, som nogle siger, men en genåbning, dvs. vejen har været åben før. Alle her kender vist grunden til, at vejen har været lukket. Denne grund eksisterer nu ikke længere, og derfor skal vejen naturligvis genåbnes.

Jeg synes, at Sven Milthers i meget, meget høj grad også i denne sag, vil jeg sige, i forlængelse af den sidste fremmaner nogle spøgelse for beboerne. Forvaltningen har jo selv givet udtryk for, at sådanne tal, som nævnes, ikke er relevante, sådan som man vurderer det. Så jeg mener ikke, man skal være så bekymret for denne sag.

Til hr. Johannes Nymark vil jeg selvfølgelig give det tilsagn, der er anmodet om.

Abderrahman Ben Haddou (D): Jeg vil blot tilkendegive, at CD glæder sig meget til, at denne vejafspærring fjernes. Den er simpelt hen ulidelig og hænger slet, slet ikke sammen med den trafikplan, som vi ellers ikke har i København. Folk skal simpelt hen køre flere kilometer for at nå målet, og det kalder man at være miljøvenlig.

Jeg er også enig med bygge- og teknikborgmesteren i, at da man i sin tid spærrede vejen af, så skyldtes det jo, at man var ved at renovere Fasanvej. Fasanvej er for længst blevet renoveret, og den er genåbnet, så den grund, der var til at lukke Borgmester Fischers Vej, er væk.

Så derfor kan CD heller ikke støtte Enhedslistens forslag om, at spærringen ikke fjernes, før der er lavet en trafikplan for det centrale Valby. Det må vel være sådan, at vi må finde ud af, hvad grunden var til, at vi spærrede vejen, og det var netop, at Fasanvej var lukket. Nu er den genåbnet, og derved bliver den ikke overdænget med biler, men får måske – måske – det samme antal biler, det vil sige omkring de 5.000 gennemkørende biler, der var før afspærringen.

Når vi har kunnet leve med det før afspærringen, så kan jeg slet ikke forstå, at det pludselig er blevet en meget, meget uheldig situation, vi kan udsætte vores valbyborgere, frederiksbergere, det er ikke vores, men det er godt nok Frederiksberg Kommunes borgere, men i hvert fald nogle borgere, for en masse gennemkørende trafik.

Lad mig også gøre opmærksom på, at langs den lange strækning er det meste af det kirkegårds-muren, og så er der langt til lejlighederne på Borgmester Fischers Vej, så det er ikke sådan, at man lige hopper ud af ejendommen og så ud på gaden og risikerer at blive kørt over.

Skellet er faktisk farligere for i hvert fald vore ældre borgere, idet der er mange ældreboliger i området, som ligger tæt. Så hvis man egentlig skal se på sikkerheden, så gælder det om at få den fjernet den her omvej via Skellet så hurtigt som overhovedet muligt og tilbage til Borgmester Fischers Vej.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): 2. runde.

Sven Milthers (F): Jeg beklager, at borgmester Søren Pind ikke kan læse sin egen forvaltningsnotater indenad, for i notatet står der udtrykkeligt, at de 3½ mio. er det, der hører til, hvis man vil agere økonomisk fornuftigt og forsvarligt. Man kan godt lave nødtørftige istandsættelser, men så skal man gøre det hvert år eller hvert andet år. Det vil løbe op, og det vil sige, at over en årrække vil udgifterne blive væsentligt større, hvis man alene laver de der lappeløsninger, som borgmester Søren Pind nu åbenbart mener er gode nok for borgerne.

I stedet for at opfordre dem til at opføre sig økonomisk fornuftigt, så kan jeg forstå, at borgmester Søren Pind siger til borgerne derude: I skal bare glemme højt og flot, hvad der er økonomisk fornuftigt, og så i øvrigt sørge for at betale en masse penge igennem de næste mange år. Det er udsagnet. Det synes jeg ikke er nogen særligt rimelig fortolkning, og jeg synes i hvert fald, at min fortolkning er noget mere klar og ærlig over for borgerne. Det synes jeg, vi skal gøre.

Så vil jeg sige til Ben Haddou, at man skal altså være opmærksom på, at på vores del af Gåsebæksvej er der altså temmelig mange borgere. Der er boliger lige ud til vejen, der er boligkarreer lige

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. april 2003

---

ud til vejen, der er børn på vejen osv., og det er et område, der i øvrigt er ret fredeligt. Derfor ville det da være logisk at bruge det til at fastholde den fredeliggørelse, der er sket af vejen, og i øvrigt sørge for, at vejen alene skal have en benyttelse, der svarer til det, den er, nemlig en privat fællesvej, og dermed til lokalområdets forsyning og ikke en gennemfartsvej.

Hvis man vil lave gennemfartsvejen, det kan jeg sådan set godt se, der kan være nogle grunde til, så må man også overtage ansvaret for vedligeholdelsen af den. Det er der, min kritik sætter ind, og det er det, der er det alvorlige i denne sag. Man beslutter her, at den skal genåbnes, skal genovertage den rolle, man har tildelt den, som en offentlig fordelingsvej, eller som en bydelsgade, hedder det jo i vejhierarkiet, men uden at man vil påtage sig ansvaret for at dække omkostningerne. Det er der, kritikken sætter ind, og det er det, jeg synes er uansvarligt.

Det undrer mig egentlig, at CD, som jo plejer at beskytte bl.a. private grundejere og deres udgiftsniveauer, her mener, at det er helt rimeligt, at kommunen bare kan pålægge borgerne en særlig udgift for, at vi kan have et vejnet, som kan bruges i vores trafikplan til det overordnede. Det synes jeg ikke er rimeligt, og det synes jeg, der skal gøres noget ved.

Det er derfor, vi ikke kan tilslutte os den. Allerhelst ville vi selvfølgelig have, at den røg tilbage til udvalget, sådan så det af Johannes Nymark stillede forslag og af borgmesteren tiltrådte, ønsket om, at man kunne se på det mere konkrete, kunne blive taget op til ordentlig overvejelse, for det var jo det, der burde være lavet i udvalget frem til nu, i stedet for denne her hovsaløsning, hvor man altså bl.a. påstår, at det er borgerne selv, der skal betale.

Men det ved jeg ikke, om der kunne være stemning for. Det synes jeg var en mere ærlig måde, og så invitere borgerne til en dialog og så få et projekt og se, om det kan gøres for de 150.000 kr., eller det måske er flere penge. Det synes jeg ville være det rigtigste.

Så jeg vil da godt efterlyse hos de to partier, om det var det, der var den ærlige måde over for borgerne at invitere til en dialog og så bede om at få et endeligt projekt fra forvaltningen, i stedet for dette ikke gennemtænkte projekt.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Ikke flere har bedt om ordet. Forhandlingerne om sagen er afsluttet.

Jeg skal lige forstå det korrekt. Var det sådan, at der var forslag om udvalgshenvisning fra Sven Milthers? (*Sven Milthers*: Ja).

Socialistisk Folkeparti stillede forslag om, at sagen blev tilbagevist til Bygge- og Teknikudvalget.

Forslaget blev forkastet med 33 stemmer imod 18.

For stemte F, B og Ø.

Imod stemte A, V, O, C og D.

Enhedslisten genfremsatte følgende ændringsforslag fra behandlingen i Bygge- og Teknikudvalget:

"Spærringen fjernes ikke, før der er lavet en trafikplan for (det centrale) Valby, hvor udbygninger og den deraf afledte trafik ses i sammenhæng."

Ændringsforslaget blev forkastet med 38 stemmer imod 13.

For stemte F og Ø.

Imod stemte A, V, B, O, C og D.

Indstillingen blev herefter godkendt med 38 stemmer imod 13.

For stemte A, V, B, O, C og D.

Imod stemte F og Ø.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. april 2003

=====

5) BR 142/03. Vibo's afd. Havekildegård - godkendelse af projekt

Indstilling om, at Bygge- og Teknikudvalget bemyndiges til at godkende et projekt vedrørende udskiftning af brugsvandsinstallationer i Vibo's afd. 5 Havekildegård, beliggende Valbygårdsvej 1-31C i Valby, at Bygge- og Teknikudvalget bemyndiges til at godkende det endelige projekt og udgifterne hertil efter afholdt licitation, alt under forudsætning af, at det endelige projekt ikke afviger væsentligt fra det foreliggende, samt at Bygge- og Teknikudvalget bemyndiges til at afgive 100 pct. garanti for realkreditlån, der optages til finansiering af disse arbejder, under forudsætning af, at Landsbyggefonden yder ydelsesstøtte og påtager sig regaranti i forhold til kommunens garanti.
(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

6) BR 154/03. Gefionspringvandet - renovering

Indstilling om, at der gives en kapitalbevilling på 20 mio. kr. på konto 0.21.3, Parker og legepladser til dækning af udgifter til renovering af Gefionspringvandet. Projektet finansieres ved, at der reserveres 20 mio. kr. af puljen til Trafik og nye Boligområder til formålet. Bestræbelserne på at rejse finansiering fra anden side fortsætter sideløbende med arbejderne iværksættelse.
(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen — som anbefalet af Bygge- og Teknikudvalget — blev godkendt.

=====

7) BR 174/03. Busfremkommelighed i Vesterbrogade

Indstilling om, at Vesterbrogade omlægges som beskrevet i denne indstilling, primært med henblik på at skabe større fremkommelighed for busser, samt at der gives en kapitalbevilling på 9 mio. kr. til etablering af projektet under Vej & Parks anlægsramme funktion 2.22.3, udformet som en udgiftsbevilling på 17,6 mio. kr. og en indtægtsbevilling på 8,6 mio. kr. svarende til Frederiksberg Kommune og HUR's økonomiske bidrag. Projektet finansieres af 9 mio. kr. af puljen til "Trafik og nye boligområder"

Det forudsættes, at evt. mindreindtægter ved nedlæggelse af parkeringspladser dækkes af Bygge- og Teknikudvalgets ramme.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Borgmester **Søren Pind**: Ingen skal være i tvivl om at det ligger os på sinde, at den kollektive trafik i vores hovedstad har gode forhold. Men jeg er også nødt til at sige, at det skal ske på rimelige vilkår. Den storm af protester, dette forslag er blevet mødt med, særlig fra det lokale erhvervsliv, gør, at vi ikke synes, det her er nogen særlig god idé.

I det hele taget tror vi, der er behov for at gentænke den måde, hvorpå vi organiserer vores trafik på. Det kunne f.eks. være i skikkelse af cykelveje, som fulgte parallelt med de store veje generelt set. Det vil vi vende tilbage til ved en senere drøftelse.

Men vi synes i hvert fald, at dette forslag om fremkommelighed ikke er et forslag, vi kan tiltræde i forhold til de meget, meget store problemer, som det vil skabe for den lokale handel. Derfor vil vi stemme imod.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. april 2003

Johannes Nymark (A): Vi har også lyttet til de protester, der har været fra handelen, fra Veko på Vesterbro. Men vi har en overordnet politik, og det tror jeg, vi har været enige om, at vi er bekymret over, at busfremkommeligheden i København, specielt i de indre områder, bliver dårligere og dårligere. Hastigheden kommer længere og længere ned, busbetjeningen bliver dermed mere og mere lousy, for at sige det rent ud.

Vi har allerede for flere år siden tilkendegivet, også ved ekstrabevilling til busfremkommeligheden, at det er højt prioriteret. Det er også en af forudsætningerne for bl.a. det nye A-busnet, at vi gør noget også i Københavns Kommune for busfremkommeligheden.

Så her er vi inde og skulle vælge imellem nogle protester fra nogle handlende, som er forståelige, men som har problemer, som nok vil vise sig i praksis at være overkommelige, og så på den anden side at forfølge vores overordnede politiske mål, nemlig at få skabt bedre forhold for den kollektive trafik i København.

I det valg har vi nemt ved at vælge og sige, vi er nødt til at handle, som vi har sagt, og fremme projekter, som kan hjælpe busserne. Det her er et af de største busfremkommelighedsprojekter i et af de vanskeligste områder, vi har, det er brogaderne. Så derfor stemmer vi for forslaget.

Jens Johansen (F): Jeg har da også hørt Veko's protester, og selv om vi synes, at det er nogle søde og rare og sympatiske mennesker, og vi godt kan lide at gå i deres butikker til hverdag og handle hos dem i den store variation af specialvarebutikker, der er på Vesterbrogade, og som faktisk er forblevet der, også efter at vi for en lille halv snes år siden lavede cykelstier, uden at det afstedkom den store katastrofe, som man dengang fra Veko og anden side mente, det ville medføre for de handlende på Vesterbrogade, så har vi dog ikke meget sympati for de mange parkerede biler, som holder ganske ulovligt på cykelstierne, som kører varer og sengetøj til hotellerne og hvad ved jeg.

Dette projekt er et godt projekt, som bl.a. på nogle områder, men ikke alle – der er stadig væk nogle meget alvorlige knaster tilbage på Vesterbrogade – også øger trafikikkerheden for de bløde trafikanter. Der skal gøres mere, og vi har også over for forvaltningen tilkendegivet, hvilke områder vi mener, der skal arbejdes med, ud over det projekt, som vi her vil stemme for, og som vi regner med bliver vedtaget i dag.

Mikkel Warming (Ø): Biltrafikken stiger, antallet af buspassagerer falder. En af de vigtigste grunde til den udvikling er, at busserne ikke kommer særlig hurtigt frem, at de klumper sig sammen og holder i køer. En anden grund er regeringens og HUR's almindelige nedskæringer, det kan man roligt sige, det gør ikke sagen bedre.

Men fremkommelighedsprojekter, projekter, der sikrer busserne bedre fremkommelighed, er noget af det, der faktisk står højt på dagsordenen hos langt de fleste partier herinde i Borgerrepræsentationen. Vesterbrogade er på mange måder og flere delstrækninger en flaskehals, hvor både busser og biler klumper og holder i kø.

Dette projekt er på mange måder, synes jeg, et forholdsvis afdæmpet, men nødvendigt projekt, der ikke alene sikrer, at busserne kommer hurtigere frem, men også øger bilernes fremkommelighed på Vesterbrogade og sikrer en vis regularitet i busserne, i stedet for det, som vi oplever i dag i myldretiden, at de kommer i klumper på 4 stk. ad gangen med 10, 15, 20 minutters mellemrum. Det er jo den slags, der logisk får antallet af buspassagerer til at falde.

Der er problemer på Vesterbrogade, som ikke løses med dette forslag. Jeg kunne nævne Kingosgade og Enghavevej-krydset, som er slemt, meget slemt endda i øjeblikket, men som heller ikke rigtig berøres af det, skal jeg så sige, efter min overbevisning. Vi støtter dette lille fremskridt.

Omkring parkeringspladserne og de nedlæggelser, der er: Altså jeg er nødt til at sige, at for det første har jeg noteret mig, at i de høringskrivelser, vi har fået, bakker Vesterbro Handelsforening faktisk forslaget op. Det må vel høre med, at helt så slemt er det ikke.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. april 2003

For det andet er det min fornemmelse, at en meget stor del af de handlende på Vesterbrogade faktisk kommer med cykel og via fortov. Specielt for fodgængerne giver dette projekt bedre forhold, bedre krydsningsmuligheder. Vesterbrogade bliver ikke helt på samme måde en barriere, som den er i dag. Så jeg er ikke sikker på, at det medfører – det er jeg faktisk meget overbevist om, det ikke gør – den nedgang, som Veko har agiteret for, at det gør. Jeg kunne sige det samme om cykelstierne i sin tid, det vil jeg så ikke.

Dette er et nødvendigt lille projekt, som vi er nødt til, hvis vi vil have, at folk skal kunne komme med busser ad Vesterbrogade, og derfor støtter vi det.

Karin Storgaard (O): Denne indstilling drejer sig om busfremkommelighed på Vesterbrogade. Men når sagen studeres nærmere, så er det jo faktisk yderligere en kombination af muligheden for af- og pålæsning samt kundeunderlaget for butikkerne.

Jeg tror, der er nogle, der helt har misforstået denne indstilling, fordi de tror, at hvis man siger ja til den, så er alle problemer løst. Dog hørte jeg dog lige, at Mikkel Warming var vågnet op og sagde, at ikke alle problemer var løst, så det glæder mig selvfølgelig at høre, fordi det er de ikke, tværtimod.

Der er 80 underskrevne protestbreve, og det er de forretningsdrivende, som har protesteret mod, at man vil nedlægge nogle parkeringspladser på Vesterbrogade. Det drejer sig i alt om 31 pladser.

Jeg ved godt, at der er nogle i denne her forsamling, der ønsker, at der ikke kører nogen biler i København, men jeg vil bare gøre opmærksom på, at der altså er mange københavnere, der har bil, og de skal vel for pokker da have lov til at køre, om de så kommer fra Valby eller Østerbro og måske vil en tur på Vesterbrogade i bil i stedet for noget andet, fordi de skal have nogle varer med. Det er vel på sin plads.

Der er også nogle, der ønsker, der heller ikke skal være parkeringspladser, fordi vi skal jo helst gøre det så svært for alle parter som muligt, men det er Dansk Folkeparti altså ikke tilhænger af.

Godt nok har vi i går i Bygge- og Teknikudvalget besluttet, at der skal etableres et underjordisk parkeringsanlæg under Vesterbros Passage, men det er der jo ikke endnu, og der går altså et stykke tid, inden det er der, så det er klart, der vil være nogle problemer.

Vi mener i Dansk Folkeparti, at det er en usikkelig vedblivende at nedlægge parkeringspladser, uden at der oprettes nye pladser. Vi mener heller ikke, at man lytter nok til, hvad det er, folk siger til os, og i det her tilfælde er det så både de forretningsdrivende og hotellerne.

Projektet skulle forbedre busfremkommeligheden. Ja, men det kunne vi da såmænd også godt tilslutte os, vi vil da gerne have, at der er busfremkommelighed. Men vi synes måske, at en besparelse på 1 minut og 20 sekunder på at lave alt det her palaver ude på Vesterbrogade, faktisk taget ikke er ret meget.

Der bliver også talt meget om, at der så vil være en mindre sammenklumpning af busser, og det lyder ganske interessant, for jeg har bemærket, at lige meget hvad vi har lavet i København, helt tilbage fra det hed HT, eller hvad det hed, og HUR, uanset hvordan vi har lavet det med afgangstider og med at køre andre ruter osv., så har busserne altid klumpet sig sammen. Så jeg tror ikke, at man skal indstille sig på, at det problem bliver løst. Jeg mener også, at der kan være tvivl om, om der er flere, der vil benytte busserne. Jeg tror det næppe.

Jeg vil sige, at Dansk Folkeparti vil have afstemning om denne sag. Vi er ikke enige i indstillingen. Vi har en protokolbemærkning fra udvalget, som jeg først vil læse op, og som vi så gerne vil have videreført:

»Dansk Folkeparti vil gerne tilslutte sig, at busfremkommeligheden forbedres, men mener, der er for mange uløste problemer i denne sag, bl.a. mulighed for af- og pålæsning. Dansk Folkeparti kan ikke vedblivende acceptere nedlæggelse af p-pladser, i dette tilfælde 31 pladser.«

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Nu var jeg lidt bekymret for, at der i protokolbemærkningen også blev sagt »pokker«, fordi det må man ikke ... (*Afbrydelse*). Nej, der står heller ikke

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. april 2003

»pokker« i protokolbemærkningen, det må man heller ikke skrive, men man må heller ikke sige det fra talerstolen, heller ikke når man citerer sig selv.

Abderrahman Ben Haddou (D): CD vil også være med til en afstemning om det her flotte forslag og vil selvfølgelig stemme imod. Og hvorfor vil vi det?

Mikkel Warming var heroppe og sige, at det her er et nødvendigt lille projekt, og dermed understreger han i virkeligheden, at det er endnu en nødvendig lappeløsning på de mange trafikale problemer, vi har i København. For i virkeligheden løser vi nok problemet med trafikfremkommeligheden på nogle få hundrede meters afstand, men hvad gør man ude i enderne? De samler sig igen, der er bilerne der igen, og der er problemerne igen for busserne. Så man løser det måske lige i det område, men hvad gør man længere fremme og længere tilbage fra denne her strækning? Så endnu en gang en lappeløsning, og det vil jeg ikke være med til.

Men når det samtidig betyder, at man nedlægger 31 parkeringspladser, så bliver det hele endnu mere sjovt, fordi hvor skal de hen? Jamen så har de jo sidegaderne, hvor de kan ligge og drøne rundt og slås om, hvem der kan få fat i en eller anden parkeringsplads der. Det er ikke pendlerne, der parkerer der. Det er vesterbroborgere, har jeg set gang på gang. Så vi kan heller ikke bruge en eller anden grund med, at det er dem udefra, som parkerer i de områder.

Så vi gør livet endnu mere surt for nogle af vores bilister i København, samtidig med at det selvfølgelig også går ud over handelen i området, hvilket også er blevet bekræftet af bl.a. Veko.

Det her vil jo koste 8,6 mio. kr. fra Frederiksberg Kommune og Hovedstadens Udviklingsråd og 9 mio. kr. fra Københavns Kommune, alt i alt 17,6 mio. kr.

Spørgsmålet var også fra Mikkel Warming, at for at gøre det bedre for de københavnske buspassagerer, så kunne man jo enten vælge at forbedre busfremkommeligheden, eller man kunne bruge nogle flere bustimer. Jeg synes, man godt kunne få mange, mange flere buschauffører for 17 mio. kr.

Det kunne måske også have været løsningen i stedet for at lave en lappeløsning, for jeg tror i virkeligheden, vi har et problem med, at der står nogle busser i nogle garager og rådner op, fordi man har besluttet sig for at skære ned på bustimerne. Men samtidig har man afsat nogle penge til nogle pilotprojekter eller hvad man kalder det, for at det her lokalområde skal se så flot ud, vi skal sørge for, at busserne kommer hurtigere frem ... (*En mobiltelefon ringer*). Undskyld ...

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Vi venter bare, vi venter bare.

Abderrahman Ben Haddou (D): Det er aldrig sket før ...

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Der er mange måder at sørge for, at familien følger med i, hvad det er, man laver, når man ikke er hjemme. Men værsgo. Jeg går ud fra, at Ben Haddou er klar igen.

Abderrahman Ben Haddou (D): Så, nu har jeg slukket.

Det, jeg mener, er, som det også blev sagt af Karin Storgaard, at når resultatet alt i alt er 1 minut og 20 sekunder, herregud, er det virkelig det værd at bruge så mange millioner på det? Godt nok skal Københavns Kommune kun af med de 9 mio., men tænk, hvor mange buschauffører vi kunne få ud på gaderne til at køre fru Hansen fra det ene område til det andet, i stedet for alt det her pjat.

For di hvis vi skal komme busfremkommelighedsproblemerne til livs, så gælder det om for os alle sammen, og der kan det godt være, Enhedslisten stadig ikke vil være med, men det kan godt være, at SF vil rykke sig, at vi begynder at tale om underjordiske p-anlæg i brokvartererne. Se, det ville rykke noget, der ville ske noget, og så kan vi for min skyld gerne lave stopforbud igennem hele Vesterbrogade. Så er det ikke kun 1 minut og 20 sekunder, vi sparer, så tjener vi penge på det. Og så oplever bi-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. april 2003

---

listerne den service, at de får parkeret deres bil i læ, og vi får plads til cykler, vi får plads til grønne områder.

Kom så i gang. Lad os snakke om noget, der er hold i, i stedet for at komme med nogle lappeløsninger, der ikke giver noget som helst, når det kommer til stykket.

Sven Milthers (F): For det første vil jeg sige til Ben Haddou, at så vil det altså sige, at du meget snart vil gå ind for, at vi kan lave stopforbud på Vesterbrogade, for der vil snart komme et forslag fra et flertal i udvalget om at lave et større parkeringsanlæg i det, der hedder Vesterbro Passage, med op mod 1.000 p-pladser. Det må jo være løsningen på det, så det glæder jeg mig til, at du vil foreslå til den tid.

Men ellers må jeg sige, at jeg kan forstå, at set med dine øjne er den bedste måde at anvende vores penge på at lade alle busserne holde helt stille derude. Så har nemlig alle buschaufførerne fuldt arbejde, og der er ingen busser, der står og gemmer sig i nogle p-anlæg og sådan noget. De kan bare ikke komme frem, fordi der ikke er nogen, der kan køre. Det er jo virkeligheden. Hvis ikke vi gør noget for at sikre busfremkommeligheden, så vil gennemsnitshastigheden for busserne yderligere falde, og det vil den gøre rask væk hen. Og vi ved fra beregninger i HUR, at det koster altså omkring 10 mio. kr. om året alene at fastholde den nuværende frekvens, den nuværende betjening af borgerne, hvis vi ikke gør noget ved busfremkommeligheden. Det giver ikke nogen forbedringer for borgerne, at vi ofrer disse 10 mio. ekstra på driften, men det er altså, kan jeg forstå, Ben Haddous løsning. Jo flere busser ud på gaderne, så løser vi arbejdsløshedsproblemet, men folk kan bare ikke komme frem.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Man må stadig ikke tale direkte, Sven Milthers.

Abderrahman Ben Haddou (D): ... (*Afbrydelse*). Selv om berbere ikke kører så ofte i bus, så kan jeg godt tænke logisk.

Det, jeg mente med det, er, at selvfølgelig starter man ikke bare med at sætte en masse busser ud på gaden. Selvfølgelig skal vi afsætte nogle penge til nogle underjordiske p-anlæg og sikre nogle lange strækninger med bedre fremkommelighed for busserne, og så kan vi bruge nogle penge på at få flere og flere busser på gaderne. Det er det, borgerne i København ønsker.

Der er også områder i København, skulle jeg hilse og sige, bl.a. på Amager, som ikke har noget med busfremkommeligheden at gøre, og som klager over, at der er blevet længere og længere imellem busserne og længere og længere afstand til busserne.

Indstillingen – som anbefalet af Økonomiudvalget – blev godkendt 34 stemmer imod 16.

For stemte A, F, B og Ø.

Imod stemte V, O, C og D.

Dansk Folkeparti ønskede at videreføre følgende protokolbemærkning fra behandlingen i Bygge- og Teknikudvalget:

"Dansk Folkeparti vil gerne tilslutte sig, at busfremkommeligheden forbedres, men mener der er for mange uløste problemer i denne sag, bl.a. mulighed for af- og pålæsning. Dansk Folkeparti kan ikke vedblivende acceptere nedlæggelse af p-pladser, i det her tilfælde 31 pladser."

=====

8) BR 172/03. Implementering af A-busnettet samt ombygning af busstoppested på Brønshøjvej
 Indstilling om, at der gennemføres ombygning og nyetablering af stoppesteder på A-busnettet – etape 2a og det øvrige net som beskrevet i denne indstilling, at stoppestedet på Brønshøjvej ombygges som beskrevet i denne indstilling, samt at der på Vej & Parks anlægsramme (konto 2.22.3, Vejanlæg), gi-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 10. april 2003**

---

ves en kapitalbevilling på 4,15 mio. kr., udformet som en udgiftsbevilling på 4,3 mio. kr. og en indtægtsbevilling på 0,15 mio. kr. svarende til HUR's økonomiske bidrag til ombygning af stoppestedet på Brønshøjvej.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

9) BR 140/03. Vurderingsankenævnet

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen indstiller 2 personer (sideordnet) til hvervet som suppleant i Vurderingsankenævnet for København og Frederiksberg Kommuner i stedet for suppleant Jens Damgaard.

(Økonomiforvaltningen)

Overborgmesteren fik bemyndigelse til at modtage navnene.

=====

10) BR 159/03. Anlægsbevilling til Maritimt Ungdomshus

Indstilling om, at der gives en anlægsbevilling på 8,0 mio. kr. til etablering af et Maritimt Ungdomshus ved Amager Strandpark. Den samlede anlægsudgift finansieres med 1,0 mio. kr. på Uddannelses- og Ungdomsudvalgets rådighedsbevilling til klubber konto 5.16.3, med 1,0 mio. kr. ved en overførsel fra budget 2002 til 2003 på Kultur- og Fritidsudvalgets rådighedsbevilling til Idrætspuljen konto 0.30.3 og med 3,5 mio. kr. på Økonomiudvalgets rådighedsbevilling til Kultur- og Idrætsplanen konto 0.15.3, samt at der gives en indtægtsbevilling på i alt 2,5 mio. kr. fra Lokale- og Anlægsfonden til dækning af fondens andel af udgifterne til projektet

(Uddannelses- og Ungdomsudvalget, Kultur- og Fritidsudvalget og Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

11) BR 151/03. Oplæg til Erhvervspolitisk Handlingsplan

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen tiltræder oplæg til Københavns Kommunes Erhvervspolitiske Handlingsplan 2003 og Erhvervspolitisk Statusrapport 2001-2002.

(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

12) BR 160/03. Debatoplæg om Regionplan 2005

Indstilling om, at vedlagte udtalelse til Hovedstadens Udviklingsråd (HUR) tiltrædes.

(Økonomiudvalget)

Indstillingen – som anbefalet af Økonomiudvalget – blev godkendt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. april 2003

Enhedslisten ønskede at videreføre følgende protokolbemærkning fra behandlingen i Økonomiudvalget:

"Enhedslisten finder debatoplægget visionsløst, idet oplægget ikke angiver nødvendige trafikindgreb såsom kørselsafgifter og massive investeringer i kollektiv trafik. Enhedslisten vender sig imod en overflødig og trafikskabende Fehmernbro."

=====

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Der er lidt meget uro i salen, og det kan være, der ikke er nogen, der tager ordet, fordi de ikke kan høre, hvilket punkt vi er ved. Det kan ud fra nogle betragtninger være hensigtsmæssigt, men ud fra en demokratisk betragtning er det mindre hensigtsmæssigt. Så derfor vil jeg bede om, at man skruer lidt ned.

=====

13) BR 152/03. Beretning om tilbagekøbsrettigheder 2002

Indstilling om, at beretningen for 2002 om Københavns Kommunes tilbagekøbsrettigheder tages til efterretning.

(Økonomiudvalget)

Beretningen blev taget til efterretning.

=====

14) BR 177/03. Integrationspris

Indstilling om at der nedsættes en dommerkomité, samt at Overborgmesteren, Familie- og Arbejdsmarkedsborgmesteren, Uddannelses- og Ungdomsborgmesteren, samt en repræsentant fra LO og DI udpeges hertil.

(Økonomiudvalget)

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg beder om, at man bemærker, at der er sket en ændring i indstillingen fra økonomiforvaltningen. Sagen blev behandlet i Økonomiudvalget her i tirsdags. Der er bred opbakning til forslaget; der er også bred enighed om, at dommerkomiteen skal udvides. Derfor vil jeg gerne stille følgende ændringsforslag baseret på behandlingen i Økonomiudvalget, og det lyder som følger:

»Dommerkomiteen består af følgende personer:

overborgmesteren, familie- og arbejdsmarkedsborgmesteren, uddannelses- og ungdomsborgmesteren, kultur- og fritidsborgmesteren, yderligere et medlem udpeget af Borgerrepræsentationen, formanden for Integrationsrådet og 1 repræsentant for Dansk Industri og 1 repræsentant for LO.«

Med dette ændringsforslag tilgodeses ønskerne fra Integrationsrådet om sammensætningen af dommerkomiteen ... (*Afbrydelser*). Jeg har forstået på rådet, at de også ønskede ... jeg har fået et brev fra formanden for Integrationsrådet.

Jeg skal høre, om der er nogen, der har bemærkninger til dette? (*Ophold*). Det er der ikke. I denne sag skal der alene tages stilling til ændringsforslaget om sammensætningen af dommerkomiteen, og det er det, der skal tages stilling til ... (*Afbrydelse*). Nej, det bliver der kun, hvis der bliver begæret afstemning om det, og det er i virkeligheden kun mit ændringsforslag og dermed udpegningen, der skal tages stilling til. Resten blev lukket under behandlingen i Økonomiudvalget.

Overborgmester Jens Kramer Mikkelsen stillede følgende ændringsforslag:

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. april 2003

"At dommerkomiteen består af følgende personer:

Overborgmesteren

Familie- og Arbejdsmarkedsborgmesteren

Uddannelses- og Ungdomsborgmesteren

Kultur- og Fritidsborgmesteren

En person udpeget af den lille valggruppe

Formanden for Integrationsrådet

Hans Skov Christensen fra DI

Hans Jensen fra LO

Ændringsforslaget blev vedtaget med 47 stemmer imod 4.

For stemte A, V, F, B, Ø, C og D.

Imod stemte O.

Det oprindelige indstillingspunkt var hermed bortfaldet.

Overborgmesteren fik bemyndigelse til at modtage et navn fra den lille valggruppe.

Dansk Folkeparti ønskede følgende bemærkning tilført beslutningsprotokollen:

"Da Dansk Folkeparti er modstander af at give penge til en integrationspris, er vi også modstander af, at der nedsættes en dommerkomité, derfor har vi stemt imod denne indstilling."

(Carl Christian Ebbesen beder om ordet.)

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Til hvad? Altså sag 177/03 er afgjort, vi har stemt. Så hvis det er en protokolbemærkning, kan Dansk Folkepartis Gruppe aflevere en protokolbemærkning. (*Carl Christian Ebbesen*: Det er til proceduren). Jamen sagen er afgjort. Jeg beder om at modtage en protokolbemærkning, hvis Dansk Folkeparti har en protokolbemærkning.

=====

15) BR 173/03. Udbud af kommunale grundkapitallån til almene boliger

Indstilling om, at tilsagn om kommunal grundkapitallån til nybyggeri af almene boliger fremover gives med henblik på virkeliggørelse af kommunens boligpolitiske mål og på baggrund af en konkurrence om en overordnet projektidé, hvor udvælgelsen af bygherre og driftsherre sker ved anvendelse af de beskrevne udbudsmodeller og generelle vilkår, at udbud af kommunal grundkapitallån til almene boliger i 2003 sker efter nedenstående konkrete forslag, at de berørte forvaltninger bemyndiges til i fællesskab at udforme de konkrete udbudsvilkår og forestå bedømmelsen af de indkomne forslag med henblik på indstilling til de involverede udvalg, der bemyndiges til at igangsætte projektering frem mod sædvanlig skema A-indstilling, at udbud af almene boliger gennemføres som foreslået i 2003 for den ikke-disponerede del af budgetrammen på 65 mio. kr. (2003 p/1) til kommunal grundkapitallån til almene familieboliger, jf. budgetforliget for 2003, samt for 31,7 mio. kr. (2003 p/1) tidligere afsat til almene boliger for unge, jf. Boligpolitisk Strategiplan, samt at udbud af almene boliger gennemføres som foreslået i 2003 for 24 mio. kr. af den ikke-disponerede del af budgetrammen på 40 mio. kr. til kommunal grundkapitallån til almene boliger for særligt udsatte grupper. Det foreslås, at eksisterende egnede erhvervsbygninger også kan indgå, samt at daginstitutioner indarbejdes, hvor det er muligt. (Økonomiudvalget, Bygge- og Teknikudvalget og Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg skal bare sige om denne sag, som er velbeskrevet, og mange har været involveret, at jeg godt vil kvittere for det brede arbejde, der har været,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. april 2003

---

dels i de politiske forhandlinger, der har fundet sted, dels i det arbejde, der er foregået i udvalgene, det arbejde, der er foregået i de bagvedliggende forvaltninger.

Fori dette er jo en af de største udfordringer, som byen har i disse år og vil få i de kommende år, nemlig boligområdet. Flere vil gerne bo i byen, mange flere, end der allerede bor her. Det er en fantastisk chance, vi har i disse år, og den skal vi udnytte. Det gør vi bl.a. ved at sætte skub i eller sparke boligbyggeri i gang, bl.a. ved byggeri af almene boliger i København. De beslutninger, der blev truffet i forbindelse med boligaftalen, de beslutninger, der er truffet i forbindelse med budgettet, giver et godt grundlag.

Man kan sige, at den beslutning, vi skal træffe dag, er af lidt historisk karakter. Vi skal træffe beslutning om at lave udbud af almene boliger, der i alt vil kunne give op mod 2.000 nye familieboliger, boliger til 300 unge, til 350 personer eller familier, som er særligt udsatte, plus alt det andet, der fremgår af de sammenhænge, der er beskrevet i indstillingen. Dette blot for at markere, at der er tale om en ganske stor og historisk beslutning, vi træffer her i dag.

Ikke andre har bedt om ordet, og det bekræfter så yderligere, hvor historisk denne beslutning er.

Indstillingen – som anbefalet af Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, Bygge- og Teknikudvalget og Økonomiudvalget – blev godkendt.

=====

16) BR 153/03. Forslag til bestyrelsesmedlem og suppleant i DBC

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen foreslår en kandidat og en suppleant for denne til bestyrelsesposten i DBC (Dansk BiblioteksCenter), samt at Borgerrepræsentationen giver fuldmagt til den foreslåede kandidat til at møde på Københavns Kommunes vegne på den ordinære generalforsamling i DBC den 3. juni 2003.

(Kultur- og Fritidsforvaltningen)

Indstillingen blev godkendt og følgende valgt:

Medlem: Hellen Hedemann (F)

Suppleant: Mona Heiberg (A)

=====

17) BR 175/03. Valg til Det Regionale Faglige Kulturmiljøråd

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen udpeger rådhusbibliotekar Bjørn Westerbeek Dahl som medlem af Det Regionale Faglige Kulturmiljøråd for perioden 1. april 2003 til 31. marts 2007.

(Kultur- og Fritidsforvaltningen)

Indstillingen blev godkendt.

=====

18) BR 176/03. Valg til Dansk Forsorgsselskabs repræsentantskab

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen vælger 1 medlem til Dansk Forsorgsselskabs repræsentantskab. Valget gælder for perioden indtil 31. december 2005.

(Kultur- og Fritidsforvaltningen)

Overborgmesteren fik bemyndigelse til at modtage navnet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 10. april 2003**

---

19) BR 143/03. I/S Bellevue Strandpark - korrigeret 2003-budget

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen godkender korrigeret budgetforslag for I/S Bellevue Strandpark for 2003.

(Kultur- og Fritidsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.**20) BR 133/03. Ændring af bestemmelser om prisbelønning af bygninger**

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen godkender forslag til ændring af "Bestemmelser om prisbelønning af gode og smukke bygninger samt bymiljøer i Københavns Kommune".

(Kultur- og Fritidsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.**21) BR 150/03. Ryparkens Håndboldhal**

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen giver en anlægsbevilling på 4,485 mio. kr. ekskl. moms til Kultur- og Fritidsudvalgets bevilling Kultur og Fritid konto 0.30.3 (tilskud til KI) til renovering af gulvet i Ryparkens Håndboldhal, samt at der anvises kassemessig dækning for anlægsudgiften på 4,485 mio. kr. på Kultur- og Fritidsudvalgets budget 2003, Kultur og Fritid, konto 0.30.3.

(Kultur- og Fritidsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.**22) BR 149/03. Nørrebrohallen - renovering af gulv**

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen giver en anlægsbevilling på 2,465 mio. kr. ekskl. moms til Kultur- og Fritidsudvalgets bevilling Kultur og Fritid konto 0.30.3 (tilskud til KI) til istandsættelse af Nørrebrohallen, samt at der anvises kassemessig dækning for anlægsudgiften på 2,465 mio. kr. på Kultur- og Fritidsudvalgets budget 2003, Kultur og Fritid, konto 0.30.3.

(Kultur- og Fritidsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.**23) BR 147/03. Vedligeholdelsesprojekter med betinget driftsbevilling**

Indstilling om, at der gennemføres

- Facade- og vinduesrenovering på Husum Skole for 2,5 mio. kr.

- Facade- og vinduesrenovering på Nyboder Skole for 2,1 mio. kr.

Etableres ny toiletbygning på Lundehusskolen for 3,0 mio. kr.

Etableres IT-center på Enghave Plads Skole for 2,5 mio. kr.

(Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. april 2003

Indstillingen blev godkendt.

=====

24) BR 146/03. Udpegning til Grundskolerådet

Indstilling om, at Københavns Kommune indstiller Borgmester Per Bregengaard som Københavns og Frederiksberg Kommunes medlem af Grundskolerådet og at medlem af Borgerrepræsentationen Trine Schaltz indstilles som ligestillingsalternativ.

(Uddannelses- og Ungdomsforvaltningen)

Indstillingen blev godkendt.

=====

25) BR 161/03. Pris- og kvalitetskrav vedrørende frit valg i hjemmeplejen

Indstilling om, at der foretages en opdeling af frit valgordningen for praktisk hjælp i 15 voksenteamdistrikter og 4 handicapcenterdistrikter — i alt 19 distrikter, at der foretages en opdeling af frit valgordningen for personlig bistand i 15 voksenteamdistrikter og 4 handicapcenterdistrikter — i alt 19 distrikter, at indkøbsordningen går fra at være opdelt i bydele til at være opdelt i 15 voksenteamdistrikter og 4 handicapcenterdistrikter - i alt 19 distrikter, samt at hjemmesygeplejeydelserne ikke omfattes af frit valg.

(Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)

Sagerne BR 161/03, BR 162/03, BR 164/03, BR 163/03, BR 165/03, BR 166/03, BR 167/03, BR 168/03 og BR 169/03 blev behandlet under ét.

26) BR 162/03. Leverandør- og priskrav til leverandører af praktisk og personlig hjælp

Indstilling om, at kravene til leverandører af personlig og praktisk hjælp til indførelse af frit valg i hjemmeplejen under Sundheds- og Omsorgsudvalget godkendes (vedlagt som bilag 1 & 2), at timepriserne til leverandører af praktisk og personlig hjælp godkendes, samt at kompetencen til at godkende og indgå kontrakt med leverandører, der opfylder de af Borgerrepræsentationen godkendte krav, samt tekniske tilretninger i udmøntningen af frit valg under Sundheds- og Omsorgsudvalget, delegeres til Sundheds- og Omsorgsudvalget.

(Sundheds- og Omsorgsudvalget)

Sagerne BR 161/03, BR 162/03, BR 164/03, BR 163/03, BR 165/03, BR 166/03, BR 167/03, BR 168/03 og BR 169/03 blev behandlet under ét.

27) BR 164/03. Hjemmesygeplejens relation til personlig pleje ved udmøntningen af frit valg

Indstilling om, at sygeplejeydelser i henhold til lov om hjemmesygepleje ikke længere indgår i kravspecifikation, leverandørkrav og priser for personlig pleje, samt at indtil der foreligger en endelig afklaring på muligheden for at integrere sygeplejeydelser i henhold til lov om hjemmesygepleje i den personlige pleje, så varetages disse ydelser af kommunens hjemmepleje.

(Sundheds- og Omsorgsudvalget),

Sagerne BR 161/03, BR 162/03, BR 164/03, BR 163/03, BR 165/03, BR 166/03, BR 167/03, BR 168/03 og BR 169/03 blev behandlet under ét.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. april 2003

---

28) BR 163/03. Tilrettelæggelse af madservice i forbindelse med frit valg

Indstilling om, at det godkendes, at kommunen anvender godkendelsesmodellen for udmøntningen af frit valg vedrørende madservice, samt at vedlagte kvalitetsstandard for fremstilling af kost i forbindelse med frit valg vedrørende madservice godkendes.

(Sundheds- og Omsorgsudvalget)

Sagerne BR 161/03, BR 162/03, BR 164/03, BR 163/03, BR 165/03, BR 166/03, BR 167/03, BR 168/03 og BR 169/03 blev behandlet under ét.

29) BR 165/03. Revision af kvalitetsstandarder for praktisk hjælp og personlig pleje

Indstilling om, at revision af "Kvalitetsstandarder for Ældreområdet i Københavns Kommune", Januar 2003, godkendes.

(Sundheds- og Omsorgsudvalget)

Sagerne BR 161/03, BR 162/03, BR 164/03, BR 163/03, BR 165/03, BR 166/03, BR 167/03, BR 168/03 og BR 169/03 blev behandlet under ét.

30) BR 166/03. Kravspecifikation for indkøbsordning

Indstilling om at godkende vedlagte kravspecifikationer for indkøbsordning, samt at godkende, at forvaltningen indgår kontrakt med tre leverandører af indkøbsordning pr. distrikt.

(Sundheds- og Omsorgsudvalget)

Sagerne BR 161/03, BR 162/03, BR 164/03, BR 163/03, BR 165/03, BR 166/03, BR 167/03, BR 168/03 og BR 169/03 blev behandlet under ét.

31) BR 167/03. Kravspecifikation for tøjvaskeordning

Indstilling om at godkende vedlagte kravspecifikationer for tøjvaskeordning, samt at godkende, at forvaltningen indgår kontrakt med tre leverandører af tøjvaskeordning pr. distrikt.

(Sundheds- og Omsorgsudvalget)

Sagerne BR 161/03, BR 162/03, BR 164/03, BR 163/03, BR 165/03, BR 166/03, BR 167/03, BR 168/03 og BR 169/03 blev behandlet under ét.

32) BR 168/03. Kravspecifikation for grundig rengøringsordning

Indstilling om, at vedlagte kravspecifikationer for grundig rengøring godkendes, samt at godkende, at forvaltningen indgår kontrakt med tre leverandører af grundig rengøring pr. distrikt.

(Sundheds- og Omsorgsudvalget)

Sagerne BR 161/03, BR 162/03, BR 164/03, BR 163/03, BR 165/03, BR 166/03, BR 167/03, BR 168/03 og BR 169/03 blev behandlet under ét.

33) BR 169/03. Fleksibel hjemmehjælp

Indstilling om at godkende ramme for fleksibel hjemmehjælp i Københavns Kommune.

(Sundheds- og Omsorgsudvalget)

Sagerne BR 161/03, BR 162/03, BR 164/03, BR 163/03, BR 165/03, BR 166/03, BR 167/03, BR 168/03 og BR 169/03 blev behandlet under ét.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. april 2003

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg skal sige som varslet ved begyndelsen af mødet, at jeg vil være ganske liberal, i særlig grad i 1. runde i forbindelse med anvendelsen af taletidsreglerne.

Borgmester **Bo Asmus Kjeldgaard**: Når Københavns Kommune nu laver en yderligere privatisering af hjemmeplejen, så gør vi det ikke for borgernes skyld. Der er ingen borgere, i hvert fald ikke nogen borgere i familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen, som jeg har hørt om, som har banket på Rådhusets dør og sagt: Vi vil gerne have flere private leverandører, end det allerede er muligt i dag.

Når vi indfører denne ordning, så gør vi det for regeringens skyld, ikke for de ældres, de handicappedes eller de psykisk syges skyld. Regeringen griber ind i det kommunale selvstyre og tvinger en privatisering igennem. For havde vi ønsket det, så kunne vi bare have udbudt hjemmeplejen for længe siden. Regeringen tvinger os oven i købet til at lave det på en måde, som er alt for bureaukratisk, så vi får store udgifter til administration.

Vi er imod den ideologiske tvang, som regeringen og Folketinget påfører Københavns Kommune. Vi ved, at vi skal tænke os godt om, når det drejer sig om udlicitering. Sporene skræmmer, fra det syndige rod, Venstremanden Peter Brixtofte har efterladt sig i Farum Kommune, til den ujævne og meget uregelmæssige jernbanedrift, Arriva lægger navn til i det vestjyske, og ISS-skandalerne med rengøring og madudbringning.

I den sag, som Borgerrepræsentationen behandler i dag, har vi ikke at gøre med jernbanedrift. Hjemmeplejen handler om det enkelte menneskes trykthed i en svær situation.

Vi diskuterede frit valg i hjemmeplejen første gang i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget for et års tid siden. Det skete med baggrund i, at udvalget skulle give hørings svar forud for Folketingets behandling af lovforslaget om frit valg. Et flertal i udvalget vedtog dengang følgende:

»Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget går ind for, at brugerne af hjemmeplejen får mest mulig indflydelse på egen tilværelse. Vi går ind for kvalitetsstandarder. For os handler det imidlertid lige så meget om fleksibilitet og hensynet til brugernes skiftende behov som om detaljerede standarder og regler.

Vi ikke ønsker minuthysteri og et overvældende bureaukрати. Derfor vil vi opfordre regeringen til at videreudvikle et fleksibelt kvalitetsbegreb, hvor brugernes behov og selvforvaltning respekteres. Vi vil opfordre til, at man udelader regler om den kunstige og bureaukratiske adskillelse af bestiller-udfører-opgaver i kommunerne.«

Nu er loven vedtaget, og den principielle kritik, vi kom med dengang, står ved magt. Jeg mener, der er for meget bureaukрати i denne ordning. Jeg mener, der skulle være valgt en ordning, hvor de ældre, de handicappede, de psykisk syge fik fuld valuta for pengene. Ordningen kan også ende med at blive dyrere for kommunen, uden at vi får mere kvalitet for pengene.

Den kritik af et flertal i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget står vi ikke alene med. Jeg har kunnet lytte og læse mig til, at mange kommuner, også mange Venstrekommuner, er meget skeptiske over for den udformning, det såkaldte frie valg har fået her. På KL's delegeretmøde var der knubbede ord til regeringens udgave af det såkaldte frie valg. I Ugebrevet Mandag Morgen har Søllerøds borgmester, Venstremanden Erik Fabrin, rettet en skarp kritik af ordningen.

Som sagt, vi er tvunget til det her, men for at forebygge misforståelser skal jeg også med det samme sige, at de forslag, der nu ligger, selvfølgelig sigter på at føre loven ud i livet på den bedst mulige måde.

Der er enkelte forskelle i, hvordan det frie valg tilbydes, afhængig af, om man er bruger i sundhedsforvaltningen eller i familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen.

I Københavns Kommune har vi valgt at have to hjemmeplejeordninger, nemlig en hjemmepleje og en hjemmehjælp, der henvender sig til københavnerne over 67 år, de ældre københavnere, det er sundhedsforvaltningen, som yder den hjælp, og en hjemmepleje og en hjemmehjælp, som retter sig mod de psykisk syge, handicappede borgere under 67 år. Den målgruppe bliver betjent hos os i fami-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. april 2003

---

lie- og arbejdsmarkedsforvaltningen. Vi ser det som en del af en helhed, den samlede sociale indsats omkring det enkelte menneske, helt i tråd med den sociale servicelov.

Så i København har vi altså valgt at tage udgangspunkt i, at mennesker har forskellige behov og dermed skal have forskellig service. Det betyder samtidig, at fritvalgsmodellerne må blive forskellige.

Vi har behandlet frit valg i hjemmeplejen tre gange i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, senest den 19. marts. Vi har undervejs lyttet til den kritik, der har været rettet bl.a. af indkøbsordningen på Nørrebro, således at det nu er muligt at blive godkendt som leverandør i hvert af familie- og arbejdsmarkedsforvaltningens distrikter og det bliver muligt for eksempelvis folk på Nørrebro at få en lokal indkøbsordning, noget, som jeg personligt har lagt meget vægt på.

Jeg kan forstå, at Sundheds- og Omsorgsudvalget nu har fået strikket en model sammen, så man ikke får den samme mulighed for f.eks. at vælge NH-distribution i deres ordning, selv om vi ved, at mange af de ældre ønsker det. Det synes jeg er ærgerligt.

At der er for meget bureaukrati og administration i den ordning, regeringen har tvunget ned over os, og vi derfor kommer til at bruge mange penge på administration, i stedet for at bruge pengene på brugerne, illustreres også af, at vi i familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen har meldt 9,9 mio. kr. ud til administration i den nye fritvalgsmodel i vore lokale centre, eller med andre ord: Vi bruger 3.000 kr. pr. bruger til fritvalgsadministration. Det kunne være blevet til mange hjemmehjælpstimer for det beløb.

Ud over de 4 mio. kr., som FAF har fået tilført fra Økonomiudvalget, så har vi måttet tilføre yderligere penge til administration. I sundhedsforvaltningen bruges der 11 mio. kr. til administrationen af ordningen, også mange penge.

Jeg skal til slut sige, at vi i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget har forsøgt at tage højde for den situation, at Københavns to ordninger bliver alt for forskellige. Vi har i udvalget vedtaget, at der kan tages initiativ til at samordne serviceniveauet, og det skal vi så tage op på et senere tidspunkt.

Vi må i udvalgene følge udviklingen omkring fritvalgsordningen og ændre den i lyset af de erfaringer, vi gør til gavn for københavnerne. Men vi håber, at regeringen vil lytte til kritikken og, hvis vi skal have den her slags ordninger, revidere loven, så det bliver mindre ureaukratisk, så vi i stedet for at bruge pengene på bureaukrati og administration kan bruge flere penge på de brugere, som det handler om.

Borgmester Inger Marie Bruun-Vierø: Vi behandler i dag et ganske stort materiale vedrørende udmøntningen af fritvalgslovgivningen. Det er stort, og det er grundigt, og det bør det være. Vi har her at gøre med formentlig den største omstilling af den offentlige sektor, siden det offentlige velfærdssystem fik sin nuværende form i slutningen af 1960'erne.

Derfor er det heller ikke mærkeligt, at det har trukket tænder ud i det forberedende arbejde, og det har ikke gjort det nemmere, at regelsættet bag fritvalgslovgivningen er så regulerende og bureaukratisk, at det i sig selv er en barriere for realisering af lovens intentioner.

Sundheds- og Omsorgsudvalget har valgt at behandle frit valg ud fra to hovedprincipper. Det første er, at vi har en lov, og hvad enten vi kan lide loven eller ej, så skal den udmøntes i overensstemmelse med lovens intentioner.

Det andet princip har været en fornuftsbetonet afvejning af tre hensyn: borgernes frie valg, udnyttelse af konkurrencesituationen til at sikre både bedre kvalitet og lavere priser, samt at det skal kunne administreres i praksis.

Vi har ikke været helt enige i udvalget om, hvordan vi bør udmønte fritvalgsloven, men der er et klart flertal, der står bag de indstillinger, som nu er til behandling.

Vi skriver i dag den 10. april. Loven siger, at det frie valg skulle være trådt i kraft den 1. januar i år. Vi må erkende, at vi ikke blev klar til tiden. Vi har haft svært ved at nå det, da der har været mange spørgsmål, som skulle afklares undervejs. Man kan vel heller ikke sige, at regeringen har gjort det nemt for os.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. april 2003

For det første var bekendtgørelsen og vejledningen til loven først klar i midten af oktober, og for det andet er regelsættet ikke helt så konsistent, som man kunne ønske sig.

Konkret har vi valgt at opdele hjemmeplejen i seks ydelser: personlig pleje, praktisk bistand, madservice, indkøbsordning, vaskeordning og grundig rengøring.

I forhold til den personlige pleje, den praktiske bistand og madservice er indstillingen, at kommunen vælger godkendelsesmodellen. Det betyder, at vi skal godkende alle de leverandører, som kan opfylde de kvalitets- og leverandørkrav, som vi stiller. De krav modsvarer de krav, vi stiller til vores egen hjemmepleje. På samme vis modsvarer den opgjorte timepris også den pris pr. time, som det koster os selv at levere 1 times hjemmehjælp, og sådan skal det også være i forhold til lovgivningen, så der er altså ingen besparelser i denne sammenhæng.

Med denne tilgang til udmøntningen af frit valg forventer vi, at der kommer en konkurrence på kvaliteten, at det bliver via dette parameter, at leverandørerne skal få fat i deres kunder, det vil sige de hjemmehjælpsmodtagere, der nu får et frit valg af leverandører.

For de andre ydelser, dvs. indkøbsordning, vaskeordning og grundig rengøring, har vi valgt udbudsmuligheden. På de områder har vi vurderet, at kvalitetskravene kan opstilles så præcist, at vi godt kan lade leverandørerne konkurrere på prisen. På den måde får vi forhåbentlig leveret den visiterede hjælp til borgerne til en billigere pris end i dag, og vi har nok af højt prioriterede områder, hvor vi gerne vil bruge de forventede besparelser.

Vi har stillet de krav til leverandørerne, som vi også stiller til vores egen hjemmepleje. Det er vigtigt, at de private leverandører har den nødvendige faglige og organisatoriske ballast til at sikre, at vores ældre får en ordentlig pleje leveret på det aftalte tidspunkt. Herudover er det vigtigt, at samarbejdet med kommunens bestillerfunktion fungerer professionelt og fleksibelt.

Samlet set er det min klare overbevisning, at vi kan få noget godt ud af det frie valg. Erfaringerne fra de steder, hvor det allerede praktiseres, er i hvert fald generelt positive. Men det er klart, at det her er nyt for os alle. Vi må derfor også være indstillet på at skulle foretage visse justeringer løbende, når vi bliver klogere på, hvordan det frie valg kommer til at fungere i praksis.

På to felter har der været særlig fokus i forarbejderne til i aften. For det første har vi i kommunen to forvaltninger – det fremgår jo allerede – der begge har ansvar for hjemmepleje. Familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen har ansvaret for de psykisk syge og de handicappede, og sundhedsforvaltningen har ansvaret for de ældre plejekrævende.

Denne opdeling har ført til, at vi i dag formentlig beslutter at udmønte det frie valg på forskellige måder i kommunen. Vi har spurgt i Socialministeriet og i Indenrigs- og Sundhedsministeriet, og vi har fået grønt lys til at gøre det på den måde.

Men jeg vil ikke lægge skjul på, at det er endnu en anledning til, at der bør ses på, om vi har den rigtige ressortfordeling i kommunen. Overborgmesteren tog fat på diskussionen i sin budgettale sidste år, og jeg vil støtte op om, at vi har en vigtig opgave her.

Når vi nu alligevel skal foretage ressortændringer, fordi folkepensionsalderen pr. 1. januar 2004 bliver 65 år, så vil det efter min opfattelse være klogt at se på, om der er andet i vedtægten, der også bør ændres.

Et andet område, hvor der har været særlig fokus, er på hjemmesygeplejeområdet. Sundheds- og Omsorgsudvalget besluttede først at lade hjemmesygeplejen indgå i det frie valg sammen med den personlige pleje. Målet var at sikre den helhedspleje, som er praktiseret i sundhedsforvaltningen med stor succes siden 1999, også set med personalets øjne.

I helhedsplejen indgår sygeplejersken i hjemmeplejegruppen, og der sondres ikke som sådan i det daglige mellem, om det er personlig pleje, eller om det er en hjemmesygeplejeopgave. Forudsætningen er, at en plejeopgave skal løses af en person, som har den nødvendige faglige kompetence. I den forbindelse må det ikke betyde en verden til forskel, om en ældre skal have skiftet en støttestrømpe eller en forbindelse. Det skaber den bedste udnyttelse af ressourcerne, og det giver en fleksibilitet, som er altafgørende for, at hjemmeplejen kan fungere optimalt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. april 2003

Socialministeriet har imidlertid meddelt sundhedsforvaltningen, at der ikke kan stilles krav om, at en leverandør skal kunne levere både personlig pleje og hjemmesygepleje. Ministeriet er af den opfattelse, at det skal være muligt for en leverandør at blive godkendt til alle typer af ydelser, dvs., at man skal kunne levere personlig pleje uden også at skulle kunne det andet. Det betyder, at vi har besluttet, at så skal hjemmesygeplejen ikke indgå i det frie valg, fordi det var så det, der var resultatet af, at vi ikke kunne lave integreret pleje.

Det frie valg udmøntes kun for de opgaver, der løses med afsæt i serviceloven, og det er grunden til, at der er sket visse korrektioner i det materiale, I har foran jer. På dette felt fremsætter de to udvalg nu ens forslag. Hjemmesygeplejen er fastholdt som en kommunal opgave. Problemet er desværre, at ingen helt kan definere, hvad en hjemmesygeplejeydelse er. Det er ikke blot en ydelse leveret af en sygeplejerske. Tit og ofte vil en sygeplejerske f.eks. godt kunne instruere en social- og sundhedsassistent om at håndtere medicin.

I lov om hjemmesygepleje står der, at kommunen skal levere vederlagsfri hjemmesygepleje, når en læge har henvist hertil. Men hvad vil det sige at henvise? Er det når vagtlægen har besøgt en ældre dame, der er dehydreret, og derfor beder hjemmehjælpen om at sætte væskeplan op for hende? Det bruger vi ikke nødvendigvis en sygeplejerske til, og det vil under alle omstændigheder være en opgave, der vil blive løst i tæt integration med de øvrige plejeopgaver.

Det, der er afgørende for, hvornår vi taler om hjemmesygeplejeopgaver, er et spørgsmål om opgavens plejekompleksitet. En lettere plejeopgave kan på grund af borgerens dagsaktuelle situation godt også være en meget kompleks opgave.

Der er således meget i planen, der taler for, at vi skal væk fra den sondring, der er mellem hjemmesygeplejeydelser og personlige plejeydelser. Beslutningen om ikke at lade hjemmesygeplejen indgå i frit valg, bliver også et problem for borgeren. Nu må vi sige til hjemmehjælpsmodtageren: Du kan vælge mellem de her leverandører, men hvis du skulle få behov for hjemmesygeplejerske, så er det altså kun den kommunale hjemmepleje, der må rykke ud.

Her kommer så næste problem: Hvad skal kommunens visitator kalde hjemmesygepleje? Er det en opgave, der er henvist af en læge, sådan som der står i loven, eller er det, når hjemmeplejen gør visitationen opmærksom på, at der f.eks. er et begyndende liggesår hos hr. Petersen?

Jeg synes, det er meget beklageligt, at vi er landet i denne situation. Det gavner ingen, det er u hensigtsmæssigt for borgeren, det bliver dyrere at administrere, og de private leverandører får ikke en mulighed for at byde på de her opgaver. Så kan man endelig undre sig over, hvordan det overhovedet kan komme så vidt.

Lov om hjemmesygepleje blev i foråret ændret med det ene formål, at det skulle være muligt, at private også kunne varetage sygeplejeopgaver. I bemærkningerne til lovforslaget står der:

»Ændringen vil give mulighed for større fleksibilitet og effektivitet i forbindelse med de integrerede ordninger, der omfatter både hjemmesygepleje og personlig praktisk hjælp efter den sociale lovgivning. Herved skabes bedre mulighed for at sikre borgeren en god og effektiv hjemmesygepleje.

Efter ændringen vil den enkelte kommunalbestyrelse frit kunne vurdere, om de forskellige opgaver bedst varetages i offentligt eller privat regi og eventuelt skabe valgfrihed for den enkelte borger mellem forskellige tilbud.«

Det var bemærkningerne til lovforslaget.

Ændringen i lov om hjemmesygepleje skulle muliggøre, at vi kunne tilbyde borgeren det frie valg på en måde, så vi samtidig kunne holde fast i fleksible og effektive integrerede ordninger, der omfatter både hjemmesygepleje og hjemmepleje. Når vi alligevel bliver bremset i at gøre det, så skyldes det et efter min mening misforstået hensyn til leverandørerne, som er blevet skrevet ind i bekendtgørelsen vedrørende fritvalgsloven.

Min konklusion er, at der er et akut behov for, at regeringen får tilrettet lovgivningen, så der kommer den nødvendige stringens.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. april 2003

Sundhedsforvaltningen foreslog Sundheds- og Omsorgsudvalget, at kommunen skulle søge om en forsøgsstatus på dette felt, indtil loven bliver rettet til, således at vi kunne få adgang til at fastholde vores helhedspleje over for borgerne. Men det var der så ikke flertal for i udvalget.

Hvis vi i aften godkender indstillingerne, som de foreligger, så vil jeg som radikal politiker, altså ikke som borgmester, tage spørgsmålet om hjemmesygeplejen op over for regeringen.

Afslutningsvis håber jeg, at vi i aften kan få vedtaget de forskellige indstillinger, så vi kan komme videre med at tilbyde byens borgere et frit valg mellem forskellige leverandører.

Lad mig lige slå fast, at selv om vi for øjeblikket ikke kan byde vore borgere den form for frit valg, som vi allerhelst vil, nemlig den model med integreret hjemmepleje, så er det fritvalgsforslag, som ligger til beslutning i dag, et godt skridt i den rigtige retning og det bedste, vi kunne opnå i forhold til det, som jeg siger, bureaukratiske regelsæt, der er. Så hen ad vejen får vi formentlig også gjort op med bureaukratiet. Men i første omgang skal vi i hvert fald have gjort op med lovsjusket.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg skal sige, at begge borgmestre har brugt, det kan man konstatere rimelig enkelt, en hel del mere tid, end 1. runde tilsiger. Jeg skal gøre det lidt kortere som økonomiborgmester. Men det er også store, komplicerede sager, så derfor har de to første borgmestre naturligvis skullet bruge en hel del tid.

Jeg vil godt sige, at jeg er tilhænger af flere valgmuligheder, og jeg tror, der bliver behov for at give flere valgmuligheder de kommende år, det skal vi arbejde med. Men man skal ikke gøre det på denne måde. Det handler ikke så meget om det, udvalgene hos os har arbejdet med, men hvis jeg havde frit valg på det her felt, ja, så ville jeg pille den her lovgivning af bordet. Jeg er heller ikke tilhænger af de rene wildwestløsninger, som nogle er tilhængere af.

Jeg vil godt sige, at jeg synes, at den måde, det her er udformet på, er mildest talt uheldig, fordi det er forbundet, som vi har hørt, med unødigt meget administration og regler, som er utrolig vanskelige at administrere. Bare efter de tal, som ligger omdelt på bordene, de tal, som Økonomiudvalget bad om her forleden, ja, så er der brugt 13,7 mio. kr. på at administrere ordningen. Det er i hvert fald det beløb, der er tilført de to udvalg.

Man kan jo sige, at det er mildest talt ironisk, når man tænker på, hvilken debat der var om vores hjemmepleje umiddelbart inden det sidste folketingsvalg, hvor der blev talt om overadministration, om at sætte omsorg på formel og alt det der, i København. Her får vi omsorg på formel, så det klodser.

Jeg skal bare sige, at hvis det var sådan, at vi kunne bruge de 13,7 mio. kr., vi nu bruger på administration, til noget andet, så kunne Per Bregengaard hvert år give børnene i den københavnske folkeskole 1.370 bærbare pc'er, bare for at give et eksempel, eller vi kunne øge antallet af hjemmehjælpstimer med 48.000, eller vi kunne drive godt 200 børnehavpladser. Det er det, de her tal handler om. Så hvis vi havde et frit valg, så ville jeg nok bruge de penge på en anden måde end det, vi er tvunget til at gøre her. Som økonomiborgmester har jeg sagt det.

Johannes Nymark (A): Vi taler om et område her i København, når vi taler om de ældre, hvor der mildt sagt har været blæst, hvor der har været lavet en kæmpemæssig politisk, økonomisk og administrativ indsats for at få en ældrepleje, som vi oven i købet har fået ros for uden at spørge om den, som noget af det bedste i landet.

Det er netop overstået. Så er det næsten ikke til at bære, at vi får en lovgivning, der bliver trukket ned over hovedet på os, og kræfterne derefter skal bruges på at udvikle modeller for hele denne udmåntning af lovgivningen.

Jeg tror, vi er nået til noget, som de ældre i København er meget tilfredse med. Jeg tilslutter mig borgmester Bo Asmus Kjeldgaards bemærkninger om, at der ikke har stået en eneste ældre og bedt om denne ordning. Man har bedt om en bedre ordning, og man har bedt om at få løst nogle af de problemer, som vi angiveligt havde et par år tilbage. Vi havde jævnlige møder med de københavnske ældre-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. april 2003

råd og er i dialog med dem. Jeg har ikke hørt én bemærkning, ét ønske om at få denne form for frit valg.

Så det er altså virkelig med pistolen for tindingen, at vi nu sidder og skal lave et stykke politisk arbejde og få det bedst mulige ud af noget, som vi dybest set er imod. Jeg vil sige, det er ideologi forud for omsorg og menneskelighed, der er tale om her.

Jeg ville have kommenteret det med økonomien, men det er sagt så klart og tydeligt, som det er. Det er ikke til at bære, at vi, uden at en eneste borger får en ydelse overhovedet mere, skal have penge op af lommen til ren administration.

Jeg frygter også for, at vi bliver bundet af disse mange forskellige udbudssituationer, så der bliver et flimmer af medarbejdere fra forskellig side, der kommer.

Jeg frygter også, vi kommer i den situation, at et eller andet firma byder på sagen, og pludselig magter man den ikke, og så står vi som politikere, som administration og skal overtage opgaven uden nødvendigvis at have medarbejderne til det.

Så vil jeg vende mig til et enkelt spørgsmål – vi skal jo hjem i dag – og det er det, som i øvrigt også Bo Asmus Kjeldgaard var inde på.

Først sent er vi nogle, der er blevet opmærksomme på, at den mest berømmede indkøbsordning, vi har, nemlig Nørrebros, ikke kan passes ind i det regelsæt, der ligger for Sundheds- og Omsorgsudvalget her. Så jeg vil foreslå konkret, at præcis det punkt bliver tilbagesendt til udvalget. Det er punkt 13, som kan trække tæppet væk under som sagt den måske bedst fungerende ordning, som jeg kun har hørt lovord om.

Det vil jeg i hvert fald gerne, at vi kan vende i udvalget for at se: Er vi gået galt i byen med nogle regler, er der lovbestemmelser, som sætter hindringer, hvordan ligger det? Jeg vil nødig tage på min kappe, at eksempelvis en sådan nedefra groet leverandør ikke kan finde plads i det nye system.

Lise Helweg (V): Jeg har faktisk to indlæg, så nu må vi se, hvordan det går.

Jeg vil sige til Johannes Nymark, den sidste taler heroppe, at det jo tydeligt fremgår af din tale, at du mener, at systemet skal gå forud for mennesket. Du er bekymret for, at systemet ikke kommer før borgeren. Det mener vi i Venstre ikke.

Vedrørende hjemmesygeplejen viser det sig nu, at kommunen ikke som en betingelse for en kontrakt på hjemmeplejeområdet kan kræve, at indbydere på personlig pleje af vore borgere også skal kunne yde hjemmesygepleje som en integreret del heraf. Det er ifølge Socialministeriet ulovligt. På trods heraf er det imidlertid vigtigt at kunne tilbyde borgeren individuelle løsninger og se til, at den enkelte ikke skal tilpasse sig et stift og bureaukratisk kommunalt system.

Venstre mener således ikke, at hjemmesygeplejen absolut behøver at være en integreret del af tilbuddet om personlig pleje til vore borgere, en pakkelsegning magen til kommunens. Der er intet til hinder for, at borgeren kan tilvælge hjemmesygepleje som en selvstændig ydelse fra en privat indbyder.

Det, man søger gennemført her, er en pakkelsegning, som udføres af kommunen, hvor kommunen alene sørger for hjemmesygeplejen som en integreret del af den personlige pleje, altså en ren monopolistisk løsning.

Der skal foreligge valgmuligheder for en borger, og det er sådan set det, Venstre går ind for. Vi ved, det giver tilfredse kunder, om jeg så må sige, frem for når systemet bestemmer og mener at vide, hvad borgeren har brug for. Derfor vil Venstre arbejde videre med denne løsning og hen ad vejen prøve at få indført, at hjemmesygeplejen kan være en selvstændig ydelse fra private indbydere.

Det var så vedrørende hjemmesygeplejen.

Så har jeg faktisk noget omkring tøjvaskordningen. Jeg er meget utilfreds med den tøjvaskordning, vi har, hvor det er centrale vaskerier, tre styks, der skal sørge for, at borgerne kan få vasket. Alle vaskerierne skal tiltræde den kommunale kravspecifikation, og de skal udbyde det samme. Det vil sige, at det sådan set kan være ret ligegyldigt, om borgeren vælger det ene centrale vaskeri eller det andet centrale vaskeri. Der foreligger her ikke et reelt valg af tøjvaskleverandør.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. april 2003

Arbejdet med at få centralvaskerier som indbydere er primært fremkommet ved, at kommunen ikke kan skaffe hænder til at udføre den service, den er forpligtet til over for sine borgere. Kommunen kan ikke skaffe nok hjemmehjælpere, og til aflastning af dette problem er de centrale vaskerier kommet ind i billedet.

Imidlertid har jeg forsøgt at indføre et reelt valg på området, nemlig som et alternativ den private hjælper, der er ønsket af en borger, som er visiteret til tøjvask, til at udføre vask i borgerens egen maskine eller på det til borgerens lejebolig tilknyttede vaskeri, altså lidt på samme måde, som hjemmehjælpen foregår. Denne hjælper, som kan være en datter, en nabo eller lignende, indgår en kontrakt med kommunen om arbejdets omfang og modtager betaling for sin assistance direkte af kommunen.

Vi har mange borgere, der er visiteret til vaskehjælp, der føler det som et decideret overgreb, at de skal betale til en central vaskeordning, når det er meget billigere for dem at få vasket i egen maskine eller på eget vaskeri. Ofte er betalingen til eget vaskeri sket over huslejen, hvorfor en sådan borger føler, at vedkommende betaler for vask to gange, og det er med rette.

Forvaltningen mener imidlertid ikke, at der kan ske et valg mellem en central vaskeordning og en selvvalgt hjemmehjælp, da selvvalgt hjemmehjælp ifølge forvaltningen er tænkt som borgerens mulighed for at få en anden hjælper i hjemmet. Da visitation til en vaskeordning betyder, at der ikke kommer en person i hjemmet til at udføre opgaven, mener forvaltningen, at baggrunden for selvvalgt hjemmehjælper ikke er til stede. Det er et skøn, der er udøvet af forvaltningen, som på et tidspunkt dog indrømmede, at der faktisk er et gråzoneområde her.

Også Socialministeriet har jeg bedt om at udrede problematikken om et valg mellem centrale ordninger og en personlig ordning. Socialministeriet har også vurderet sagen, som beror på en juridisk fortolkning af lovens forarbejder, siger Socialministeriet. Socialministeriet siger bl.a.:

»Det fremgår således ikke eksplicit af de primære retskilder, hvordan kommunalbestyrelsens ret til at fastlægge det kommunale serviceniveau og tilrettelægge opgaveløsningen inden for hjemmehjælpen spiller sammen med brugerens ret til selv at udpege en person til at varetage opgaverne.«

Så der er altså stor usikkerhed på dette område. Men vejledende udtaler Socialministeriet dog, at en hjemmehjælpsmodtager ikke efter § 71, stk. 3, i serviceloven kan forlange at få lov til selv at udpege en person til at løse opgaver, hvis kommunen har tilrettelagt løsningen af opgaven på en anden måde, der ikke medfører, at der kommer en person i hjemmet. Altså igen et skøn. Det efterlader mange borgere på herrens mark. Der er mange, der hellere vil have en privat ansat hjælper derhjemme til at vaske.

Også socialminister Henriette Kjær har givet mig et bud på denne sag igennem et af vores folketingsmedlemmer. Hun skriver:

»De nye regler handler primært om, at de ældre skal kunne vælge, hvem der kommer i deres hjem, ikke om kommunerne skal forpligtes til at tilrettelægge hjælpen på en bestemt måde.«

Altså kommunalbestyrelsen kan i virkeligheden selv bestemme, hvorledes man vil anvende fritvalgslovgivningen på dette område, så længe de ældre får et tilbud om at få vasket deres tøj.

Også i denne sag vil Venstre fortsætte med at prøve at få gennemført et reelt alternativ til den centrale vaskeordning.

Bente Møller (Ø): Den lov, vi nu skal implementere i København mod flertallets ønske, er det største indgreb i det kommunale selvstyre, jeg kan huske, og som jeg har kunnet læse ved at studere lidt i de historiske annaler.

En halv mia. kr. har Folketinget sat af til ældreområdet. Den halve milliard, hvoraf vi har fået den tiendedel, vi skal have, de 50 mio. kr., bliver brugt til bureaukrati og kontrol, og så kan man høre Venstres ordfører stå heroppe og tale om det kommunale bureaukrati. Er der noget, der bliver styrket af denne lov, så er det det kommunale bureaukrati, fordi vi skal regne ud på øre, hvad hver eneste lille detalje koster.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. april 2003

Så skal vi sende det ud til mulige leverandører og offentliggøre. Så skal vi godkende leverandørerne enkeltvis, og hvis de lever op til vores vedtagne kvalitetsstandarder, så skal vi lave aftale med dem. Når vi så har gjort det, så skal vi være dem behjælpelige med at lave informationsmateriale, så de københavnske borgere kan få en stabel af materiale ud, nogle steder, måske i de attraktive bydele, på størrelse med Daells Varehus' julekatalog. Og ude i mit nabo område, Tingbjerg, kan det jo være, de kan nøjes med en reklameavis fra Fakta. Så skal borgeren vælge, hvilken leverandør han skal have.

Så kunne man jo tro, at kommunens arbejde var overstået, men det er det langt fra, fordi myndighedsansvaret er vores, så vi skal kontrollere, om den private leverandør nu også leverer det, som den private leverandør er hyret til, og hvis den private leverandør svigter, så skal vi være klar med erstatningshjælp.

Det vil sige, at vi i princippet er nødt til at have et normalt overflødigt nødberedskab, der kan træde til. Det er rigtigt, at private leverandører skal overholde aftaler, men stakkels fru Jensen, der sidder og venter på at få skiftet sin ble, kan jo ikke vente på, at Københavns Kommune hiver Karl Aages Hjemmeservice i retten, fordi de nu har overtrådt en indgået aftale. Det bliver hendes ble kun vådere af. Så først må vi sikre, at der er personale til at få skiftet bleen, og efterfølgende kan vi så måske bruge ekstra bureaukratiske ressourcer på at slås med de private leverandører om, hvorvidt der er erstatningskrav, fordi man ikke har levet op til sit ansvar.

Der ligger på vores pladser nøje regnestykker på, hvad det her hidtil har kostet i bureaukrati i København. Hvis man har fulgt med i aviserne og på KL's hjemmeside, som familie- og arbejdsmarkedsborgmesteren redegjorde for, kan man se, at det er meget, meget svært at finde en borgmester, uanset partifarve, der synes, at det her er fornuftigt. Da Politiken sidste år havde temaartikler over en uges tid om emnet, var det borgerlige borgmestre fra både Konservative og Venstre, der harcelerede over, at det her blev trukket ned over hovedet på dem.

De private leverandører må reklamere for deres ydelser. Hvis man nu skulle sige, at det her var frit valg, og det var ligestilling, så skulle kommunen så også til at reklamere for vores hjemmehjælpskorps. Det må vi også gerne, men jeg synes, det er en ualmindelig dårlig måde at bruge borgernes penge til at gå i reklamekrig, når vi i stedet for kunne bruge dem til at give omsorg. Det vil sige, at de mulige leverandører, den kommunale og de private, sådan set ikke er ligestillet i den her sammenhæng, for der er formentlig ingen politikere med anstændigheden i behold, der vil bruge skatte kroner, der kunne bruges til hjælp til ældre mennesker, til reklamekampagner.

Der bliver heller ikke noget reelt frit valg for københavnernes, i hvert fald ikke sådan, at man har det samme frie valg alle steder. Fordi vi er blevet tvunget til ikke at indgå bydækkende leverandøraftaler, men at dele kommunen op i underdistrikter af hensyn til, at det ikke må være konkurrenceforvridende. Dvs. her går man ind og vælger erhvervslivets parti, alle skal kunne få en del i entreprisen uanset størrelsen. Det kan give meget forskellige valgmuligheder for borgerne i København, apropos det, jeg nævnte tidligere, at det godt kan være, at der er 75 leverandører, der gerne vil levere til Indre By eller Indre Østerbro, hvorimod det godt kan være, det kun er en eller to, der vil levere til Tingbjerg og Kongens Enghave. Det giver jo ikke lighed mellem de ældre i Kongens Enghave og de ældre i Indre By. Men der har Socialministeriet – vi har spurgt ministeren – valgt, at det private erhvervslivs muligheder for at få del i kagen her står over de ældre.

Enhedslisten vil meget gerne være med til at styrke hjemmeplejen. Vi vil også gerne være med til at forbedre servicelovens afsnit om personlig og praktisk bistand. Vi synes, at det vigtigste er at give nogle reelle retsgarantier til dem, der har brug for praktisk og personlig bistand, bl.a. nogle minimumsmål for, hvor lidt man må levere, og hvad de skal have hjælp til, hjælp til basale ting som at komme op om morgenen, få tøj på, få klaret personlig hygiejne, få gjort rent osv., de ting, som man ikke kan selv. Det eneste visitationskriterium, der behøvede at være, var sådan set: Det, jeg ikke kan selv, og som jeg heller ikke har en mand eller kone, der kan, er jeg berettiget til hjælp til.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. april 2003

Så har det også været vores udspil på folketingsplan, at det mindste, man skal kunne få leveret, er 1 time om ugen. De gamles hjem skal ikke laves til hovedbanegårde, hvor hjælpere stressede pisker ind og ud, og hvor der aldrig er tid til at kigge på, om der er smil eller tårer i øjnene.

Vi stillede samtidig med det her lovforslag et andet lovforslag på folketingsplan, der handlede om reelt frit valg, nemlig retten til, at når man vurderede, man havde behov for en plejehjemsplads, så skulle man have ret til selv at visitere sig til den. Hvorfor skal man ikke have frit valg mellem, om man vil have en kommunal døgnpleje, hvor man sådan får en eller anden alarmknap derhjemme osv., eller om man vil have en plejehjemsplads?

Er der nogen, der tror på, at nutidens ældregeneration vil stå i kø som en anden BZ-bevægelse for at få adgang til pladser på de københavnske plejehjem? Vel vil de da ej. Man har da ikke lyst til at komme på plejehjem, hvis man ikke har brug for det. Og hvis man føler, man har brug for det, så er der sådan set ikke nogen grund til, at nogen som helst andre skal gå ind og vurdere, om ens årsager er vigtige eller ikkevigtige.

Vi har været i en mærkelig situation, fordi i Københavns Kommune er der jo politisk flertal mod denne lov, og alligevel har vi været nødt til at implementere den. Og så har vi oven i købet opført os som duksedrengen, den flinkeste elev i klassen.

Jeg havde for nogle år siden det sværeste øjeblik, jeg nogen sinde har haft som politiker i Københavns Kommune. Det var, da jeg skulle være del af dette flertal, der valgte at fyre den daværende sundhedsdirektør.

Jeg har altid grundlæggende haft tillid til, at embedsmænd prøvede at være politisk neutrale, når de udførte deres embede, og derfor har jeg også haft tillid til embedsmænd, uanset om jeg har været enig med dem eller ej.

Jeg har ikke længere tillid til direktionen i sundhedsforvaltningen. Den direktion har valgt at stille spørgsmål til socialministeren på områder, hvor de burde have holdt sig væk.

Da familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen vælger, at de ikke vil indføre ordningen distriktsvis, og det vil man gøre i sundhedsforvaltningen, behøver man jo ikke at spørge ministeren, om familie- og arbejdsmarkedsforvaltningens løsning er lovlig eller ej. Altså der stod ikke noget i loven, i bekendtgørelsen eller i bemærkningerne eller i alt det, man kunne læse om 1., 2. og 3. behandling i Folketinget, om, at det skulle være en forudsætning.

Det er ikke rart at stå og sige, men sådan har jeg det altså.

Enhedslisten er glad for, at borgerne i København stadig væk kan få integreret pleje. Det kan man, når man vælger den kommunale hjemmepleje. Så får man også den kommunale hjemmesygepleje med. Og vi ville for øvrigt ikke på nogen måde have støttet, at hjemmesygeplejen var blevet en del af det frie valg. Vi synes, den faglige sikkerhed var det vigtigste.

Vi kan støtte forslaget fra Socialdemokratiet og Johannes Nymark om, at indkøbsordningen, altså punkt 30 på dagsordenen, går tilbage til udvalget.

Så skal jeg fremsætte et ændringsforslag til punkt 29. Det er det, der handler om kvalitetsstandarder. Det omhandler grundig rengøring. Jeg vil i overensstemmelse med budgetaftalen, hvor den grundige rengøring blev indført, stille forslag om, at ordlyden bliver, at den grundige rengøring er hvert halve år af 3 timers varighed.

Carl Christian Ebbesen (O): Jeg vil faktisk gerne starte med at rose sundhedsborgmesteren på dette område. Det vil jeg, fordi det har været et kæmpearbejde overhovedet at komme frem til et resultat. Der har nemlig været et flertal af Enhedslisten, SF og Socialdemokratiet, som har gjort alt for at komplicere denne sag.

Hele fritvalgstanken er jo generelt banebrydende, det er jo nytænkning. Den, der skal modtage hjælp, får nu mulighed for at vælge en dårlig service fra for at tilvælge en anden og bedre.

I Dansk Folkeparti mener vi, det er en enestående mulighed for, at vi som kommune kan imødekomme borgernes ønsker, også de individuelle ønsker. Nu er det ikke længere politikerne, som be-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. april 2003

---

stemmer, hvad den ældre skal have lavet – eller er det? For flertallet, SF, Socialdemokratiet og Enhedslisten, har nemlig gjort alt for, at friheden for den enkelte borger er væk, og så er det alligevel politikerne, som bestemmer, hvad hjemmehjælperen skal lave.

I Dansk Folkeparti tror vi, at den ældre selv er i stand til at vælge, hvad hjemmehjælperen skal lave. Måske er det indkøb, som er vigtigt den ene dag, måske er det rengøring den anden dag, måske er det den personlige hygiejne og pleje, som er vigtig den tredje dag.

Men for Dansk Folkeparti er det vigtigt, at den ældre selv får mulighed for at træffe de valg. Sådan er det ikke blevet, det er blevet meget kompliceret det her, det er også blevet meget mere kompliceret, end vi i Dansk Folkeparti havde håbet.

Jeg må så også indrømme, at her til sidst har jeg i udvalget presset meget hårdt på for at få det afgjort, fordi nu måtte vi slå en streg i sandet og sige, at der ligger altså en lovgivning fra Folketinget, som vi skal leve op til som kommune. Derfor må man også slå en streg i sandet og sige, at nu indfører vi det her, og så må vi tage det på godt og på ondt. Der vil jeg igen rose borgmesteren for, at vi trods alt er landet, selv om vi måske ikke alle sammen lige fik det, som vi gerne ville have det.

Mogens Lønborg (C): Det har været uhyre interessant at sidde og lytte til denne debat, specielt indlæggene fra den venstre side i salen. Pludselig taler de med stor indignation om bureaukrati.

I den tid, jeg har været med her i bystyret, har det slået mig, hvor meget bureaukrati, hvor meget planøkonomi, man har her i Københavns Kommune. Jeg kender ikke alle landets kommuner, men jeg kender til en hel del, og jeg tør godt sige, at det er en af de mest planøkonomiske, bureaukratiske kommuner, vi har i dette land. Det er det, fordi der hele tiden har været et rødt flertal, der har sikret, der har hyldet planøkonomien.

Der har ikke været ret meget forståelse blandt partierne til venstre i salen for at eksperimentere med nogle markedslignende selvregulerende mekanismer til at få opblødt den her stive planøkonomi, som man gudskelov efterhånden er ved at få afviklet rundt omkring i den store verden, og som vi også i Danmark de sidste 10-15 år er godt i gang med at få afviklet i den offentlige sektor. Det har man ikke ret meget i København.

Så kommer der her et regeringsforslag, som netop, som netop tager sigte på at prøve at indpode markedslignende mekanismer i det planøkonomiske styringssystem.

Lad mig med det samme sige, at jeg erkender, at det ikke er en nem opgave. Det er det ikke, fordi de to styringssystemer er så fundamentalt forskellige. Så når man her blander dem sammen, så kan vi håbe, det går godt, og jeg har min store tiltro til, at det arbejde, som nu er lavet, specielt i Sundhedsudvalget, hvor vi jo af gode grunde ikke er til stede, har fundet den rigtige balance, så man får den effekt, som er tiltænkt, nemlig større valgmuligheder og en konkurrencemekanisme, som vi i hvert fald i vort parti erkender er en fantastisk effektiv mekanisme til at få skabt dynamik og dermed også effektivitet og også service i forhold til borgerne.

Så det har været lidt sjovt at se og høre, hvordan venstrefløjspartierne pludselig kommer frem her og taler om bureaukrati, når man ved, at det er deres hjertegods og det, de har bygget hele kommunen op omkring.

Nymark taler om ideologi kontra omsorg. Der er jeg da meget enig i det, Lise Helweg var inde på, fordi den måde, man hidtil har kørt det på, jo ikke har været at give nogen som helst frie muligheder. Take it or leave it har været devisen. Og nu gives der nogle muligheder, og det synes jeg, vi på vegne af de ældre og andre medborgere i København skal være rigtig glade for.

Jeg tror ikke, nogen her i salen, i hvert fald ikke, hvis det skal være i overensstemmelse med sandheden, med virkeligheden, kan komme og sige, at konkurrencemekanismen ikke er en utrolig effektiv mekanisme. Jeg ved godt, der er nogle, der ideologisk har bind for øjnene, som ikke vil se virkeligheden i øjnene, men sådan er tingene. Derfor synes jeg, det er godt, at vi har fået taget hul på dette område.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. april 2003

Men som sagt, det er ikke sådan bare en hallelujahistorie, fordi det er svært. Det er svært, fordi vi i dette kompleks mangler en brugerbetalingsmekanisme. Dybest set er problemet jo, at efterspørgslen og finansieringsdelen alene ligger i kollektivet, altså i det kommunale system, når der så at sige ikke er en mekanisme, hvor den enkelte borger har mulighed for også at skele til, hvad tingene koster. Den prismekanisme havde vi gerne set, fordi så havde vi måske haft en større chance for at undgå den bureaukratisering, som er en risiko, og det er en reel risiko. Jeg kan befrygte, at partierne til venstre i salen har haft en lidt for stor hånd med i retning af at få gjort de her ordninger unødigt komplicerede og bureaukratiske.

Men vi kan håbe, at det alligevel lykkes, og at vi under alle omstændigheder, når der er gået noget tid, bør tage op og evaluere hele området og være klar til også at udbedre de steder, hvor systemet måske ikke har kørt helt som tilsigtet var.

Jeg har som sagt ikke været med i diskussionerne i Sundhedsudvalget og er derfor heller ikke med i diskussionerne omkring den ene eller den anden model, altså udbudsmodellen kontra godkendelsesmodellen. Det er muligt, at det er den rigtige løsning, man er nået frem til, men jeg vil godt sige, at hvis det er et frit valg, man ønsker, så synes jeg klart, det taler for, at man vælger godkendelsesmodellen, at man giver alle, der opfylder nogle krav – og naturligvis skal der stilles nogle krav, ikke så detaljerede, som man har gjort her – mulighed, det giver også større valgmulighed.

Udbudsmodellen har den skavank, at der kun er lagt op til i alt tre udbydere, og det vil sige, at mulighederne for at vælge altså ikke er så store. Jeg erkender, at man så får mulighed for at kunne konkurrere på prisen, og derfor kan det godt være, jeg afviser ikke, at det alligevel er en fornuftig løsning, man er nået frem til, men jeg havde nok gerne set, at man havde overvejet at udbrede anvendelsen af godkendelsesmodellen.

Jeg vil lige til sidst give en bemærkning til det, Bente Møller var inde på med hensyn til selvstyre. Det er jo besynderligt, fordi det kommer meget an på, Bente, hvilket ideologisk udgangspunkt man har ...

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Man må ikke tale direkte til folk.

Carl Christian Ebbesen (O): Undskyld, undskyld hr. Men denne ordning er jo først og fremmest tænkt at skulle give det enkelte individ større mulighed for indflydelse.

Når du så siger – undskyld, det må jeg ikke sige – når det fra salen her bliver sagt, at man angriber det kommunale selvstyre, så synes jeg, det kræver en nærmere forklaring. Det er nu engang sådan, at man på Christiansborg vedtager nogle love og også nogle love, der i dette tilfælde giver øgede valgmuligheder for borgerne. Jeg kan ikke se, det på nogen som helst måde anfægter det kommunale selvstyre.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Det er svært at vide, hvad man må sige heroppefra, men man må altså ikke tale direkte til andre.

Abderrahman Ben Haddou (D): Da vi havde sagen til drøftelse i Sundheds- og Omsorgsudvalget, kom jeg med den protokolbemærkning, der hedder, at jeg mener, det er det største flop inden for ældreområdet, og det mener jeg virkelig, og det viser denne debat faktisk reelt.

Vi står faktisk og diskuterer frem og tilbage. Vi skal tage stilling til noget, vi i virkeligheden ikke aner konsekvenserne af. Vi taler om en af vores svageste grupper i samfundet, og man står som politiker og praler med, at man vil gøre det, og det er den enkelte ældre borgers frie valg og frihed til at vælge, og det er smukke ord, der kommer her fra talerstolen.

Men kommer det til at fungere? Jeg synes, man skal komme herop og sige, om det kommer til at fungere, for jeg er ærlig talt i tvivl. Jeg mener i virkeligheden, at det, der ligger bag det hele, er, at vi har en minister, der netop, som det blev sagt af Mogens Lønborg, at nogle er for ideologiske her, men

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. april 2003

---

det er netop en ny minister, der kommer og gerne vil være ideologisk fra starten af og siger uden at tænke på konsekvenserne for de enkelte kommunale styrers muligheder for at implementere den her lovgivning.

Her har ministeren bare lagt en lovgivning ned over hovedet på dem og givet dem en pose penge. Meget, meget smukt. Men hvad er de gået til? Papir og papir og papir. Her viser jeg bare lidt af det. Der er en hel bunke, sådan en stor bunke, og de har brugt flere måneder på at beregne, hvad bleer og det ene og det andet koster.

Ærlig talt, er det den måde, man forbedrer velfærden for de ældre borgere i København på? Det synes jeg ikke. Jeg synes, det er fuldstændig vanvittigt.

Jeg mener til gengæld, at det er helt fint, at man kommer ind med en fritvalgsordning, men så synes jeg også, at ministeren burde have brugt noget mere tid til at sætte sig ind i, hvordan vedkommende vil have det implementeret i de enkelte kommuner.

For det første er kommunerne vidt forskellige i Danmark, skulle jeg hilse og sige. For det andet er det altså omfattende for en kommune at tage det ansvar at skulle gøre hele arbejdet for hende. Det er så nemt, at vi skal være bydreng for en minister, som så bagefter kan prale med, at den her lovgivning er smart. I virkeligheden ved vi ikke engang, om den er smart eller ej. Så hvis der er nogen, der kommer med ideologier i denne sag, er det altså ikke Københavns Borgerrepræsentation, for dens sammensætning kendte regeringen og Folketinget i forvejen.

Så det er ikke kun venstrefløjen. Også et borgerligt parti i midten er skeptisk over for det her. Vi er ikke et ideologisk parti, men simpelt hen set ud fra det enkelte individs situation mener jeg, det her er uholdbart. Vi bliver draget ind i nogle forretningsforbindelser. Vi skal skabe bedre muligheder for, at firmaer kan komme ind og yde service til vore ældre.

Men ansvaret, det politiske ansvar, ligger hos os her, hvis det går galt. Og ligesom Johannes Ny-mark sagde heroppefra lige før, ja, hvad nu hvis et firma lige pludselig går nedenunder og hjem, og de går rundt og servicerer 5.000 ældre, hvor skal vi så hente dem fra? Kan man så se, hvad der står i Ekstra Bladet næste dag? Skal vi have 5.000 betalte, hvilende hjemmehjælpere derude til at klare vores nyopståede akutsituation? Det tror jeg ikke, man har tænkt over. Jeg tror heller ikke, ministeren gider betale i sådan en situation, for det er der simpelt hen ikke penge til, for de skal selvfølgelig gå til administration.

Så er der selvfølgelig den her med den lokale indkøbsordning, vi har på Nørrebro, som har fungeret. København har været på forkant med loven. Vi har simpelt hen været ude og startet en fritvalgsordning på indkøbsområdet for vore ældre på Nørrebro, og som er lykkedes. De ældre er glade, og den er miljøvenlig, man cykler, og det hele kører så fint. Og det er i nærområdet, det hele foregår. Alle er glade, og den enkelte ældre kan købe lige præcis den vare, han eller hun vil have. De kan pege på det og få det, hvad enten det er fra Netto eller fra Fakta eller fra Brugsen. Det kalder jeg frit valg.

Men det, man lægger op til her, er, at det hele nærmest skal lægges ud til et stort firma, der måske ligger et sted i Virum. Ja, så kommer varerne lige pludselig. Fru Hansen skal krydse af på sådan en blanket ved en vare, som hun i øvrigt ikke har set før, men hun tror, det ser da meget fint ud, det er nogle flotte farver. Så krydser hun af, hun kan se prisen. Den kan hun heller ikke bestemme, hun skal tage den til den pris. Gå du ind og hent den vare til hende, og hun betaler den, og jeg ved godt, hvad det er for en pris, sådan et firma skal tage for sådan noget.

Det kalder jeg ikke frit valg. For mig er det stavnsbinding af vore ældre borgere simpelt hen at binde dem til at købe varer til en pris, som det firma selv bestemmer. Det synes jeg er en fuldstændig latterliggørelse af vore ældre, når de selv har været med til en indkøbsordning, som har fungeret for dem, og som har glædet dem, og som oven i købet har givet dem nærvær sammen med dem, der bringer varerne ud til dem, f.eks. på Nørrebro, som det har fungeret så længe.

Så alt i alt kan jeg sige, at jeg kan støtte Johannes Nymarks udtalelse herfra om, at punkt 30 vedrørende indkøbsordning sendes tilbage, men ellers vil jeg forholde mig ret negativt til resten. Fordi jeg

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. april 2003

---

synes ærlig talt, at jeg skammer mig over, at vi har en så rød Borgerrepræsentation, som ellers går rundt og råber og skriger, og hvor man i virkeligheden ikke kan benytte den til noget som helst.

Så stem dog det her ned og vis jer som venstrefløj over for ministeren, og så kan I bagefter få loven lagt ned over hovedet på jer. Vi skal ikke gøre arbejdet for ministeren, det skal vedkommende selv gøre for os, og så kan de selv tage ansvar for det. Det skal CD i hvert fald ikke være med til.

Thor Buch Grønlykke (A): Venstre sagde heroppe, at hvis man var imod dette forslag, så var man tilhænger af systemet frem for mennesket.

Det forholder sig lige omvendt. Dette forslag handler om liberalisme frem for mennesker. Det handler om Venstrebeton, som vil gøre, at vi sidste år og i år tilsammen vil gå glip af at kunne give de ældre 100.000 hjemmehjælpstimer. 100.000 hjemmehjælpstimer koster dette ideologiske ridt fra Venstre.

Dette ideologiske ridt, som angiveligt skulle være for mennesket og ikke for systemet, som Venstre sagde heroppefra, er vel at mærke et markant brud med den brugerrettighed i forvaltningen, som vi ellers går rundt alle sammen og siger, at vi er tilhængere af, og at det er det, vi vil.

Inden for familie- og arbejdsmarkedsområdet har vi at gøre med førtidspensionister primært, som får vores hjælp. Det er folk, som har brug for at være med til de tilbud, der bliver ydet, som har gavn af at være med til at få vasket deres tøj, at få klaret de daglige fornødenheder, de skal have hjælp til. Der er med andre ord et terapeutisk indhold i det tilbud, som de ydes. Derfor er det ikke et tilbud, som skal klares så hurtigt som muligt. Målet med en vask for en førtidspensionist er ikke nødvendigvis, at det skal gå så hurtigt, som det kan, eller at det skal være så effektivt som overhovedet muligt.

For psykiatriske patienter, som der også er en del af i den gruppe, gælder det, at de ikke vil have overskuddet, i hvert fald en del af dem vil ikke have overskuddet til at vælge fornuftigt i forhold til leverandørhjælp, og en del af dem vil på grund af deres sygdom have en tendens til at isolere sig og ikke ønske, at der er nogen, der kommer i deres hjem. Denne gruppe vil ikke have gavn af frit valg. Tværtimod vil frit valg være lig med ikkevalg.

Dem, som ikke er indbefattet i denne gruppe, vil bare lide under de generelle problemer, der er med at lave sådan en ordning, nemlig at det, som er samarbejdet med socialcentret, det, som er samarbejdet med den praktiserende læge, det, som er samarbejdet med lægerne på hospitalet og sygeplejerskerne på hospitalet, vil lide under, at der ikke er den fleksibilitet, der er i det nuværende system. Det vil lide under, at man vil opleve udskrivninger, som kommer lige pludselig, og hvor man ikke bare kan bede operatørerne om at træde til og gøre noget, som de ikke plejer at gøre.

Og det vil lide under, hvis man skal forklare et socialcenter eller en praktiserende læge nogle gange nogle ting, som er lidt komplicerede, så kræver det en ekstra indsats, og så kræver det ekstra tid. Det er nødvendigt for, at man hjælper brugeren bedst muligt

Til sidst vil jeg sige, at der er i realiteten ikke særligt mange erfaringer med det her, og vi kender i hvert fald ikke noget til det i København. Det er noget, vi lige pludselig skal starte i stor skala. Det er i realiteten et forsøg, som vi starter med borgerne som gidsler.

Jeg er ked af, at vi er nødt til at indføre de regler i København. Jeg frygter det værste, og vi er i hvert fald i Socialdemokratiet imod, at Venstrebeton skal ske på bekostning af førtidspensionister.

Jesper Schou Hansen (V): Jeg synes, at ordene fra Grønlykke klinger en anelse hult, når man tænker på, at det er den samme Thor Grønlykke, der i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget stemte imod, at hjemmeplejeydelserne blev omfattet af frit valg. Her taler han nu om Venstrebeton, men det var jo præcis den socialdemokratiske beton, der har været problemet hele vejen igennem. Det var jo, hvad Thor Grønlykke og hans socialistiske kolleger præsenterede i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget.

Bente Møller må jo i den forbindelse være begejstret over, hvad der skete lige netop i det udvalg, fordi der bestemte man jo, at hjemmesygeplejeydelserne ikke skulle omfattes af frit valg. I denne for-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. april 2003

---

bindelse har Venstre i dag begæret delt afstemning, således at det 4. »at« i punkt 25 kommer til separat afstemning, og vi har også afleveret en protokolbemærkning om, at vi mener, at hjemmeplejeydelserne skal omfattes af frit valg.

For så vidt angår punktet på dagsordenen, der har nr. 30, indkøbsordning, så må vi jo konstatere, at der her åbenbart er foregået en behandling, der nu gør, at forslaget bør tilbagesendes til udvalget til yderligere udvalgsbehandling. Det kan vi i Venstre tilslutte os. Vi må i hvert fald konstatere, at der på Nørrebro har fungeret en indkøbsordning, der i hvert fald har været så tilfredsstillende for de lokale borgere, at den har, så vidt jeg husker, omkring 1.500 deltagere. Det må man vel sige alt andet lige har været en ganske betragtelig succes, antallet målt som sådan.

Lad os så håbe, at vi får justeret de her ordninger, så de i virkeligheden bliver til gavn for borgerne, at det bliver lettest muligt, at vi får det reelle frit valg, således at vi kan være tilfredse med den service, som vi yder til borgerne.

Med de bemærkninger vil jeg afslutte mit korte indlæg.

Trine Schaltz (F): Nu er det efterhånden svært at holde styr på alt det, der er blevet sagt. Men jeg synes, jeg har lyst til at starte med at sige til Ben Haddou – han er her bare ikke lige nu – at det rent faktisk er sådan, at vi har fået lagt loven ned over hovedet, og det er altså godt nok meget svært at stemme nej til at udmønte loven. Det er sådan set det, vi har forsøgt i udvalget at gøre på en måde, der er til mindst mulig gene for de ældre, og det er faktisk lidt sådan, jeg ser det.

Hjemmeplejen er en kerneydelse fra kommunen. Det skulle den gerne blive ved med at være, og det er meget svært, for ikke at sige helt umuligt, at se fordelene ved det her, men loven skal holdes.

Så synes jeg heller ikke, vi skal gøre det værre end det. Vi har i udvalget forsøgt at arbejde for, at ordningen skal blive så lidt omkostningstung, dvs. så billig som muligt, altså så administrativt lidt tung, det var det, jeg ville sige. Det her har alligevel kostet rigtig mange penge og vil koste rigtig mange penge, men det har været det, som har været vores ønske, at det skulle være så lidt besværligt som muligt rent administrativt. Det skulle også være så enkelt for de ældre som muligt.

Carl Christian Ebbesen taler om, at vi i udvalget har arbejdet for at give de ældre så lidt frit valg som muligt. Det mener jeg overhovedet ikke passer. Altså i denne her fritvalgsordning ligger der frit valg mellem nogle leverandører. Der ligger altså ikke frit valg mellem ydelser. Ydelserne lægger kommunen fast på en eller anden måde, og det er så dem, som de forskellige leverandører kan byde ind på.

Vi taler om fleksibel hjemmehjælp, men det er et selvstændigt punkt, som udvalget også har taget stilling til, både det ene og det andet udvalg har taget stilling til, og det er med i ordningen, at der er en vis fleksibilitet i det her.

Jeg vil også godt sige, at vi ikke har gjort noget i SF i hvert fald for at genere borgmesteren, det tror jeg heller ikke, borgmesteren mener, men vi har stillet spørgsmål, og vi har forsøgt at få den bedst mulige ordning ud af den her mess.

Helhedssyn i hjemmesygeplejen. Jeg forstår ikke rigtig, hvordan Venstre kan stille et ændringsforslag, for så vidt jeg forstår, er det lovgivningen, der siger, at hjemmesygeplejen ikke skal være omfattet af frit valg. Så kan jeg ikke rigtig forstå, hvad det er man skal stille ændringsforslag til. Men det er altså sådan nu, at i den kommunale ordning kan man lave hjemmesygeplejen integreret. Det kan man ikke i de private ordninger. Det er ikke noget, vi kan bestemme. Det er noget, loven siger.

Det, det gælder om nu for os, er i det informationsmateriale, der skal laves, at gøre det helt klart for de ældre ... (*En mobiltelefon ringer*). Det er ikke mig. Hvis de vælger den kommunale, så får de en ordning med integreret sygepleje, og vælger de en privat, så er det ikke integreret, men selvfølgelig kan de få sygepleje alligevel.

Det er det valg, de har, og på en eller anden måde synes jeg sådan set, det er en fordel for de kommunale, så jeg kan godt forstå, at der er nogle, der er utilfredse med, at det er sådan, loven er, men det er sådan, loven er.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. april 2003

På alle mulige måder skal derfor de forskelle, der er imellem de forskellige leverandører og dermed også det kommunale, gøres meget klart i det informationsmateriale, der er. På den måde kan vi også gøre klart, hvordan uddannelsesniveaet er, hvor mange uddannede der er i den kommunale udbudsordning og hos de forskellige leverandører, så de ældre ved, hvad det er, de har at vælge imellem.

Vi må sige, at det ikke bliver nemt. Det er nogle af de svageste grupper, som vi beder om at foretage sådan nogle valg. Det er fuldstændig urimeligt, men det er de vilkår, som vi er blevet bedt om at byde de ældre, kan man sige.

Vi vil godt støtte, at indkøbsordningen går tilbage til udvalget, så vi kan se på det endnu en gang.

Til sidst vil jeg godt sige, at jeg synes ikke, man kan bebrejde direktionen, at de stiller spørgsmål til denne fuldstændig uoverskuelige og uigennemtænkte lov. Vi har ikke opfattet de spørgsmål, der er blevet stillet, som noget negativt. Det har været nødvendigt for, at man kunne finde ud af, hvad der er rigtigt og forkert, for det har nemlig ikke været særlig klart.

Wallait Khan (V): Vi har partier her, som går ind for systemet, og vi har også partier, som går ind for frit valg. Men er systemet et mål i sig selv? Nej, heller ikke frit valg. Vi vil alle gøre noget godt for de ældre. Vi har et system, som vi også skal diskutere på et eller andet tidspunkt. Fungerer det system, vi har, optimalt? Nej, det gør det ikke.

Jeg kører taxa. Det giver mig mulighed for at komme i kontakt med forskellige mennesker, også ældre. De har det ikke godt, de har mange problemer. Hvis vi vil løse deres problemer, så er der behov for flere ressourcer, så er der også behov for nytænkning.

Så er det igen ideologi og ideologi. Vi siger, at det er socialdemokratisk beton eller Venstrebeton. Ved du hvad. Hvis man går ind for socialdemokratisk beton, så er det kun systemet, så har man ikke andet valg, så skal man bare tage det, som vi tilbyder dem. Det er bare systemet, egenartet systemet.

Men frit valg, som nogle har kaldt det her, Venstrebeton, jeg synes ikke, det er noget beton, det er reelle, frit valg. Hvis man ikke vil have private ordninger, så har man stadig væk mulighed for at vælge systemet. Det er frit valg, vi går ind for.

Nu diskuterer vi ikke generelt alle de problemer, som ældre mennesker i København har, men det der tøjvask kan være en fordel, hvis en jugoslav selv kan vælge en eller pege på en, som taler hendes sprog, som skal komme og vaske hendes tøj. Det kan være en fordel. Fru Jensen kan måske også have en fra hendes egen familie, som kan komme og have kontakt med hende og vaske hendes tøj. Jeg kan se fordele i det her.

Hvem siger, det er hjemmesygeplejerske. Hvis det er private, så vil det være dårligt. Det er en, som vi har ansat fra kommunen. Det er bare noget, vi har opfattet fra et eller andet sted. Jeg kan ikke forstå det, jeg kan ikke dele den her tankegang. Så er det igen, at når man selv bestemmer, hvor man vil købe varer, kan det godt være, fru Jensen har lyst til at købe dem i Fakta eller Netto, som kan være meget billige. Der er masser af fordele i det, frit valg, reelt frit valg og lad være at sidde i den der socialdemokratiske beton for evigt. Der er behov for nytænkning.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så går vi til 2. runde.

Bente Møller (Ø): Jeg er enig med den sidste taler, Wallait Khan, i, at det, der er brug for, er flere ressourcer og nytænkning. Det her er ingen af delene.

Så har jeg lyst til at forsvare den konservative socialminister Henriette Kjær, fordi det er jo rigtigt, som det er blevet sagt, at det her lovforslag er et ideologisk lovforslag, som vi nu implementerer, men det er ikke vokset i den konservative lejr, ej heller hos den konservative socialminister. I et lukket rum vil hun tværtimod sige, at det bryder hun sig ikke om.

Så vil jeg sige, at det frie valg har været der hele tiden. Allerede i bistandsloven var der en bestemmelse, der sagde, at borgere, der var bevilget praktisk bistand, selv kunne vælge en leverandør. I serviceloven, da den blev vedtaget, stod der, at den leverandør skulle så godkendes af kommunen, og

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. april 2003

---

det var sådan en måde at sikre, at ældre ikke blev udsat for underlige mennesker, men man kunne i princippet selv vælge, og vedkommende ville få samme betaling som den kommunale hjemmepleje.

Der er ganske, ganske få, der har benyttet sig af dette tilbud. Jeg kender ikke selv en eneste og har heller ikke mødt nogen på de mange møder, jeg har været til med ældre. Jeg har heller ikke i de 6½ år, jeg har arbejdet på Christiansborg, fået en eneste henvendelse fra ældre eller set et eneste bilag til Socialudvalget, hvor nogle fortalte, hvor begejstrede de var for den paragraf, og hvor glade de var for, at den var der.

Det frie valg er blevet benyttet af ganske få, og jeg tror, at det oftest er benyttet på den måde, at det er noget, kommunen har sagt til nogle, der var besværlige og ikke ville acceptere, at deres hjem blev indrettet i overensstemmelse med de arbejdsmiljøregler, der gælder for kommunalt ansatte, og så har kommunen til sidst sagt: Ved du hvad, du får en pose penge, for vi kan ikke blive enige om grundlaget for hjælpen.

Men borgerne har hele tiden kunnet vælge frit. Det har de ikke gjort. Hvorfor skal kommuner så bruge så meget tid, så mange penge på at indføre noget, som borgerne hele tiden har kunnet vælge og ikke har gjort brug af?

Mogens Lønborg (C): Jeg ved ikke, hvad det er for lukkede rum, Bente Møller taler om, i hvilke socialministeren skulle mene noget andet end det lovforslag, som hun har fået igennem i Folketinget. Det synes jeg egentlig, at Bente Møller skylder forsamlingen at komme og fortælle os alle sammen. Men det har åbenbart været så lukket, jeg har i hvert fald ikke været der, men om Bente Møller skulle have været i dette rum, det kunne være lidt spændende at få at vide.

Jeg vil lige sige to ting, som jeg egentlig ikke fik sagt i første omgang. Det er, at vi støtter, jeg vil sige naturligvis, det ændringsforslag, der går på, at indkøbsordningen sendes tilbage i udvalget, også med den motivering, som Nymark gav ændringsforslaget.

Så vil jeg også godt understrege, at vi er kede af, at hjemmesygeplejen er taget ud. Vi finder, det er naturligt, at der også på det område gives mulighed for frit at vælge.

Så kunne jeg egentlig godt tænke mig, specielt når det gælder Socialdemokratiet, at finde ud af, hvad de egentlig mener. Vi hørte jo overborgmesteren erklære sig positiv, han synes, det er en god ide, at vi har frit valg, og det er jo ganske rart at vide, at byens overborgmester synes det.

Han synes så ikke lige konkret, at den her lovgivning var så hensigtsmæssig, men selve princippet, og jeg kunne godt tænke mig at høre, om det er Socialdemokratiets holdning. Det var ikke helt det indtryk, jeg fik, da jeg lyttede til Johannes Nymarks indlæg, for der var det de store ord og ideologi kontra omsorg osv.

Så jeg synes egentlig lige, at Socialdemokratiet skylder i hvert fald her i forsamlingen at fortælle os, om de egentlig principielt går ind for, at vi skal gå i den retning med vores velfærdssamfund, vores velfærdsstat, at give større valgmuligheder.

Jeg synes også lige, debatten egentlig burde koncentrere sig måske en anelse mere om det, der er kernen i frit valg, og det kommer man måske nærmest ind på ved at se, hvad alternativet er. Det er, at der ikke er frit valg. Så kan man lidt efter smag kalde det tvang, for det er jo det, det handler om. Det handler jo om, at hvis ikke man har frit valg, så har man tvang. Dem, der ikke kan lide frit valg, kunne jeg godt tænke mig egentlig at spørge her fra talerstolen, om det også gælder f.eks. privatpraktiserende læger. Skal man også der ophæve fritvalgsordningen, eller hvad er egentlig forskellen med at vælge sin egen læge, og så skal man have en bestemt sygeplejerske? Er der nogen, der kan komme og fortælle mig det? Det kunne jeg godt tænke mig at vide.

Jeg er sikker på, at mange af dem, som har været oppe og tale imod fritvalgsordningen, nok vil have sig frabedt, hvis man f.eks. havde brug for at skulle til fysioterapeut, ja eller måske nogle af dem, der er imod det her, hvis de skal have rengøringshjælp derhjemme, er det så sådan, man skal henvende sig på et centralkontor, så får man sendt en ud, og man har ikke nogen som helst indflydelse på, hvem der skal komme og gøre rent i ens hjem?

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. april 2003

Er det det, man ønsker? Næh, det er det vel næppe, men det er jo det, der er realiteten, for det er jo det, man siger. Når det gælder offentligt finansierede ydelser, så er der no way, take it or leave it, der kommer et menneske her, som systemet har sendt ud. Og er man utilfreds, det er beklageligt, så kan man starte en klageproces. Hvem har lyst til at starte en klageproces, når den pågældende person, man klager over, kommer i ens hjem hver evig eneste dag? Det har man naturligvis ikke. I den situation skal der være et alternativ. Men det ønsker man ikke fra den side 0i salen.

Jeg synes, det er tankevækkende. Jeg vil gerne have, at en repræsentant for Socialdemokratiet går op og gør det helt klart, for jeg synes, vi har krav på at vide, hvor er I henne, kære Socialdemokrater, når det gælder selve tanken om at ændre lidt på vores velfærdssamfund, velfærdsstat i retning af at åbne op for at vælge frit. Er I også imod, at vi har frit sygehusvalg? Det kom jo igennem.

Fru Bente Møller, det var måske også et indgreb mod selvstyret, dengang man fra regeringsmagtens side valgte at sige, at nu skal folk også have lov til at vælge, hvilket sygehus de vil blive behandlet på. Var det også et indgreb mod selvstyret? Det synes jeg egentlig også, du så – undskyld, det må jeg ikke sige – vi lige bør have på det rene.

Der er dybest set en dobbelthed i argumentationen, og jeg synes, I skal komme herop og fortælle, hvad I egentlig mener om selve tanken. Den anden del af det, hvordan vi så konkret udformer det, kan vi altid diskutere, og det er jo ikke sikkert, at det er den endelige løsning, vi har fundet her. Den skal gerne evalueres, så vi finder ud af, hvordan den har virket.

Men jeg vil gerne have svar på nogle af de spørgsmål her.

Jesper Schou Hansen (V): Egentlig startede debatten for Socialdemokraterne vel egentlig meget godt sådan set ud fra nogle liberale principper med, at Kramer erklærede sig som tilhænger af nogle liberale tanker og ideer.

Derefter synes jeg, at debatten gik lidt i stå for Socialdemokraterne. For siden da har vi jo hørt Beton-Thor, undskyld, Thor Grønlykke, være heroppe og sige, at der er da absolut ikke nogen rimelighed i de forslag, som vi er kommet med i udvalgene. Jeg synes, det er en lidt ærgerlig meningsudveksling, der har været heroppe, fordi det havde været rart, hvis Thor Grønlykke ligesom havde fulgt op på de visioner og de liberale tanker, som overborgmesteren ganske kort i overskrifter indledte med.

Nu får vi så i stedet for, i hvert fald hvis man skal følge de tilkendegivelser, der har været fra tælerstolen indtil videre, på det område, der drejer sig om pris- og kvalitetskrav vedrørende frit valg i hjemmeplejen, en adskillelse af det, som man har på det andet område.

Det er jo rigtigt, at Indenrigs- og Sundhedsministeriet har sagt, at der ikke er noget til hinder for, at vi har to forskellige ordninger i kommunen, en for den ene forvaltning og en for den anden forvaltning. Men lur mig, om ikke borgerne vil være snoskforvirrede over den måde, de bliver behandlet på af Københavns Kommune. Hvis de hører under det ene område, ih ja, så kan det godt lade sig gøre. Hører de under et andet område, ih nej, så kan det ikke lade sig gøre.

Ved I hvad, kære venner. Jeg tror altså ikke, vi slipper særlig godt fra det her ude i den virkelige verden. Så derfor håber jeg, at vi for så vidt angår punkt 25 kan få stemt det 4. »at« ned, nemlig at hjemmesygeplejeydelserne ikke omfattes af frit valg, således at vi kan få en ganske rimelig ordning, der i hvert fald er ensartet for kommunen, så vi ikke forvirrer borgerne mere end højst nødvendigt. For det vil, tro mig, give anledning til en lang række spørgsmål og utilfredshed hos vores ældre og svage medborgere, og det synes jeg ikke, der er nogen grund til i et politisk ærinde.

Thor Buch Grønlykke (A): Socialdemokratiet er selvfølgelig tilhænger af frit valg, når det er fornuftigt, og frit valg, når det er forsvarligt i forhold til, hvad vi skal gøre for borgerne. Det er vi hundrede procent tilhængere af. Hvis der er nogle, der er i tvivl om det, hvis Jesper Schou er i tvivl om det, så håber jeg ikke, han er det længere, det er vi tilhængere af.

Vi er til gengæld ikke tilhængere af denne lov, som ikke rummer den fornuft, der skal ligge i fritvalgsordninger, og som i hvert fald ikke er forsvarlig i forhold til den målgruppe, som vi har i Fa-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. april 2003

---

milie- og Arbejdsmarkedsudvalget, hvor Jesper er nyt medlem. Derfor skal jeg selvfølgelig passe på, hvilke krav jeg stiller til den saglige argumentation, som Venstre selv vel mener, at de har på deres side i forbindelse med, at man skal udbyde de her hjemmeplejeordninger i forbindelse med frit valg.

Men Jesper, jeg kunne godt tænke mig at høre ... undskyld, men jeg kunne godt tænke mig at høre fra Venstre, hvad man vil gøre, når hjemmeplejen, eller hjemmesygeplejen kan det være for den sags skyld, opdager et begyndende rødmende sår eller bare begyndende rødme hos en ældre eller en førtidspensionist. Skal det visiteres med det samme, eller skal man vente på, at det udvikler sig til noget, der er egentlig behandlingskrævende? Hvem skal visitere, Jesper? Undskyld, det må jeg ikke sige – Venstre?

Hvordan vil man sikre, at psykiatriske patienter får den behandling og den pleje, de skal have? Hvordan skal man sørge for, at der er mad i køleskabet hos patienter, som udskrives søndag, hvis de ikke er omfattet af den aftale, der er i forvejen?

Vi har brug for den fleksibilitet, der ligger i det nuværende system over for de socialt dårligt stillede medborgere, som vi har med at gøre i familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen, og det kan denne ordning ikke honorere.

Jeg vil godt gentage, at vi er tilhængere af frit valg, når det gavner borgeren. Venstrebeton er liberalisme uden gavn for borgeren. Heldigvis er der mere fornuft i Venstrefolk i andre kommuner, der har indset dette. Jeg er ked af at måtte konstatere, at Venstrebeton koster 100.000 hjemmehjælpstimer for kommunens borgere.

Carl Christian Ebbesen (O): Enhedslisten siger klart heroppe fra talerstolen, hvorfor man er imod frit valg for borgerne, frit valg for den enkelte ældre. Det sker, når de siger, at det kun er sure, gamle mennesker, som ikke kan forstå, at der er nogle arbejdsmiljøregler, som skal overholdes.

Hvis man tænker på det tidligere Sovjetunionen, hvis man tænker på kommunismen, så opstår der nøjagtig den samme situation, at man synes selv, man har verdens bedste, brandgode system, men borgerne vil det ikke.

I Dansk Folkeparti har vi generelt den holdning, at vi politikere skal indrette os efter borgernes ønsker, og det er de systemer, vi skal forsøge at få indrettet. Borgerne har krav på at få den service, som de selv mener, de skal have, og der bør vi som politikere forsøge at imødekomme det så meget som overhovedet muligt.

Men jeg synes, at Enhedslisten taler klart ud af posen her, at det kun er sure, gamle mennesker, som ikke kan forstå, at der er nogle miljøregler, der vil vælge denne her fritvalgsordning.

Abderrahman Ben Haddou (D): Det er til Mogens Lønborg, som var heroppe og fortælle, at vi skal fungere ligesom virksomheder osv., og det skal være virksomhedsrelateret osv., osv. Men altså det er fint nok, man tænker på fritvalgsområdet. Jeg har også klart givet udtryk for, at det vil jeg gerne være med til, det vil jeg meget gerne være med til.

Problemet er bare, at i den her situation taler vi om omsorg, omsorg over for nogle af vore svageste stillede. Hvis det går galt, så er fanden løs. Altså jeg fatter ikke, at når vi ikke engang er begyndt inden for energisektoren at privatisere det, så er det første område, vi starter på, dér, hvor fanden kan være løs, netop inden for ældreomsorgen. Så prøver vi, vi gambler lidt.

Altså jeg vil gerne have, at tilhængerne af denne plan kommer herop og skriver under på et stykke papir på, at det her holder hundrede procent uden nogen som helst problemer. Det kan jeg ikke, og når jeg ikke kan, og det har noget med omsorg at gøre, så mener jeg, at så kan jeg ikke gå ind for det. Det er det, det hænger sammen med. Det er ikke noget med, at jeg har noget imod fritvalgsordninger.

Jeg vil så også sige, at man skal også passe på det her med pludselig at tænke på virksomhedsplaner, når man er kommunalpolitiker, fordi hvis vi sælger ud og sælger ud, som en vis kommune gjorde her i Københavns omegn, så ender det med, at vi bliver et kasino i stedet for en kommunalbestyrelse. Så kan vi lige så godt gamble. Det er trods alt skatteborgernes penge, vi gambler med her, det er ikke

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. april 2003

---

vores egne. Vi kan ikke tillade os bare at stå og frådse med pengene. Og vi har stadig det politiske ansvar. Det ligger her, mens vi lægger alt det arbejdsmæssige ud. Hvorfor skal vi så være her? Vi kan jo lige så godt lukke ned. Hvis vi kan lægge alt ud til virksomhederne, så kan vi lige så godt lukke Borgerrepræsentationen, det klarer erhvervslivet for os.

Selvfølgelig har vi brug for erhvervslivet, de har brug for os, men vi skal finde ud af, hvordan vi kan bruge hinanden bedre, men ikke bare sådan noget håbløst ideologisk pladder og flop, som jeg kalder det her.

(Kort bemærkning).

Mikkel Warming (Ø): Når Dansk Folkeparti løber tør for argumenter, så snakker de om Sovjetunionen, Den kolde krig og landsforræderne hos alle andre. Således også i aften.

Carl Christian Ebbesen forholdt sig jo ikke til det, som Bente Møller var oppe og sige, at der i mange år har eksisteret et reelt frit valg, hvis den enkelte havde ønsket at få en privat leverandør, men at der ikke var særlig mange, for ikke at sige stort set ingen, der havde benyttet sig af det.

Det er klart, at når så det ideologiske ønske hos Dansk Folkeparti og Søren Pind og kammesjukkerne om at nedbryde den solidariske velfærdsstat er så stærkt, så må man jo opfinde nogle begrundelser. Så kommer man med tvangen, tvangen der betyder, at kommune efter kommune skal bruge million efter million efter million på at opbygge bureaukrati, på at sætte velfærd, hjemmehjælp på formler, for det er det, der sker nu. Bruge million efter million på bureaukrati, på at sikre, at private kan komme i nogle kataloger, bruge de penge, man ellers går og slår på tromme for skulle gå til de ældre, på bureaukrati.

Jeg ved ikke, hvem det er der minder mest om Sovjetunionen her. Med de kataloger, som Dansk Folkeparti er med til at skabe med denne her minutstyring af hjemmehjælpen, Dansk Folkeparti er ansvarlig for, så ved jeg godt, hvor man har hentet sit forbillede.

Lise Helweg (V): Det, der kalder mig herop i denne omgang, er sådan set Thor Grønlykke, fordi jeg kan forstå, at han mener, at frit valg faktisk er mægtig fornuftigt og en forsvarlig ordning under visse konditioner, forstod jeg også.

Så vil jeg da berolige Thor Grønlykke med, at Københavns Kommune stadig væk er ansvarlig, den er tilsynsmyndighed, den opstiller nogle kravspecifikationer, der skal gælde også for de private indbydere, dvs. de skal være på samme level, om jeg så må sige, som kommunen eller måske endda bedre, i hvert fald ikke mindre.

Jeg er glad for, og jeg er sikker på, at du på de betingelser accepterer, at det frie valg er både fornuftigt og forsvarligt.

Ja, det var sådan set egentlig det, jeg ville sige.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så går vi til 3. runde.

Jesper Schou Hansen (V): Så kan jeg jo så passende komme med en replik til Thor Grønlykke, fordi jeg kan bare konstatere igen, at de liberale visioner, som overborgmesteren kom med, nåede altså aldrig nogen sinde ned til første række her i Borgerrepræsentationen, hvor Thor Grønlykke sidder.

Jeg kan så blot konstatere, at Thor Grønlykke åbenbart ikke tror på, at borgerne selv er i stand til at vælge, når det gælder hjemmesygeplejeydelserne. Thor Grønlykke mener åbenbart, at et offentligt tilbud er bedre end et privat tilbud, at en privat ordning med frit valg ikke vil være deres ansvar voksent og bevidst.

Men må jeg ikke bare ligesom min kollega Lise Helweg gør, gøre Thor Grønlykke opmærksom på det faktum, at fordi man har en privat ordning, så har man ikke dermed i kommunen fraskrevet sig retten til at være tilsynsførende myndighed og ansvaret for, at alting går ordentligt til. Det, at man

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. april 2003

---

vælger en privat løsning, det, at man udliciterer et område, er ikke ensbetydende med, at man som kommunalpolitiker eller offentlig, kommune fraskriver sig et ansvar.

Så jeg frygter på ingen måde, at der er nogle svage grupper, der skal gå hen og få problemer i denne forbindelse. Jeg synes desværre, at Thor Grønlykke hiver de her gamle spøgelser frem fra skabet, og så hiver han det frem.

Sandheden er i virkeligheden bare, at nu er det lykkedes os at forvirre borgerne i Københavns Kommune rigtig meget. På det ene område er det godt med frit valg, på det andet område kan de ikke. Det synes jeg faktisk ikke, borgerne er tjent med. Det er ikke systemet, vi skal tage hensyn til, det er borgerne. Jeg synes, det er ærgerligt, at Thor Grønlykke ikke kan mande sig op til det.

Carl Christian Ebbesen (O): Blot en kommentar til Enhedslistens Mikkel Warming vedrørende diskussionen om at nedbryde den solidariske velfærdsstat.

Mig bekendt er det faktisk ikke Dansk Folkeparti, der har peget på en overborgmester, som her i Københavns Kommune har lukket det ene plejehjem efter det andet med Enhedslistens gode vilje.

Mig bekendt er det faktisk Dansk Folkeparti, der har været med til på landsplan at sikre en ældrecheck, sikre bedre hospicer, sikre personlige hjælpemidler og sikre en landsdækkende influenzavaccination. Så hvis der er nogen, der har været med til at garantere, at vi har et velfærdssystem i dette land, så er det Dansk Folkeparti. Der må man sige, at det har Enhedslisten her i salen i hvert fald ikke bidraget til.

Det, der så er diskussionen, er: Er det så velfærd, eller er det kun velfærd, når det er offentligt ansatte, som udøver servicen? For Dansk Folkeparti er det ikke afgørende. Vi synes, de offentligt ansatte gør en bragende stor indsats, men det er da ikke at nedbryde velfærdsstaten, fordi der er nogle private, der også kan levere denne her service.

Mogens Lønborg (C): Jeg lyttede med interesse til Thor Grønlykkes bemærkninger. Som jeg forstod dem, gik de noget i retning af, at Socialdemokratiet da gerne vil være med til frit valg på de områder, hvor det gavner mennesker. Sådan tror jeg, formuleringen var.

Mit spørgsmål er jo så: Jamen hvem skal afgøre, om det gavner mennesker? Det er, som om hr. Thor Grønlykke måske ikke helt har fanget pointen i denne fritvalgsordning, nemlig at det er det enkelte menneske, der afgør, hvad der er til gavn for en. Nu er der jo ikke i denne ordning indbygget en tvang om, at man skal vælge noget andet end det, man har i dag. Det er der jo sådan set ikke.

Jeg synes, det er flot at stå her på talerstolen og sige: Jamen vi er da med på de områder, hvor det gavner mennesker. Jeg kunne godt tænke mig, at det blev præciseret, på hvilke områder hr. Thor Grønlykke og Socialdemokratiet vurderer, at det gavner mennesker. Det kunne være en interessant diskussion.

Til Ben Haddou: Jeg hører lidt på det, du siger ... jeg hørte i det indlæg noget i retning af, hvorfor man skulle starte på omsorgsområdet før på elsektoren. Jeg er enig i, at det er på høje tid, at vi tager fat i elsektorens område. Men der ligger ligesom en undertone af, at på omsorgsområdet kan de private ikke nødvendigvis. Denne sådan antydning af mistro til, hvad den private sektor kan levere, synes jeg er kedelig.

Der er så mange private virksomheder i dag allerede, fysioterapi, praktiserende læger, og jeg kan blive ved, som faktisk tjener penge. Jeg ved godt, at det i nogles ører er forfærdeligt at sige »tjener penge« på at levere omsorg til mennesker, men jeg er sikker på, at de mennesker, der modtager de ydelser, er glade for dem, for ellers havde de nok bare valgt en anden leverandør.

Til Mikkel Warmings betragtninger omkring solidarisk velfærdsstat, at man vil nedbryde den: Det er en lang diskussion. Jeg mener, at den velfærdsstat, som bl.a. de kræfter, som Mikkel Warming repræsenterer, er alt andet end solidarisk. Det, der efterhånden er sket, er, at den ægte solidaritet mennesker imellem er forsvundet. Den sociale lim, som i de gode, gamle dage bandt mennesker sammen, hvor man hjalp hinanden, er lige så stille opløst, og i stedet har vi fået et systemdanmark, hvor alle de

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. april 2003

---

ting, der gøres for mennesker, ikke sker af ægte solidaritetsfølelse, men det er systemet, de professionelle.

Det er det velfærdssamfund, som Mikkel Warming kalder for et solidarisk velfærdssamfund. Det vil vi gerne være med til at nedbryde, men vi ønsker ikke at nedbryde et velfærdssamfund, vi ønsker ikke at nedbryde velfærdsstaten. Vi ønsker en anden indretning af det, hr. Mikkel Warming.

Så vil jeg lige sige til Carl Christian for god ordens skyld, at det var flot at høre, at Dansk Folkeparti med jeres 22 mandater havde formået, jeg ved ikke hvad, af gode ting i Folketinget. Jeg synes lige, man burde erindre, at det var jo altså i samarbejde med nogle andre gode partier inde i Folketinget.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Til Mogens Lønborg vil jeg sige, at herinde tiltaler man også folk med både fornavn og efternavn.

Bente Møller (Ø): Så lykkedes det alligevel Carl Christian Ebbesen at pirre mig så meget, så jeg ikke kunne holde mig nede på bænkerækken.

Det er rigtigt, at Enhedslisten har været med i en konstituering, hvor vi pegede på en overborgmester, der har lukket adskillige plejehjem i København mod vores stemmer. En af dem, han lukkede dem sammen med, var Søren Pind fra Venstre, som vel havde været den alternative overborgmestercandidat. Plejehjemslukningerne skete sammen med Det Konservative Folkeparti, Det Radikale Venstre og Venstre.

Det vil sige, at det var svært at få øje på overborgmestercandidater, der ikke har lukket hverken plejehjem eller Kommunehospital eller andre frygtelige skandaler, der er sket i denne kommune. Så valgte vi altså Kramer Mikkelsen som det mindste onde og der, hvor vi måske kunne få mest politisk indflydelse, selv om jeg i modsætning til Mogens Lønborg bestemt ikke opfatter Socialdemokraterne som et socialistisk parti. Det tror jeg sådan set heller ikke, de selv gør.

Så vil jeg sige, at jeg har aldrig talt om sure, gamle. Jeg mener ikke, at ældre borgere generelt er mere sure end så mange andre. Altså vi er vel alle sammen sure en gang imellem. Det, jeg prøvede at sige, var, at jeg kender ét eksempel på, at den der gamle fritvalgsmulighed har været brugt. Det var en sag med en cancersyg terminalpatient, en mand, der lå hjemme og skulle have døgnpleje den sidste del af sit liv, hvor hans ægtefælle ikke ville acceptere, at der i deres fælles hjem blev installeret en hospitalsseng og en lift, og hvor kommunen måtte sige, at vi skal overholde arbejdsmiljøreglerne for vores personale, vi har sådan set tilstrækkelige rygskader blandt vores ansatte i hjemmeplejen, og hvor man ikke kunne komme overens med mandens hustru. Derfor endte man med at sige: Så kan vi ikke tilbyde jer andet end nogle penge; så må I selv se, om I kan købe hjælpen.

Det mener jeg sådan set var det fornuftige, man kunne gøre som arbejdsgiver. Man kan ikke overtræde arbejdsmiljøloven eller sætte ansattes helbred på spil.

Men jeg har aldrig mødt nogen, der har efterspurgt et frit valg, og jeg har aldrig mødt nogen, der anvendte den mulighed, der har været i loven i rigtig mange år.

Abderrahman Ben Haddou (D): Det er bare til hr. Mogens Lønborg – nu har jeg sagt det rigtigt, håber jeg. Jeg vil sige med hensyn til kritikken om, at der i forvejen er flere private, der i dag yder service eller pleje og omsorg for vore ældre og almindelige borgere på sundhedsområdet, at det er jeg enig i. Det er også fint nok, og jeg har heller aldrig talt imod det.

Jeg heller ikke imod, at man sådan gradvis går ind og forsøger at se på, hvilke områder man lægger ud. Men dette er et kæmpestort område, man lægger ud. Man har en plan, og så siger man, at det her skal lægges ud til offentligt udbud. Og noget af det, som man lægger ud, er virkelig, virkelig områder, som vi kan få problemer med, hvis det går galt. Det er deri, forskellen ligger, fordi fysioterapeuter, jamen altså dem går man selv op til og bliver behandlet og kommer hjem igen bagefter. Det er ikke det samme for mig som f.eks. en hjemmehjælper, der ikke kommer igen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. april 2003

Det er sådan nogle ting her, vi har oplevet det ved R98 eksempelvis, som ikke kommer, som ikke altid kommer. Hvordan har det været for vores københavnske borgere at klage i den sammenhæng? Hvordan vil vi stille os op som ansvarlige politikere i Københavns Kommune, hvis der opstår situationer hos et firma med op til flere afbud, og hvor vi intet kan gøre? Ja, så skal vi til at bryde aftalen, som så måske betyder, at lige pludselig er der altså ikke service til 5.000 ældre. Det er jo heller ikke en holdbar situation at komme ud i. Det er sådan nogle situationer, jeg siger, man skal passe på med.

Og så selvfølgelig ønsket om, at man virkelig går ind og ser på den enkelte ældre borgers ønsker. Jeg sagde det her med Indre Nørrebro, og alle undersøgelser har vist, at virksomheden, borgerne og alle i lokalområdet og forretningslivet i lokalområdet og det miljømæssige fungerer, alt fungerer med den indkøbsordning, men man lægger op til en plan, som går i den modsatte retning.

Der skal vi selvfølgelig som lokalpolitikere først og fremmest se på det, som gavner vores borgere bedst, og ikke den plan, som vi synes ser smartest ud ud fra et såkaldt liberalt synspunkt, fordi det er nu så smart i dag at være liberal. Det er det måske ikke om 5-6 år, fordi så skifter vinden måske.

(Kort bemærkning).

Carl Christian Ebbesen (O): Blot til diskussionen om plejehjemslukningerne. Er det ikke korrekt, eller kan Bente Møller fra Enhedslisten bekræfte her, at hun faktisk var næstformand i det udvalg, hvor Peter Martinussen sad som sundhedsborgmester, og at det faktisk var med hende som næstformand, at de her plejehjem bliver lukket?

For at Enhedslisten i fremtiden ikke skulle komme i det her dilemma og pege på en overborgmester, som går ind for plejehjemslukninger, så kunne Enhedslisten jo overveje at pege på Dansk Folkeparti i fremtiden.

(Kort bemærkning).

Bente Møller (Ø): Jeg kan love forsamlingen, at Enhedslisten aldrig vil pege på et medlem af Dansk Folkeparti som overborgmester. I så fald er jeg ikke længere medlem af Enhedslisten.

Jeg kan også bekræfte, at det var, mens jeg var næstformand for Sundheds- og Omsorgsudvalget, at plejehjemslukningerne blev besluttet. Nu ved Carl Christian Ebbesen jo glimrende, at fordi man er næstformand, har man altså kun én stemme både i udvalget og i forsamlingen. Jeg er helt sikker på, at der er adskillige vidner i denne sal og også i tilhørerlogen på, at Enhedslisten ikke har støttet lukningen af en eneste plejehjemsplads i denne kommune.

Marlene Krogh (F): Jeg har en kort kommentar til det ændringsforslag, som ligger fra Bente Møller, om, at hovedrengøringen alene skal udføres 2 gange om året gange 3 timer. Det har været diskuteret, om man kan det inden for den forligstekst, der er forelagt.

Det er ikke SF's opfattelse, at det er forligsbrud, men vi lægger i den forbindelse også vægt på, at der faktisk er flere ældre, som har ønsket, at de alene skal have det én gang om året med 6 timer. Det synes vi faktisk er et rigtig godt forslag. Derfor vil vi i denne sag undlade at stemme ved afstemningen.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så er det Carl Christian Ebbesen for en kort bemærkning, og det er den sidste.

(Kort bemærkning).

Carl Christian Ebbesen (O): Det er blot, at vi ikke kan have usandheder heroppe fra talerstolen. Jeg har lige fået bekræftet her, at Brorson Hjemmet faktisk blev lukket med Enhedslistens stemmer. Blot som en kommentar til det.

Man gik først til afstemning vedr. BR 161/03:

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 10. april 2003**

Indstillingens 1. – 3. at blev godkendt.

Indstillingens 4. at blev godkendt med 28 stemmer imod 17. 5 undlod.

For stemte A, F og Ø.

Imod stemte V, O, C og D.

B undlod.

Indstillingen var hermed godkendt.

Venstre ønskede følgende bemærkning tilført beslutningsprotokollen:

"Venstre mener, at hjemmesygeplejeydelserne skal omfattes af frit valg."

Dansk Folkeparti ønskede at videreføre følgende protokolbemærkning fra behandlingen i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget:

"Hjemmesygeplejeydelserne skal omfattes af frit valg. Der kan ikke sagligt argumenteres for, at en kommunal leverandør af hjemmesygeplejen er bedre end en privat leverandør."

Man gik dernæst til afstemning vedr. BR 162/03:

Indstillingen er efter behandlingen i Sundheds- og Omsorgsudvalget ændret på 2 områder, jf. BR 164/03.

Den således ændrede indstilling blev godkendt.

Centrum Demokraterne ønskede at videreføre følgende protokolbemærkning fra behandlingen i Sundheds- og Omsorgsudvalget:

"CD tager forbehold idet vi betragter frit valgordningen på ældreområdet, som det største flop i dansk ældrepolitik. Det hele er kommet mere til at handle om at reducere udgifter på ældreområdet, frem for at forbedre forholdene for de ældre".

Man gik dernæst til afstemning vedr. BR 164/03:

Indstillingen — som anbefalet af Sundheds- og Omsorgsudvalget — blev godkendt.

Man gik dernæst til afstemning vedr. BR 163/03:

Indstillingen blev godkendt.

Man gik dernæst til afstemning vedr. BR 165/03:

Enhedslisten stillede følgende ændringsforslag:

"Indstillingen ændres til:

At revision af "Kvalitetsstandarder for Ældreområdet i Københavns Kommune" godkendes med følgende ændring:

Grundig rengøring (side 76 i bilaget): Hyppighed: Hvert halve år af 3 timers varighed."

Ændringsforslaget blev forkastet med 21 stemmer imod 20. 9 undlod.

For stemte A og Ø.

Imod stemte V, B, O og C.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. april 2003

F og D undlod.

Indstillingen blev herefter godkendt.

Venstre ønskede følgende bemærkning tilført beslutningsprotokollen:

"Venstre stemte imod, da Venstre ønsker, at borgeren selv skal vælge hvorvidt denne ønsker grundig rengøring på 6 timer 1 gang årligt eller 2 x 3 timer."

Centrum Demokraterne ønskede at videreføre følgende protokolbemærkning fra behandlingen i Sundheds- og Omsorgsudvalget og Økonomiudvalget:

"Centrum Demokraterne venter med at stemme for indstillingen, indtil der er kommet en nærmere afklaring af, om punktet vedr. grundig rengøring indeholder tekst, som strider mod budgetaftalen."

Man gik herefter til afstemning vedr. BR 166/03:

Efter forslag fra Socialdemokratiet blev sagen tilbagevist til Sundheds- og Omsorgsudvalget.

Man gik herefter til afstemning vedr. BR 167/03:

Indstillingen blev godkendt.

Man gik herefter til afstemning vedr. BR 168/03:

Indstillingen blev godkendt.

Man gik herefter til afstemning vedr. BR 169/03:

Indstillingen blev godkendt.

=====

34) BR 170/03. Istandsættelse af lokaler i Sjællandsgade

Indstilling om at tiltræde en tillægsbevilling til Sundheds- og Omsorgsudvalget på 9,7 mio. kr. til indvendig renovering af Sundhedsforvaltningens administrationsbygninger i Sjællandsgade 38-42, samt at tiltræde, at finansieringen sker ved en intern låneordning, hvor lånet afdrages over 6 år.

Det præciseres at det årlige afdrag på lånet til Sundheds- og Omsorgsudvalget udgør 1.902 t. kr. (Sundheds- og Omsorgsudvalget)

Indstillingen — som anbefalet af Økonomiudvalget — blev godkendt.

=====

35) BR 145/03. Kompensation til førtidspensionister

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen tager orienteringen vedrørende kompensation til førtidspensionister til efterretning.

(Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)

Orienteringen blev taget til efterretning.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. april 2003

---

36) BR 157/03. Kollegiet på Specialinstitutionen Forchhammersvej

Indstilling om, at en fremtidig placering af Kollegiet sker på Frederikssundsvej 80 B, samt at der gives kapitalbevilling på 3.600.000 kr.

De fremtidige udgifter forbundet hermed afholdes inden for Familie- og Arbejdsmarkedsudvalgets budgetramme.

(Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)

Borgmester **Bo Asmus Kjeldgaard**: Historien om dette plejekollektiv på Forchhammersvej og de 12 udslusningsboliger er meget lang. Mange steder er undersøgt som placeringsmulighed. Granbo husker de fleste, hvor det endte med, at projektet måtte opgives på grund af protester fra beboere og den medieoptagelse, som måske især nogle partier var med til at få pisket op.

På baggrund af Granbosagen blev der nedsat en arbejdsgruppe med deltagelse af alle forvaltninger under økonomiforvaltningens ledelse, fordi der nu var bred enighed om, at vi skulle finde et sted, som vi kunne få stemt igennem, så vi kunne få et plejekollektiv til de her stofafhængige.

Gruppen fandt to nye muligheder for udslusningsboligerne. Den ene var på Sankt Josephs, og den anden var på Frederikssundsvej. De involverede borgmestre har været enige om placeringen på Frederikssundsvej, at den er at foretrække frem for Sankt Josephs, fordi nærmeste nabo på Sankt Josephs ville være et plejehjem for ældre.

Jeg er overbevist om, at Frederikssundsvej er den bedst mulige løsning. Ingen har kunnet pege på en bedre placering i hele det forløb, vi har været igennem.

Som politiker kan man ikke gøre alle tilfredse hele tiden. I denne sag er det ikke muligt. Vi mangler de boliger af hensyn til plejekollektivet, men også fordi vi har ventelister til udslusningsboliger. Vi har ikke andre placeringsmuligheder.

De læger og tandlæger, der er lejere på nogle af de andre etager, har været utilfredse og har klaget over placeringen. Det er jeg selvfølgelig ked af. Hensigten har ikke været at genere dem. Vi har hørt deres indvendinger både i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget og i Økonomiudvalget, hvor de har haft foretræde, og vi har læst alt det, de har sendt til os. Jeg tror nu ikke, det går så galt, som de er bange for.

Til bekymringen kan jeg sige, at alle tidligere erfaringer med sådan nogle placeringer viser, at naboskabet går godt uden væsentlige problemer, når beboerne først er flyttet ind. Det understøttes også af, at vi ikke har kunnet konstatere faldende ejendomspriser eller efterspørgsel i områder med sådanne placeringer. Sandsynligvis vil lægerne og tandlægerne hverken opleve de gener, som de frygter, eller værditab på grund af disse tidligere misbrugere, der blot ønsker en fredelig tilværelse.

Ejendommen ejes af Københavns Kommune, så et eventuelt værditab i ejendommen er ikke relevant for dem, det er relevant for kommunen.

Så kan jeg oplyse, at jeg har fået at vide fra kultur- og fritidsforvaltningen, at de ikke vurderer, at der er noget grundlag for erstatningsansvar for kommunen. Dels er det ikke stillet i udsigt, at der kun skulle være klinikker som lejere, dels findes der ikke i lejekontrakten nogen begrænsning i hvad og hvem der kan udlejes til.

Så alt i alt håber jeg, at denne indstilling nu vil gå igennem, at denne lange historie kan slutte, for vi har pligt til også at tage os af de svage medborgere i København.

Jesper Schou Hansen (V): Jeg tror aldrig sager om behandling af narkomaner i metadon på nogen måde er nogen lette sager, men vi kan vel sige, at i denne sag er man kommet yderst uheldigt fra start, ikke mindst fordi man med Granbosagen formåede at skræmme livet af rigtig mange ældre, der så en utryk fremtid i møde, berettiget eller uberettiget.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. april 2003

Nu sniger man så ad bagvejen narkomaner ind et lægehus, hvor morfin er lettilgængelig. Når jeg siger ad bagvejen, jamen så er det jo, fordi de pågældende lejere i ejendommen ikke fik at vide, at man var på vej med at placere narkomaner i denne bygning. Næh, det var jo således, at der gik et par håndværkere og arbejdede, og ad den vej fandt man ud af, at kommunen var ved at placere 12 narkomaner i metadonbehandling i den pågældende bygning.

Efter min bedste overbevisning er det ikke en rimelig måde at behandle andre på. Det er ikke rimeligt, at man på den måde forsøger at snige nogle boliger ind i et lægehus og endda samtidig med at man har været i forhandling med praktiserende læger om, at de skulle kunne flytte ind i nøjagtig det samme lejemål.

Her har man så i forvaltningen yderligere klodset i det ved, at den elev, man havde sendt ud for at tale med de pågældende, åbenbart ikke havde fået meldt ordentligt tilbage til forvaltningen og fået fortalt, at dette lejemål rent faktisk var blevet accepteret af de pågældende læger.

Man havde så efterfølgende en forhandling med lægerne, hvor man tilbyder dem, at de kan flytte ind på en ny etage, fortsat uden at fortælle dem, at man har planer om at placere narkomaner i ejendommen.

Jeg ved godt, at vi har et problem med at få placeret de her narkomaner i behandling. Jeg ved godt, det ikke er let, men jeg synes, at Bo Asmus Kjeldgaard i denne sag har opført sig på en måde, hvor jeg må sige, at det ikke er noget, der vækker nogen form for respekt. Jeg synes, at Bo Asmus Kjeldgaard må herop på talerstolen og garantere, at det er nu den mindst ringe løsning, man har fundet.

Et eller andet sted er vi nødt til at få placeret narkomanerne, og det har været en langstrakt sag. Derfor ønsker Venstre ikke at blokere for denne sag, det har vi også tidligere tilkendegivet.

Jeg vil meget gerne sige, at jeg har meget svært ved at se, at dette er en sag og en sagsbehandlingsgang, hvor kommunen høster bare skyggen af roser for den måde, den har optrådt på.

Jeg er helt stensikker på, at Bo Asmus Kjeldgaards forvaltning og kultur- og fritidsforvaltningen har fuldstændig ret, når de vurderer, at i de juridiske aspekter er der ikke noget at komme efter, så har kommunen sikkert handlet, som man skulle. Men på det moralske plan, har vi da opført os rimeligt? Der må man vel kort og godt sige: Nej, det har vi ikke. Der har vi ikke givet de lejere, de læger og de tandlæger, der var i ejendommen, en anstændig behandling, og det er ikke rimeligt.

Jeg mener, at vi i denne forbindelse har påtaget os en moralsk gæld til de pågældende læger, og vi må se, hvordan vi kan få afhjulpet det.

Lad mig også samtidig erindre om, at vi jo her i forsamlingen tidligere har udtrykt ønske om, at vi har nogle faciliteter i kommunen, hvor man samler de lægelige tilbud. Her er vi jo i gang med at splitte dette tilbud ad ved at placere narkomaner i den pågældende bygning.

Det er derfor, jeg gerne vil høre Bo Asmus Kjeldgaard garantere for, at det er den mindst ringe løsning, vi nu har fundet.

Finn Rudaizky (A): Det var ikke korrekt, hvad Jesper Schou Hansen sagde, at det var en uheldig start i denne sag. Det var tværtimod en meget heldig start med hensyn til placeringen på Frederikssundsvej. Det er jo heller ikke korrekt, hvad Jesper Schou Hansen sagde, at forvaltningen har klodset i det. Jeg vil sige tværtimod. Det er i hvert fald Socialdemokratiets opfattelse.

Men det, der er uheldigt i denne debat, er, at Venstre og Jesper Schou Hansen tilsyneladende gør deres yderste for at skabe en helt unødigt frygt i den københavnske befolkning i relation til et enigt Familie- og Arbejdsmarkedsudvalgs beslutning om, at et kollegium af 12 stofafhængige skal bo i en beboelses- og erhvervsjendom.

Der er, som også borgmester Bo Asmus Kjeldgaard nævnte det, tale om ældre og desværre helt nedslidte mennesker, som simpelt hen er på det sidste stadie af et behandlingsforløb, og der er ikke nogen af de 12 personer, der i dag har noget som helst sidemisbrug.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. april 2003

Det er faktisk ganske urimelige myter, vi får præsenteret fra Venstre både i medierne og her i aften. Jeg synes, det er meget beklageligt, at der er enkelte praktiserende læger i samme opgang, som nu rundsender synspunkter nogenlunde identiske med det, vi hører fra Jesper Schou Hansen.

Kollegiets personer er på ingen måde voldelige, og der er slet ikke belæg for, at denne her ældre gruppe af syge mennesker skulle foretage indbrud eller genere patienter, som det er blevet påstået fra Venstres side.

Det må være på tide, at også Venstre indser, at København består af mange typer af borgere, og der skal selvfølgelig være plads til alle sammen. Det skal selvfølgelig ske under helt forsvarlige forhold, men det er faktisk skæmmende, at Venstre som det eneste parti i Borgerrepræsentationen fører en så ubarmhjertig linje, at man nærmest konsekvent er imod en genplacering af de meget svage grupper i København.

Måske er det alligevel ikke så overraskende at erfare om Venstres politik på dette område, for det var de samme personer, som for kort tid siden foreslog, at stofafhængige, der ikke ville i behandling, omgående skulle sættes i fængsel. Det var et forslag, som Venstres indenrigsminister, Lars Løkke Rasmussen, selvfølgelig og heldigvis pure har afvist.

Socialdemokratiet vil gerne opfordre Venstre til en lille smule besindighed og en lille smule hjertervarme, også når vi i København selvfølgelig som en forpligtelse, vi har, skal huse syge mennesker.

Carl Christian Ebbesen (O): Når SF her fra talerstolen siger, at de tandlæger og læger, som bor på Frederikssundsvej, ikke vil mærke, at der flytter narkomaner ind, så synes jeg faktisk ikke, det er ærligt. Selvfølgelig vil det da få en konsekvens. Selvfølgelig vil de læger og tandlæger mærke, at der kommer færre kunder. Selvfølgelig har det en økonomisk konsekvens for de læger og tandlæger, som bor derude. Det synes jeg, man skal være ærlig og sige.

Jeg synes også, det er ærligt at sige, at man gerne vil hjælpe de her narkomaner. Jeg synes også, det er ærligt nok at sige, at de skal bo på Frederikssundsvej. Det har jeg sådan set respekt for. Men udgangspunktet er, at man et eller andet sted er nødt til at kigge på, om der er mulighed for at give en økonomisk kompensation eller få løst det her for de mennesker, for de læger og tandlæger, som jo har investeret hele deres liv, hele deres formue og belånt det her for overhovedet at få en arbejdsindtægt. Med ét slag ændres det med den beslutning, som vi er på vej til at tage her, for de familier.

På baggrund af det vil jeg faktisk anbefale, at vi kigger på den i udvalget igen med henblik på at undersøge, om der er muligheder for at tænke det her ind samlet i dette forslag. Derfor er det Dansk Folkepartis forslag, at den bliver sendt tilbage til udvalget.

Majbritt Mamsen (C): Jeg synes, det er imponerende at høre, hvem der snakker om moral, og hvem der snakker om at skræmme livet af hvem. Nu har jeg tilfældigvis bedsteforældre i Bystævneparken, og de var i hvert fald skræmt af Venstres politik, der gik ud og fortalte, at de, der skulle bo på Granbo, var narkomaner af den værste slags, de lavede indbrud. Og Tingbjerg, der ligger lige op ad, det var de værste mennesker, der boede derovre. Det skal jeg så lade være usagt, om det er, og der kunne man simpelt hen ikke lave den cocktail sammen. Der blev ført meget, meget skrækkampagne, så alle ældre mennesker i Bystævneparken var dybt rystede over, hvad det var der var ved at ske.

Det var Venstre, der gjorde det, Jesper Schou Hansen. Så hvem snakker moral? Det er i hvert fald ikke moralsk at gå ud og bilde folk noget ind, der ikke passer.

Det er fint for os, hvis Venstre kan finde et andet sted og et bedre sted end Frederikssundsvej. Det er jo aldrig nemt at placere den gruppe mennesker, men vi har en moralsk forpligtelse til at hjælpe de svage grupper i samfundet. Det har vi i hvert fald som Konservative. Men det føler Venstre åbenbart ikke, at de har. Det er dybt beklageligt, at man kan tage sådan afstand fra svage grupper, der bare gerne, som Socialdemokratiet var inde på, vil leve et stille og roligt liv og har haft et hårdt liv hele vejen igennem, at man ikke kan hjælpe dem på deres ældre dage. Det synes jeg er dybt usmageligt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. april 2003

Så De Konservative bakker op om det forslag, der ligger om Frederikssundsvej. Vi kan ikke være bekendt at blive ved med at kaste rundt med de her mennesker.

Ydermere har de haft foretræde derude, hvor de sagde, de syntes faktisk, vi skulle lægge det ved siden af det plejehjem, så de er ligeglade med de ældre mennesker. Det er selvfølgelig dybt bekymrende, hvis de mister indtægt. Så må vi jo tage den op igen, hvis de her mennesker generer dem, så de ikke kan drive deres praksis. Så er det klart, at vi har en forpligtelse over for de mennesker til at tage den op igen og sige: om igen og lad os se, hvad vi kan gøre for at hjælpe de her mennesker.

Men vi kan simpelt hen ikke være bekendt at udsætte det, og vi kan heller ikke være bekendt ikke at ville hjælpe de svage grupper i samfundet.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så går vi til 2. runde.

Borgmester **Bo Asmus Kjeldgaard**: Jeg synes ærlig talt, det er ganske utroligt, at Venstre gang på gang forsøger at piske en stemning op, når vi skal finde boliger til de her svage grupper. Vi så det i Granbosagen, og nu ser vi det igen.

Jeg synes, det er utroligt, den måde, man argumenter på. Man bruger meget, meget værdiladede udtryk som at snige noget ind ad bagdøren. Det er jo ikke tilfældet. Det, der er tilfældet her, er, at alle forvaltninger i kommunen har sat sig ned og samarbejdet, inklusive Venstreborgmesterens forvaltninger, for at finde ud af, hvor vi kan finde den optimale placering, den bedste placering i byen, og man er blevet enige om at pege på et sted.

Så siger man, at de involverede parter ikke er blevet hørt. Jamen vi fik forelagt to alternativer, og før vi besluttede, hvilket alternativ vi ville gå videre med, var det da ikke rimeligt at begynde at høre folk. Hvis vi havde fået forelagt fem alternativer, så ville vi være i stand til at sætte hele byen i oprør, hvis vi startede en høring før det tidspunkt.

Vi besluttede i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, samtidig med at vi besluttede os for at gå videre med denne løsning, at de involverede parter skulle involveres. Der blev fem dage efter holdt et møde med dem. De har haft foretræde for både Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget og Økonomiudvalget. Vi har fået breve fra dem, som vi har sørget for at videredistribuere, og jeg tror ikke, der er nogen i denne sal, der er i tvivl om, hvad de læger mener om det her plejekollektiv. Så man må sige, vi er i hvert fald veloplyste nu om, hvad det er vi træffer beslutning om og på hvilket grundlag.

Så siger Jesper Schou, at det er for dårligt, at de læger, som er ved at flytte ind, ikke har fået noget at vide, og i den forbindelse kritiseres familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen. Hertil er kun at sige, at det er kultur- og fritidsforvaltningens ejendom, og det er kultur- og fritidsforvaltningen, som har forhandlet med de læger om et lejemål. Vi er jo ikke i stand til i familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen at styre, på hvilke vilkår kultur- og fritidsforvaltningen forhandler de lejemål. Så der må jeg sige: om igen. Den kritik må rettes mod kultur- og fritidsforvaltningen, hvis der skal rettes en kritik.

Så vil jeg sige til Carl Christian Ebbesen, der siger, at det her skulle give dårligere indtjening for lægerne, at det tror jeg ikke på. Jeg kender et bibliotek her i byen, og jeg vil ikke navngive det her, for så kan det være, der starter en ny skræmmekampagne, hvor der faktisk er en opgang med narkomaner i den samme indgang, som biblioteket ligger. Det har ikke givet faldende besøgstal på biblioteket.

Vi ved jo i øvrigt også, at alle de steder, hvor der er flyttet narkomaner ind, har det ikke givet faldende ejendomspriser.

Der er jo, skal man huske på, mange stofafhængige i København. Vi kender til 6.000, der bor i København, men formentlig er der endnu flere, måske det dobbelte antal, som vi bare ikke kender.

Jesper Schou Hansen (V): Jeg skal lige starte med at gentage noget, jeg sagde i sidste indlæg, nemlig at vi agtede at stemme for det, der lå.

Men det, jeg sådan set kritiserede, var den måde, det var forløbet på, og det, jeg efterlyste, var en garanti fra Bo Asmus Kjeldgaard om, at det lejemål, der nu var fundet, var det mindst ringe ud fra den

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. april 2003

---

betragtning, at vi godt er klar over, at der næppe er noget lejemål, der vil være ideelt i denne forbindelse. Det vil jeg stadig væk gerne efterlyse fra Bo Asmus Kjeldgaard.

Så vidt jeg erindrer, så arbejder Finn Rudaizky i ejendomsmæglerbranchen, så jeg synes, det er en anelse utroligt, at han mener, at det er de læger, der har skrevet til os, der er galt afmarcheret. Det kan selvfølgelig godt være, at Finn Rudaizky er sådan et alvidende orakel, der har mere styr på det her, end de praktiserende læger rent faktisk har, men jeg synes da, det er tankevækkende, at det er læger, der skriver til os og gør opmærksom på, at det vil der være problemer med. Så synes jeg måske, det er en anelse arrogant, at man i denne forsamling gerne vil sidde som alvidende politikere og feje det af bordet og sige: Nej, nej, der er skam ingen problemer.

De her privatpraktiserende læger har rent faktisk også narkomaner, der er kommet i deres konsultation og i deres klinik, og de har bl.a. over for mig så sent som i dag givet udtryk for, at det er der rent faktisk problemer med.

Så spørger de jo meget rimeligt, synes jeg: Hvem er det nu, der skal kompensere os for den indtægtsnedgang, som vi forudser, at vi får? Det eneste svar, jeg hører fra Bo Asmus Kjeldgaard, er sådan set, at juraen er i orden. Ja, det er muligt, juraen er i orden, men det er moralen ikke. Moralens er ikke i orden, når man skal konstatere, at de pågældende rent faktisk første gang hører om det, i det øjeblik der står håndværkere i ejendommen. Og så spørger de håndværkerne: Nå, I er allerede gået i gang med at lave om til den lægeklinik, der nu skal flytte ind. – Nej, nej, det er skam narkomaner, der skal flytte ind.

Det er på den måde, de hører om det, og nu spørger jeg bare: Er det så rimeligt? Så kan det godt være, juraen er overholdt, Bo Asmus Kjeldgaard, og det er også meget muligt, at det er ovre i kulturforvaltningen, at man rent faktisk står for den pågældende lejeaftale, men det er guddødemig altså ikke i kulturforvaltningen, at problemet hører hjemme med narkomanerne, det hører altså hjemme i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget.

Så må det da være rimeligt, at de mennesker, der bor i ejendommen, rent faktisk også får besked og ikke skal finde ud af det ved en tilfældighed. Den orientering, man giver dem, giver man dem bag efter, den giver man, efter at de selv har henvendt sig til Bo Asmus Kjeldgaards forvaltning, og det er ikke rimeligt.

Så vil jeg til sidst sige til Finn Rudaizky omkring hans indlæg, at jeg finder det en anelse overraskende, at han konsekvent bevæger sig på talerstolen og gerne vil have lov til at forsvare de kriminelles gerninger, mens vi andre gerne vil have lov til at forsvare de lovlydiges sag.

Jeg synes ikke, det er særlig rimeligt, at vi bliver skældt ud for, at vi gerne vil have lov til at forsvare nogle mennesker, der er de lovlydige borgere, mens Finn Rudaizky gerne vil tale ulovlige graffiti-maleres sag, gerne vil tale nogle narkomaners sag osv. Og når vi så går op og taler om, at der er nogle problemer i forhold til nogle lovlydige skatteborgere i kommunen, ja, så skal vi hegles igennem.

Jeg har lidt svært ved at forstå Finn Rudaizkys prioriteringer i det her.

Majbritt Mamsen havde en række kommentarer til det. Jeg kan blot sige det, som jeg startede med at sige, at vi agter at stemme for forslaget, og så har jeg ikke flere kommentarer til hendes bemærkninger.

Carl Christian Ebbesen (O): Det er en kommentar til borgmesteren igen, der var oppe og fortælle, at der havde været erfaringer fra nogle biblioteker, at kundegrundlaget ikke var faldet. Man kunne jo så passende spørge Bo Asmus Kjeldgaard, om han har tænkt sig at sende sine børn hen på Frederikssundsvej for at blive behandlet eller sende dem til tandlægen for at støtte dette grundlag.

Udgangspunktet for Dansk Folkeparti er altså, at hvis det her bliver besluttet nu, så er der nogle mennesker, som har købt en praksis, som er blevet stort set usælgelig, eller hvis den skal sælges, så er det med tab. Det synes jeg er brandægerligt.

I Dansk Folkeparti vil vi gerne sikre, at narkomanerne har et sted at bo. Jeg tror også, at Frederikssundsvej faktisk er et udmærket sted. Der har været kigget på utroligt mange muligheder. Jeg ville

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. april 2003

---

bare forfærdelig gerne, at man også tænkte på de mennesker, som har købt denne praksis, og det er jo dem, det er gået ud over.

Derfor håber jeg selvfølgelig, at I vil støtte, at vi lige får kigget på i udvalget igen, om der er nogle muligheder for det. Men af hjertet mener jeg faktisk, at de her narkomaner skal have et sted at bo, og jeg tror også på, at Frederikssundsvej er den mest oplagte mulighed. Så jeg vil blot bede om, at vi lige får lov til også at tænke på de mennesker, som har købt en praksis derude.

Rikke Fog-Møller (Ø): Jeg skulle hilse fra en kollega, Manu Sareen, og gøre opmærksom på, at det her ikke drejer sig om narkomaner, men om eksnarkomaner.

Jeg skulle også rette Venstres Jesper Schou Hansen, som har dømt alle de her folk, der flytter ind her, til at være kriminelle. Jeg tror ikke, at man kan dokumentere på nogen måde, at de skulle være kriminelle på dette tidspunkt.

Så var der også en fra Dansk Folkeparti, der snakkede om lettilgængelig morfin. Jeg vil sige, det er meget uansvarligt, hvis vi har et lægehus, hvor der er lettilgængelig morfin, der sådan ligger og er til at få fat i over det hele på de her klinikker. Det er i hvert fald noget, lægerne bør tage sig hårdt af.

De her læger har nogle erfaringer med behandling af narkomaner, som er ude i et narkomisbrug, og det er klart, at det influerer måske på deres holdning eller deres syn på, hvad narkomaner er. Men det her er jo eksnarkomaner. Det er folk, som forsøger at komme til at leve et normalt liv, og de har krav på at blive behandlet som mennesker ligesom alle os andre.

Når vi går til lægen og tandlægen alle mulige steder i byen, jamen så er der da ikke nogen af os, der har sat sig ned og undersøgt, om der bor en narkoman eller en eksnarkoman i ejendommen. Det er da fuldstændig forrykt det her.

Enhedslisten vil ikke være med til at sende denne sag tilbage i udvalg, og vi vil heller ikke være med til på forhånd at give kompensation til læger og tandlæger, som tror, de får en indtægtsnedgang. Det må de jo komme og dokumentere, hvis de mener, de får det.

(Kort bemærkning).

Carl Christian Ebbesen (O): Jeg mindes nu ikke, at jeg har talt om lettilgængelig morfin, i hvert fald ikke fra min side.

Men det, der lige bragte mig herop, var, at nu kommer Enhedslisten pludselig med nye oplysninger, som også endda er en andenhåndskilde her. Derfor synes jeg da netop, at det gør sagen interessant og dermed med god grund bør sendes tilbage til udvalget, så vi kan finde ud af, om det virkelig er korrekt.

Da vi så på Granbosagen, var der også tale om personer, som havde et sidemisbrug osv. Det har ikke været inde i denne sag. Det er der heller ikke nogen, der har ønsket. Men når det nu ligefrem bliver bragt op her i salen, at vi også skal til at diskutere, hvad det er for nogle mennesker, om det er narkomaner, eksnarkomaner, eller om de er totalt afvænnet eller har et sidemisbrug, så er der da netop grundlag for, at vi tager en diskussion i udvalget.

Finn Rudaizky (A): Socialdemokratiet vil heller ikke være med til at sende det tilbage til udvalget, og vi vil heller ikke binde os til nogen som helst form for kompensation.

Jeg vil gerne sige, at det er meget overraskende, jeg ved godt, at man ikke må referere fra udvalgsmøderne, men i hvert fald kan vi da læse i referaterne, at Dansk Folkeparti, da vi drøftede disse problemer, var det slet ikke på tale om nogen kompensation. Men det kom altså frem nu fra det samme medlem, som sidder i udvalget. Det havde jo været rimeligt, hvis der var det ønske, at man så havde taget det op i udvalget.

Jeg synes, det er lidt af et problem, Jesper Schou Hansen og Venstre, at i relation til placering af svage, syge mennesker i København er det således, at vi nu har mange eksempler på, at Venstre bare

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. april 2003

---

konsekvent er imod, at man placerer disse mennesker, men vi hører aldrig nogen sinde nogle alternative løsninger på, hvordan vi nu får huset byens syge borgere.

Så vil jeg bare sige til Jesper Schou Hansen, at jeg synes bare, han skulle glæde sig til den debat, der kommer i maj måned, om graffiti, og at han ikke behøver at drage det ind i denne alvorlige sag om syge mennesker.

Majbritt Mamsen (C): De Konservative ønsker ikke, at den skal tilbage til udvalget igen. Men det er da klart, at hvis det viser sig, at de mod forventning har en indtægtsnedgang, så må vi jo tage det til den tid og så diskutere det med dem.

Men det er jo blæst op. Det er jo rigtigt nok, som Rikke Føg-Møller siger, man aner jo ikke, når man går til sin læge, hvem det er der bor i opgangen, og hvem der ellers er i den opgang. Så det er jo lidt en skrækkampagne, der er ved at blive ført nu, og det synes jeg simpelt hen ikke, vi kan være bekendt. Vi bliver nødt til at tage en afgørelse om disse menneskers fremtid. Derfor stemmer De Konservative ikke for, at den bliver sendt tilbage til udvalget.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så går vi til 3. runde.

Jesper Schou Hansen (V): Jeg vil gerne for tredje gang efterlyse en garanti fra borgmester Bo Asmus Kjeldgaard for, at der her er tale om det mindst ringe lejemål.

Hvorfor er det absolut, at Bo Asmus Kjeldgaard og Finn Rudaizky bruger så meget tid på at negligere de henvendelser, vi har fået i denne sag? Det er jo ikke således, at det er nogle henvendelser fra nogle borgere, der bare er lidt utrygge, fordi det er klart, at alle borgere, der oplever, at narkomaner flytter ind i deres kvarter, vil være lidt utrygge. Næh, her er der rent faktisk tale om nogle henvendelser fra nogle læger, læger der rent faktisk også bruger deres tid på at behandle narkomaner.

Jeg har en anelse svært ved at sidde den slags ting overhørig. Om ikke andet har jeg i hvert fald utrolig svært ved at forstå, hvordan det er, Bo Asmus Kjeldgaard og hans forvaltning konsekvent bare vil ignorere, at man her har båret sig ufatteligt klodset ad. Hvorfor er det, at Bo Asmus Kjeldgaard ikke bare kan indrømme, at man har nosset i det, man har givet dem en dårlig behandling, og det burde man rent faktisk sørge for, at der blev rådet bod på? Det synes jeg er beklageligt ... (*Afbrydelse*). Tak til præsten for den kommentar.

Har man da ikke så meget åndsevne og mandshjerte, at man tør stå ved, at den behandling, man har givet de nuværende lejere af ejendommen, ikke har været rimelig, ikke har været fair. Og så kan det godt være, man har den juridiske ret på sin side. Men at stille sig op og ligefrem påstå, at det moralske også er helt i orden i denne sag, når de fra nogle i denne sammenhæng tilfældige håndværkere skal høre, at der flytter 12 narkomaner i metadonbehandling ind, har jeg svært ved at se er moralsk ret og rimeligt. Jeg synes, det er meget beklageligt, at borgmesteren ikke vil være sig det ansvar bevidst.

Nu forstår jeg så, at Finn Rudaizky åbenbart fortsætter det korstog, han har med kampen for graffiti og kampen for Christiania, og kampen for at vi skal have fixerum osv., osv., osv. Nu skal det her med behandling af 12 narkomaner i metadon åbenbart føjes til denne lange liste, hvor vi skal forsvare de elementer i samfundet i stedet for at forsvare de borgere, som rent faktisk leverer et positivt bidrag til samfundet. Det har jeg sådan set en anelse svært ved at forstå.

Jeg skal lige sige, at det er jo en sag, hvor vi er nødt til at finde en afgørelse, hvor vi er nødt til at få placeret de her 12 mennesker i behandling. Det skylder vi jo alt andet lige også dem, uanset hvor talentløse vi måtte mene, at en borgmester har opført sig i denne forbindelse. Derfor har Venstre fra starten sagt, og det har jeg sagt hver gang, jeg har været oppe, at vi har besluttet os for at stemme for denne sag. Vi håber, at man med tiden kan finde noget, der er en mere heldig placering end lige netop her.

Derfor støtter vi heller ikke Dansk Folkepartis forslag om at sende sagen tilbage i udvalg, det mener vi i den sammenhæng blot vil trække tiden ud. Men vi er af den overbevisning, at det her ikke er det mest heldige.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. april 2003

Men jeg håber, Bo Asmus vil komme herop og give en garanti for, at vi nu har fundet den mindst ringe bygning til formålet.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Vi har sådan nogle ganske almindelige regler om, at man skal tale pænt, og det gælder både, når man er på talerstolen, og når man går forbi talerstolen herinde. Og så må man heller ikke tiltale folk, Jesper Schou Hansen, med alene fornavn, man skal bruge fornavn og efternavn.

Borgmester **Bo Asmus Kjeldgaard**: Det er lang tid siden, jeg har hørt så dårlig retorik om det forløb, vi har været igennem her. Jeg skal gøre det meget kort og sige, at som jeg sagde i både første og andet indlæg, så er jeg overbevist om, at det er den bedste mulige placering. Det er jeg, fordi alle forvaltninger i kommunen har arbejdet sammen om at finde det her sted. Mange, mange alternativer har været overvejet, og man er nu enige om at pege på denne placering.

Jeg forstår ærlig talt ikke, at Venstre vil skabe så meget røre om sagen, når de har tænkt sig at stemme for alligevel, når vi kommer til afstemningen. Jeg kunne jo så også vende den om og sige, at hvis Venstre ikke mente, det var den bedste placering, hvorfor pokker er de så ikke kommet med et forslag til en bedre placering? Det er jo lidt håbløst, at vi skal gennemtrawle det ene sted efter det andet, vi har lavet høringer, jeg ved ikke hvor mange steder, og vi så nu har fundet et sted, som vi er enige om, alle forvaltninger, at man ikke, og når man bakker op om det, at man ikke kan lade den debat køre, uden at man skal bruge en så skinger retorik, som vi har hørt fra Venstres side.

Så jeg vil anbefale, at man nu får denne sag stemt igennem til fordel for de her ældre medborgere, som ønsker at leve et roligt liv. Der er ikke tale om kriminelle, der er tale om stofafhængige, som er i behandling.

Jeg tror ikke, der er noget som helst at være urolig for i forhold til, at det er ved siden af et lægehhus. De her folk har boet på Forchhammersvej op og ned ad en medicinudlevering, som er mange, mange gange større, end hvad en lægepraksis ligger inde med. Og der har aldrig i de 12 år, hvor det plejekollektiv har eksisteret, været så meget som forsøg på indbrud. Så det tror jeg, man kan være ganske, ganske rolig ved.

Karin Storgaard (O): Jamen Dansk Folkeparti vil da gerne hjælpe narkomanerne, men jeg synes en gang imellem, vi kan være lidt for positive her, når vi siger, at vi skal indkvartere narkomaner på steder, hvor det er uhensigtsmæssigt.

Vi er da enige med Venstres ordfører, Jesper Schou Hansen, når han siger, at det er for dårligt, at læger og tandlæger får besked ved en tilfældighed, hvem det er der flytter ind i huset. Det synes Dansk Folkeparti er fuldstændig uacceptabelt. Vi kan ikke forstå, at man ikke giver de mennesker besked om det.

De problemer, der har været, der bliver sagt, at det er eksnarkomaner. Jamen da vi drøftede sagen i forbindelse med Granbo, og problemet er vel akkurat det samme, jeg kunne tænke mig, at det er akkurat det samme klientel, hvis forsamlingen husker tilbage, hvad vi drøftede dengang, så var der nogle alvorlige problemer. Det var bl.a. det, der var årsagen til, at man ikke ønskede, at Granbo blev benyttet til det.

Dansk Folkeparti har samme holdning, som vi har haft tidligere. Der er ikke noget med, at vi har en ny holdning. Det er selvfølgelig beklageligt, hvis vi ikke har været gode nok til at fortælle i udvalget, hvad det var, vi mente. Men vi mener akkurat det samme, som vi mente i forbindelse med Granbo.

Vi synes, at det ville være i orden, hvis man tilbageviste sagen til udvalget. Der er trods alt noget tid, for det er ikke før til september, så der er masser af tid til at lade sagen gå tilbage til udvalget.

Jeg vil bare til allersidst – jeg ved godt, at halvdelen af forsamlingen eller flere slet ikke hører efter – lige sige, at det er fuldstændig uacceptabelt, det, man gør. Prøv lige at tænke over, hvad det er for nogle beslutninger, man vil træffe.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. april 2003

Bente Møller (Ø): Jeg er enig i, at det er urimeligt, at de, der har lejemål på Frederikssundsvej 80, får det at vide tilfældigt af en håndværker. Men så holder enigheden op.

Jeg synes, det ville passe, hvis Dansk Folkeparti kom herop og fortalte, hvor det så er, det er hensigtsmæssigt at placere de her stofmisbrugere, der er i vedligeholdelsesbehandling på metadon. Fordi nu har alle, lige siden Granbosagen startede, øst ud af, hvor godt det sociale hjerte er, hvor godt man gerne vil gøre det for disse 12 medborgere. Der er bare ikke nogen, der synes, at et eneste af de forslag, der har været bragt frem, har været hensigtsmæssigt. Samtlige borgmestre har været involveret i at finde et sted, der kunne være hensigtsmæssigt.

Jeg synes stadig væk, det hensigtsmæssige havde været Granbo. Der var så et parti herinde, nemlig Venstre, der syntes, man skulle lave et ideologisk rytteri, hvor man profilerede sig selv på nakken af 12 svage borgere, nogle af de svageste, vi har med at gøre.

Det er besynderligt, at når man bliver 67 år og folkepensionist og skal have sine ydelser efter ældrelovgivningen, så er der aldrig nogen, der spørger til, om man er misbruger eller psykisk syg, og det holder man ikke op med at være, fordi man bliver gammel. Hvis man hører til i familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen og ikke er folkepensionist og hører til de skæve eksistenser, vi har i alle aldersklasser, så skal der stilles så mange spørgsmål ved dem, så det er pinligt.

(Kort bemærkning).

Carl Christian Ebbesen (O): Hvis Enhedslisten havde hørt efter, hvor Dansk Folkeparti ønskede at placere de her mennesker, så var det faktisk fra hjertet, jeg sagde, at de her skulle have hjælp, de skulle have et sted at bo, og jeg vil heller ikke udelukke, at Frederikssundsvej var den rigtige placering.

Det, jeg bliver ved med at appellere om, er, at vi ødelægger nogle familiers økonomi, og det er derfor, jeg ønsker at få den tilbage til udvalget, for at vi sammen kan drøfte, om de her mennesker ikke har krav på en fair og en sober behandling også økonomisk. De står i dag med deres praksis derude, som er kraftigt reduceret i værdi eller måske nærmest usælgelig med denne beslutning. Det er det, jeg appellerer om.

Men jeg tror faktisk, at forvaltningen, og jeg tror faktisk, at de forskellige embedsmænd har været ude og undersøge, hvor den bedste placering er, og Frederikssundsvej er bestemt en oplagt mulighed. Men det ødelægger bare nogle andre menneskers liv, og hvorfor ikke sørge for at finde ud af, om der er mulighed for at give en kompensation for det? Det er det, jeg beder om. Det er jo småligt, hvis vi ikke kan tage hensyn til de mennesker, som bor der i forvejen.

(Kort bemærkning).

Jesper Schou Hansen (V): Jeg skal bare lige have Bente Møller til at gøre en ting klar for mig. Jeg forstod, at Bente Møller og Enhedslisten mente, at de her 12 narkomaner i metadonbehandling skulle placeres på Granbo. Var det så et ændringsforslag til den sag, vi er i gang med at behandle nu, eller vil hun fastholde den indstilling, der ligger her?

Mona Heiberg (A): Jeg må sige til Dansk Folkeparti, at det hjerte giver jeg ikke særlig meget for. Granbo var dårlig, Frederikssundsvej er dårlig. Hvor er det godt, hvor er det godt, hvor kan man placere dem? Der kommer jo ikke nogen løsningsforslag, det kommer bare: Med hjertet vil vi gerne være så venlige at hjælpe disse stakkels 12 mennesker. Hvor er løsningen, hr. Carl Christian Ebbesen? Der kommer jo ikke noget svar, der kommer intet svar fra Dansk Folkeparti. Det eneste, der kommer, er et nej og et nej og et nej.

Så ville jeg meget, meget gerne vide, hvor Venstres socialpolitik ligger henne. Disse mennesker, som ikke yder noget til samfundet, nej, men de er borgere i København, de er borgere i København, de er her, og de bedes taget vare på, og de har et ydmygt ønske om at have et menneskeværdigt sted at bo.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. april 2003

Sig mig engang, har Venstre skippet hele sin socialpolitik? Hvor ligger den henne, hvor er den henne? Nu har borgmesteren for familie- og arbejdsmarkedet fundet en løsning sammen med de andre forvaltninger.

Nu er det ikke så tit, at det tager så lang tid med de løsninger, som det har taget her, men sådan er det så, at familie- og arbejdsmarkedsborgmesteren har arbejdet denne gang lidt langsomt måske, men nu er der i hvert fald fundet en løsning.

Jeg synes, der er så meget kritik af denne adresse, men jeg hører bare ikke nogen alternativer fra dem, der står heroppe og siger: Det duer ikke, det duer ikke, ikke den ene gang og ikke den anden gang. Stakkels 12 mennesker, som har været så omdiskuterede både i pressen og herinde. Jeg synes, sagen burde afsluttes i al mindelighed og også anstændighed.

Carl Christian Ebbesen (O): Nu hører den socialdemokratiske gruppeformand altså ikke efter. Vi har fra Dansk Folkepartis side sagt: Frederikssundsvej 80 er o.k. med os på betingelse af, at vi sørger for, at de nuværende lejere får en kompensation.

Vi foreslår vedrørende de lejere, som er der nu, det er det, der har været diskuteret i udvalget, at vi overtager deres praksis, giver dem en passende erstatning for det eller en anden form for kompensation, mulighed for at flytte ind andre steder. Men at vi sørger for, at de her familiers økonomi ikke bliver ruineret. Det er det, der er Dansk Folkepartis forslag.

Ud over det så kan man sige, at hvis løsningen nu blev, at vi flyttede dem, så kunne det være, at vi ikke kun havde plads til 12 narkomaner, men måske 24.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Jesper Schou Hansen har ikke mere taletid, men der kan gives en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Jesper Schou Hansen (V): Så må jeg hellere lade være med at svare på hele Mona Heibergs spørgsmål om Venstres socialpolitik, men blot konstatere, at vi jo netop stemmer for, fordi vi erkender, at vi har et problem i København med hensyn til boform for narkomaner i behandling.

Så glæder jeg mig da over, at Bente Møller fra Enhedslisten er enig i, at den måde, som lægerne her er blevet behandlet på, at de af nogle håndværkere skal få at vide, at der flytter nogle narkomaner i metadonbehandling ind, er under al kritik. Jeg synes, det ville være dejligt, hvis borgmesteren også kunne komme til den samme erkendelse.

Louise Frevert (O): Jeg vil så på mit partis vegne som den tredje ordfører her på området appellere om at få denne sag tilbage i udvalget. Det kan ikke være rigtigt, at det er bedste bud fra forvaltningens side. Jeg er da sikker på, at forvaltningen kan gøre det meget bedre. Frederikssundsvej, det er da helt for dårligt, at man skal blande de her sammenfaldende interesser sammen med speciallæger og tandlæger og narkomaner.

Hvor stakkels er de egentlig, fru Mona Heiberg? Det er mennesker, der selvforskyldt mange gange er kommet ud i et misbrug. Selvfølgelig har vi en forpligtelse til at hjælpe dem, men spørgsmålet er, hvor meget forpligtelse vi har til at hjælpe dem. Der er jo unge mennesker her i København, der ikke har noget sted at bo. Har det så sin berettigelse med den boligmangel, der er, at de her narkomaner simpelt hen skal ud og bo et af Københavns bedst beliggende steder? Ikke tale om. Der må da være lidt ræson i tingene her i København.

Så jeg vil appellere om, at man får denne sag tilbage til udvalget og beder om, at forvaltningen kan gøre det lidt bedre og finde et andet sted. Der er masser af steder, hvor man kan indlogere disse mennesker og give dem et sted at bo, man kan stille pavilloner op og alt muligt andet. Det kan ikke være rigtigt, at de skal have de her bedre vilkår end eksempelvis de unge mennesker, der er hjemløse og ikke engang kan få en kollegiebolig.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. april 2003

(Kort bemærkning).

Mona Heiberg (A): Altså hvor er det typisk, hvor er det typisk Dansk Folkeparti. Dette er en politisk behandlet sag, og det skulle det meget gerne være nu her. Og hvad gør man så? Ja, man taler om forvaltningen, forvaltningen, der ikke kan komme op på denne talerstol. Vorherre bevares, Louise Frevert.

Altså fru Louise Frevert, som både er trænet her og også på den anden talerstol, burde vide bedre, at når man behandler en politisk sag, så finder man løsninger politisk og går ikke tilbage til forvaltningen og siger: Kan de dog ikke gøre det bedre?

Denne sag er jo ikke ny, det er jo en sag, vi har behandlet i mange, mange uger efterhånden, og alle har ledt efter løsninger, og så skal man vende sig mod forvaltningen, som jo ikke kan komme op på denne talerstol og sige: Vi vil gerne placere den på en anden adresse.

Og så begynder man at blande det sammen med hjemløse og unge studerende og hvad ved jeg. Det er så typisk, det er så typisk. Når man ikke kan koncentrere sig om en sag, ja, så kan man blande det hele sammen med boligledigheden, med folk, der ikke kan finde boliger, osv., osv.

Det er dog skammeligt, at man ikke kan sige, at dette er en adresse, hvor der er mulighed for 12 mennesker at komme ind og bo, der har et meget, meget stort behov for at finde et sted, hvor de kan få ro, og hvor de kan få lov til at være.

Jeg har ikke hørt, hr. Carl Christian Ebbesen, at Københavns Kommune giver tilskud til private erhvervsdrivende. Jeg mener, et liberalt erhverv burde kunne klare sig selv, sådan plejer det vel at være.

Abderrahman Ben Haddou (D): Jamen jeg troede da, at alle vores partier her i Borgerrepræsentationen var så medmenneskelige, så den sag simpelt hen bare ville glide igennem, men den har åbenbart skabt en hed debat, især fra Dansk Folkeparti, som åbenbart ikke vil være med til noget som helst.

Jamen jeg kan bare ikke forstå, hvis man har et medlem i et udvalg, at man så står her i Borgerrepræsentationen og siger, at der burde kunne findes andre lokaler. Det er noget, man bør kunne finde, mens sagen bliver behandlet i udvalg. Det er ikke noget, man skal komme og fortælle os her i Borgerrepræsentationen, at man sagtens kan finde andre lokaler.

I øvrigt ved vi, at på daginstitutionsområdet kan vi heller ikke finde egnede lokaler, og det har vi forsøgt i mange, mange går at kæmpe for. Det er lykkedes på visse tidspunkter, men vi må bruge alle slags midler. Det ser jeg, det her er udtryk for. Det kan godt være, det ikke er optimalt, men sådan er det nu.

Jeg vil så også sige, at det, der gjorde størst indtryk på mig, var, da Louise Frevert sagde, at det, de her mennesker er ude for, er selvforskyldt. Det sårer mig dybt. Det sagde også en nuværende minister selv om narkomaner. Man skal passe på som politiker at køre rundt på den her befolkningsgruppe. Vi kan alle blive ramt af vore familiemedlemmer, også selv om vi selv er politikere og tror, at vi har en højere status. Vores børn kan også blive narkomaner, og så kræver vi netop medlidenhed fra omverdenen ved at sidde og græde i et tv-program.

Der er her tale om et problem, som hører til vort samfund, og som vi skal være med til at tage et fælles ansvar for at få løst. Vi kan ikke bare sidde og skubbe det fra os.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Carl Christian Ebbesen har ikke mere taletid, og det er en absolut sidste korte bemærkning. Og det er også Mona Heibergs sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Carl Christian Ebbesen (O): Det er blot, nu fik jeg jo et spørgsmål fra den socialdemokratiske gruppeformand, Mona Heiberg. Det er jo diskussionen om, at vi da ikke i Københavns Kommune gi-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. april 2003

---

ver erhvervstilskud. Næh, men når vi foretager et så drastisk indgreb i nogle familiers liv, så er det måske rimeligt.

Hvis der er nogle, der husker tilbage til den beslutning, vi tog i forbindelse med metroen til lufthavnen, var der en hel masse grundejere derude, som lige pludselig fik en metro kørende, en bane, som de mente larmede ...

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Nu taler vi altså ikke om metro.

Carl Christian Ebbesen (O): Det er direkte svaret til den socialdemokratiske gruppeformand. Der fandt man en løsning, og den løsning beder jeg også om, at vi finder her i dag.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Karin Storgaard en kort bemærkning, for Karin Storgaard har ikke mere taletid.

(Kort bemærkning).

Karin Storgaard (O): Jeg vil bare sige til Ben Haddou, at det passer ikke, når Ben Haddou mener, at vi ikke vil være med til noget som helst. Jeg mener, at Ben Haddou mangler noget indfølelse, og at han generaliserer.

Så vil jeg sige, at Socialdemokraterne er helt forkert på den. Vi finder ikke, at politikerne skal løbe rundt og lede efter lokaler. Det er forvaltningen, der sørger for det. Jeg mener sagtens, forvaltningen kan komme med nogle andre muligheder, og derfor vil vi gerne have sagen tilbage til udvalget.

Thor Buch Grønlykke (A): Jeg vil bare sige som den eneste læge til stede i lokalet, at i modsætning til Dansk Folkeparti frygter jeg faktisk ikke for de her menneskers levebrød.

Dansk Folkeparti stillede forslag om, at sagen blev tilbagevist til Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget.

Forslaget blev forkastet med 36 stemmer imod 4. 9 undlod.

For stemte O.

Imod stemte A, F, B, Ø, C og D

V undlod.

Indstillingen – som anbefalet af Økonomiudvalget – blev herefter godkendt med 45 stemmer imod 2. 2 undlod.

For stemte A, V, F, B, Ø, C og D.

Imod stemte O med undtagelse af 2 medlemmer (Peter Skaarup og Carl Christian Ebbesen).

2 medlemmer af O (Peter Skaarup og Carl Christian Ebbesen) undlod.

37) BR 158/03. Gældsbrief til daginstitutionen Sundpark Børnehave og Vuggestue

Indstilling om, at kommunen ved Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen udsteder et gældsbrief til den selvejende daginstitution, Sundpark Børnehave og Vuggestue, Strandlodsvej 73, 2300 S., på 1.112.100 kr.

(Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. april 2003

---

38) BR 148/03. Særberetning fra Revisionsdirektoratet

Revisionsdirektoratets afgivelse af særberetning om Københavns Kommunes repræsentationsudgifter samt godkendelse af, at Borgerrepræsentationen oversender revisionsberetningen til behandling i Økonomiudvalget og Revisionsudvalget.
(Revisionsdirektoratet)

Johannes Nymark (A): Jeg vil godt foreslå sagen henvist til Økonomiudvalget i forventning om, at der også bliver mulighed for senere at se på det i Revisionsudvalget.

Særberetningen blev oversendt til Økonomiudvalget.

=====

39) BR 134/03. Regulativ for deltagelse i kurser og kursuslignende arrangementer

Indstilling om, at forslag til Regulativ for Borgerrepræsentationens medlemmers deltagelse i kurser og kursuslignende arrangementer, herunder at regulativet administreres af Borgerrepræsentationens 1. og 2. næstformand godkendes.
(Overborgmesteren)

Indstillingen blev godkendt.

=====

40) BR 124/03. Medlemsforslag om udlån af mødefaciliteter

(Stillet af Martin Geertsen (V) og Karin Storgaard (O)):

Borgerrepræsentationen beslutter, at de enkelte forvaltningers udlejning/udlån af mødefaciliteter o.lign. sker under iagttagelse af følgende retningslinier:

De enkelte forvaltninger har ansvaret for, at brugen af mødefaciliteter o.lign. i kommunale ejendomme administreres efter retningslinier, der dels giver borgerne og foreningerne sikkerhed for ligelig behandling, dels sikrer at lokalerne ikke bliver anvendt til lovstridige formål eller anvendes af personer/foreninger, der arbejder for lovstridige formål eller med ulovlige midler. De enkelte forvaltninger skal herunder tilse, at en borgers/forenings konkrete benyttelse af mødefaciliteter mv. ikke forstyrrer bygningens drift i øvrigt, herunder at benyttelsen er i overensstemmelse med almindelige husordensregler, at benyttelsen ikke giver anledning til utilsigtet uro og at medarbejdernes og andre brugeres tryghed til enhver tid sikres. I det omfang det er forvaltningens skøn, at en konkret benyttelse vil indebære en risiko for uro, utryghed hos medarbejdere og andre brugere eller eventuelt risiko for skade på ejendommen og inventar, kan en anmodning om benyttelse efter en nærmere undersøgelse og konkret vurdering afslås af sikkerhedshensyn.

Lokaleudlån i henhold til folkeoplysende foreninger administreres fortsat i overensstemmelse med reglerne i folkeoplysningsloven mv.

(Sagen udsattes i mødet den 20. marts 2003)

Borgmester **Martin Geertsen:** Heldigvis er det sådan, at foreningsfriheden i dette land er grundlovssikret, for det er jo en af de helt, helt grundlæggende frihedsrettigheder i Danmark.

Her i kommunen medvirker vi også til at støtte den foreningsfrihed, bl.a. ved at stille kommunale lokaler til rådighed for de mange, mange forskellige foreninger, som virker i vores by.

Ikke mindst i kultur- og fritidsforvaltningen er man i tæt, tæt berøring med et utal af foreninger, både folkeoplysende foreninger og andre foreninger, som f.eks. benytter mødefaciliteter i kommunens kultur- og medborgerhuse. Jeg skal skynde mig straks at understrege, at i langt, langt de fleste tilfælde

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. april 2003

---

bliver denne meget vigtige opgave om lokaleudlån udført helt uden problemer, og det manglede jo i virkeligheden også bare andet. I en storby som vores, ja, der bør der på alle leder og kanter være højt til loftet, og byens tolerance bør gælde alle med et lovligt ærinde.

Men herfra og så til at mene, at der overhovedet ikke er nogen grænser for tolerancen, at alle værdier i et demokratisk samfund er sideordnede, er der meget, meget langt. Spørgsmålet er i virkeligheden, om tolerancen overhovedet har nogen som helst værdi som begreb og almenmenneskelig rettesnor, hvis den også omfatter de helt igennem intolerante holdninger.

Efter min opfattelse bør det være et rungende nej til det spørgsmål. At påstå noget andet er efter min bedste overbevisning rent vås og rent tankespind. Skal vi eksempelvis acceptere foreninger, som helt åbent arbejder for at afskaffe de danske frihedsrettigheder, og som med dette for øje opfordrer til vold og til drab på andre medborgere? Svaret er selvfølgelig nej.

Organisationen Hitzb-ut-Tahrir har uddelt løbesedler, hvor der opfordres til drab på jøder. Opfordringen fremgår også af foreningens hjemmeside. Og som bekendt undersøges det i øjeblikket, om Hitzb-ut-Tahrir overhovedet er en lovlig forening. Det er jo til syvende og sidst ikke kommunens opgave at foretage denne vurdering, hvad enten man synes det ene eller det andet om Hitzb-ut-Tahrir.

Som det også fremgår af motiveringen for det medlemsforslag, som vi har stillet, så finder jeg det helt uacceptabelt, at kommunen stiller lokaler til rådighed for foreninger som f.eks. Hitzb-ut-Tahrir. Foreninger, som opfordrer til drab og vold på andre medborgere, skal ikke have lov til at anvende kommunens mødefaciliteter. Det må være målet, og jeg vil, vi vil inden for lovgivningens rammer arbejde og gå ret langt for at nå dette mål.

Et første skridt er derfor, at Borgerrepræsentationen her i aften beslutter, at der skal gælde ensartede retningslinjer for anvendelse af kommunens mødefaciliteter. Retningslinjerne, som fremgår af medlemsforslaget, afspejler i virkeligheden den praksis, som kultur- og fritidsforvaltningen arbejder ud fra i dag.

Jeg vil gerne understrege, at der i forslaget netop lægges vægt på, at alle borgere og alle foreninger skal have sikkerhed for ligelig behandling. Det er jo også en garant for at understøtte den selv samme foreningsfrihed, som jeg omtalte indledningsvis.

Formålet med retningslinjerne og formålet med forslaget her i aften er derfor først og fremmest at skærpe opmærksomheden på, at lokalerne ikke bliver brugt til lovstridige formål, og at andre brugere eller foreninger skal kunne føle sig helt trygge ved at benytte kommunale lokaler.

Det er derfor vigtigt, at de enkelte forvaltninger foretager en helt konkret vurdering af, om en ønsket benyttelse eventuelt kan indebære en risiko for uro eller for utryghed, dels i forhold til de mennesker og foreninger, som benytter kommunens lokaler, dels blandt kommunens borgere set over en bredere kam. Hvis en forvaltning f.eks. har negative erfaringer med en konkret forenings benyttelse af mødefaciliteter, så er det hamrende vigtigt, at den information også bliver tilgængelig for andre forvaltninger.

Ud fra disse heldigvis meget få situationer må det så inden for lovgivningens rammer og efter en nærmere undersøgelse vurderes, om en benyttelse må tillades eller må afslås af sikkerhedshensyn.

Der er jo ikke noget odiøst i, at kommunen som bygningsejer afslår en anmodning om lokaleudlån, når samme forening tidligere bevidst har overtrådt almindelige husordensregler og på den måde f.eks. har bragt andre brugeres eller medarbejderes sikkerhed i fare.

Men helt overordnet drejer det sig altså om, at det netop i tolerancens navn er aldeles uacceptabelt, at der i København føres hetz mod bestemte befolkningsgrupper, og i dette tilfælde den jødiske befolkning. København bør være en by, som er åben, som er tryk at færdes i for alle. Og i aften ville det klæde Københavns Borgerrepræsentation at sende et sådant signal ved at lave nogle ensartede retningslinjer og nogle skærpede retningslinjer i forhold til vores lokaleudlån set over en bred kam forvaltningerne imellem.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. april 2003

Hellen Hedemann (F): Allerstørst vil jeg gerne pointere, at SF tager afstand fra de synspunkter, som Hitzb-ut-Tahrir er kendt for.

Nu har forslagsstillerne så opstillet otte kriterier, som de mener skal være opfyldt for, at kommunen kan udlåne lokaler til borgerne. Der skal være tale om ligebehandling, og lokalerne må ikke anvendes til lovstridige formål, og personer eller foreninger må ikke arbejde for lovstridige formål, de må ikke forstyrre bygningens drift, det skal være i overensstemmelse med husordenens regler, og det må ikke give anledning til utilsigtet uro, og brugernes eller medarbejdernes tryghed skal være sikret, og der må ikke være risiko for uro eller utryghed.

Jamen alle disse otte kriterier er jo allerede dækket af de ganske almindelige gældende love og retsgrundsætninger. Det er fuldstændig evident, at sådan er det.

I kultur- og fritidsforvaltningens generelle regler for lokaleudlån kan man læse alt det her. Det fik kultur- og fritidsudvalgsmedlemmerne udleveret i et notat i 2002, og det er så derfra selvfølgelig, at borgmester Geertsen og Karin Storgaard har skrevet det hele af. Jeg er ret sikker på, at det i hvert fald er den måde, det bliver forvaltet på i kultur- og fritidsforvaltningen, og det bliver det sandsynligvis også i de øvrige forvaltninger. For der er jo ingen, der udlejer noget til lovstridige foreninger eller til lovstridige formål eller noget i den retning.

Vi ved jo alle sammen, at Rigsadvokaten er ved at undersøge Hitzb-ut-Tahrirs forhold, og indtil de forhold er afklaret, så er udgangspunktet vel, at Hitzb-ut-Tahrir skal behandles ligesom alle andre. Det kræver altså saglige grunde for kommunen at afvise en lovlig forening eller en borger i forbindelse med udlejning.

Jeg har i øvrigt tidligere hørt Venstre argumentere for, at da Hitzb-ut-Tahrir er forbudt i Tyskland, så bør de også forbydes i Danmark. Det får mig jo til at tænke på, at pladsborgmester Pind for ganske nylig har givet tilladelse til indtil flere teltudstillinger og hvervekampagner på Rådhuspladsen for Scientologybevægelsen, og de er også mig bekendt forbudt i Tyskland. Så jeg synes, der er noget i Venstres argumentation, der halter.

Men det er nu engang sådan, at loven skal overholdes, og det er fortsat domstolene, der tager stilling til, om loven er overholdt, og SF har også på dette punkt tillid til domstolene, hvilket Venstre og Dansk Folkeparti åbenbart ikke har.

Så blot til sidst kunne jeg godt tænke mig at vide, hvilke af de punkter, som er nævnt i beslutningsforslaget, mener forslagsstillerne egentlig, man vil kunne bruge til her og nu at forbyde Hitzb-ut-Tahrir at låne lokaler i København. Det ville være interessant at få den konkrete henvisning.

Mona Heiberg (A): Jeg kan mere mig sådan lidt over, at Venstreborgmesteren Martin Geertsen efter den tidligere debat siger, at man ikke skal drive hetz mod nogle borgere, der skal være tryghed til at færdes. Det gælder vel alle borgere så, også måske de lidt skæve eksistenser. Men lad det ligge. Det var bare Venstres tidligere ordfører, der, synes jeg, udtrykte en anden mening. Men sådan kan man jo have forskellige meninger inden for den samme partigruppe. Men jeg kan ikke være uenig med borgmesteren i, at vi alle sammen skal have tryghed og også tryghed til at færdes.

Jeg vil i forhold til dette forslag sige, at vi ikke kan stemme for det. Jeg mener, at medlemsforslaget og de retningslinjer, der er ridset op i medlemsforslaget, er noget, vi gør brug af i dag. Fordi der nu er nogle medlemmer, der er dømt for ulovligheder i den pågældende forening, er det ikke dermed sagt, at foreningen er ulovlig. Det må så komme til den dømmende magt at sige, om foreningen er ulovlig. Men at de har medlemmer, der er dømt for ulovlige forhold, vil jo være gældende måske også i andre foreninger.

Jeg vil så også sige som formand for Folkeoplysningsudvalget, at foreningen ikke er godkendt, og det må vi jo så tage i det videre forløb, hvordan og hvorledes vi så skal forholde os til det.

Jeg synes, det er vigtigt, at alle får en lighedsbehandling, når det gælder lån af lokaler. Jeg kan også tilkendegive, at jeg heller ikke sympatiserer med det, som bl.a. står på foreningens hjemmeside,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. april 2003

---

og det, der har været gjort i forhold til andre befolkningsgrupper her i byen, nemlig trusler og lignende.

Motiveringen for dette forslag finder jeg ikke korrekt, og der falder så vores tilkendegivelse i forhold til det medlemsforslag. Vi kan ikke støtte den motivering, der ligger for selve forslaget, og vi mener, at det er den praksis, vi følger dags dato i forhold til udlejning og i forhold til lån af lokaler.

Så meget om dette. Men jeg synes, det er rart, at Venstre igen tilkendegiver over for forskellige grupper, at man har en vis følsomhed og også måske en socialpolitik i forhold til svage grupper i denne by.

Borgmester Per Bregengaard: I modsætning til de to foregående talere synes jeg faktisk, det er et godt forslag, hvis man sådan ønsker at sætte spørgsmålstejn ved ytringsfriheden og ved samlingsfriheden og ligesom sætte det til debat, hvis man ligesom ønsker at arbejde imod det monopol, politiet har på at efterforske sager, og domstolene i at dømme foreninger og personer.

Det kan være sådan lidt efter en fritvalgsmodel, hvor skoleinspektører og medborgerhusbestyrere går ind i politimæssige opgaver og domstolsopgaver. Jeg synes i og for sig, at man ikke skal kaste vrag på den slags glimrende ting, hvis det er det, Venstre og Dansk Folkeparti, som jo er det samme parti, kan jeg se i denne sag. Så vidt jeg kan se, er der sket sådan en slags partifusion, eller i hvert fald er der sket en ny personlighedsdannelse i Borgerrepræsentationen, fordi jeg kan se, der er to forslagsstillere, men der står: »Jeg finder det fuldstændig« og »min opfattelse«. Så vi har altså fået sådan en Mart Karin eller Karin Martin eller sådan noget lignende her i Borgerrepræsentationen.

Men det var sådan lidt et sidespring, som formanden burde have kommet ind på her, som man ikke må foretage.

Hvis man så går til motiveringen, så står der jo noget om, at for næsten alle, som lejer de her lokaler, så er det helt uproblematisk, og de her nye retningslinjer vil ikke medføre nogen ændringer. Men så er der de problematiske lokaleudlån.

Der er det jo sådan, at jeg har svært ved at forstå den sondring, fordi de skriver jo omme i selve forslaget, at man skal give borgerne og foreningerne sikkerhed for en ligelig behandling. Der kan jeg ikke forstå, hvordan man sådan bare kan sige, jamen der er nogle, der er uproblematisk, og andre organisationer. Skal man virkelig rekvirere foreningens vedtægter og få oplyst formålet med mødet? Så der mener jeg, der er man sådan lidt, men det kan vel også være sådan en fritvalgsordning, som skoleinspektørerne har. De kan selv bestemme, hvornår de vil rekvirere de her vedtægter.

Så kunne man f.eks. rekvirere Venstres eller regeringsgrundlaget, hvis nu Venstre lejede sig ind på en skole. Der må jeg sige, der er jeg sgu bange for, at Venstre ikke kan få lov at komme ind, fordi der står jo i de her glimrende retningslinjer, at man skal sikre, at lokalerne ikke bliver anvendt til lovstridige formål. Det forstår jeg godt, og det mener jeg også er rigtigt.

Der står: »eller anvendes af personer/foreninger, der arbejder for lovstridige formål«. Nu ved jeg f.eks., at i regeringsgrundlaget står der, at man ønsker at køre 130 km i timen på motorvejene. Det er ikke vedtaget. Det er et lovstridigt formål. Man må kun køre 110 km på motorvejene i dag. Det vil sige, at jeg tror, jeg må sige til Michael Olesen, som lejede Grundtvigskolen ud til Hitzb-ut-Tahrir, at Venstre altså ikke kan komme ind.

Jeg bliver så helt klam, når Enhedslisten heller ikke kan komme ind, fordi vi er jo imod den private ejendomsret, og det står selv i grundloven, og arbejder for fællesejet jord og produktionsmidler. Så jeg er sgu meget nervøs for, at der er mange, der ikke kan komme til at leje lokaler med de her retningslinjer ...

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Jeg vil sige, at Per Bregengaard kommer helt til at lyde som Preben Møller Hansen.

Borgmester Per Bregengaard: Nej, jeg taler ikke lige så højt, vil jeg sige.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. april 2003

Så hvis jeg må lave en konklusion, inden jeg går ned, så vil jeg nok sige til forsamlingen her, at diskussionen kan være spændende for den yderste højrefløj, men vi andre må nok stemme imod.

Karin Storgaard (O): Nu kan man blive lidt i tvivl om, om det er hr. Geertsen eller fru Geertsen eller hr. Storgaard eller fru Storgaard, der står heroppe, hvis man skal lytte til, hvad Per Bregengaard sagde.

Per Bregengaard mente, at vi pludselig havde fusioneret, og at det var blevet samme parti i forslaget, og nogle morede sig gevaldigt i salen, det er da også meget morsomt. Men jeg tror da også, man kan pege på, at Enhedslisten en gang imellem har lavet nogle skrivefejl og nogle slåfejl. Ja, det ved jeg ikke. Hvis man vil have lov til at more sig over det, ja o.k., så er det i orden.

Men jeg vil sige, at Dansk Folkeparti er af den opfattelse, at vi naturligvis skal have nogle regler for udlån af lokaler i Københavns Kommune, og de regler skal være ens for alt udlån af lokaler, og det skal være ens, lige meget hvilken forvaltning der står for udlånet.

Det er lige så klart, at vi ikke skal udlåne lokaler til arrangementer og lignende, der strider mod loven. Vi skal sikre os, at de personer, foreninger m.fl., der låner lokaler, ikke er kriminelle eller benytter lokalene til ulovlige aktiviteter, herunder også opfordrer til ulovligheder.

Foreningen Hitzb-ut-Tahrir har benyttet lokaler i Københavns Kommune under andre navne, f.eks. Kulturforum. Så kan man f.eks. sige: Jamen hvad Kulturforum med den anden forening at gøre? Jamen det har med den anden forening at gøre, at der er meget tætte forbindelser imellem de to foreninger, og at Kulturforum da også selv har udtalt, at Kulturforum er lig med foreningen Hitzb-ut-Tahrir.

Foreningen er idømt 60 dages betinget fængsel for at have overtrådt straffelovens § 266 b – det er den såkaldte racismeparagraf, hvis der var nogle, der ikke skulle vide det – og dommen er for nylig stadfæstet af Østre Landsret. I øvrigt er selve spørgsmålet om lovligheden af foreningen til behandling hos Rigsadvokaten, så der kommer til at foreligge et resultat på et eller andet tidspunkt.

De holdninger og trusler, fordi vi må jo erkende, der også har været trusler fremme fra den forening mod forskellige mennesker, men også foreninger og andre, der har en anden holdning end foreningen, kan vi ikke give støtte til, det er helt klart, og de kan ikke låne kommunens lokaler.

Foreningen har flere gange forsøgt at låne lokaler, senest, det er jo ikke ret længe siden, det var den 2. marts, hvor de har lånt lokaler på Grundtvigskolen, og tidligere, tilbage i september 2002, har de ansøgt om at låne lokaler i medborgerhuset på Nørre Allé. Så var der det kedelige møde, der fandt sted den 7. oktober 2001 i Nørrebrohallen, som gav meget offentlig omtale på grund af forskellige udtalelser, og det var i hvert fald ikke positivt.

Jamen jeg er da glad for at høre, at SF tager afstand fra Hitzb-ut-Tahrir. Det synes jeg da er glædeligt at erfare, og det er også sådan, det skal være. Til gengæld mener SF, at man er dækket af de gældende love, at det åbenbart ikke skulle være nødvendigt at ændre på noget, at der ikke er nogen saglig grund til at afvise foreningen. Men med de trusler, der har været, de møder, der har været holdt, så mener jeg i hvert fald, at det ikke er overholdt og heller ikke, at det er lovligt.

Mona Heiberg fra Socialdemokraterne er af den opfattelse, at alle skal have tryghed. Det er vi selvfølgelig glade for at vide, men dermed hører enigheden også op. Man kan ikke stemme for forslaget, siger man, og det kan vi så være skuffede over, og man afventer beslutningen om, om foreningen er ulovlig. Men jeg synes, at allerede de udtalelser, som foreningen er kommet med, de trusler, man er kommet med, viser klart, at det ikke kan være en lovlig forening.

Jeg synes også, det er værd at lægge mærke til, at fru Mona Heiberg siger, at foreningen ikke er godkendt.

Så vil jeg sige, at Dansk Folkeparti vil pointere, at foreninger, der arbejder for formål som f.eks. denne forening, strider mod loven. Vi mener ikke, der bliver arbejdet med lovlige midler, og vi mener, som jeg også nævnte før, at der er trusler, og de skal ikke kunne låne vores kommunale lokaler. Altså

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. april 2003

mener vi også, at reglerne for udlån må skærpes for sådanne foreninger. Man må spørge lidt mere ind til, hvad formålet er med den pågældende forening, og også, hvad formålet med et møde er.

Heldigvis er langt de fleste udlån uden problemer, men det er også sådan, at alle skal have en ligelig behandling, og det føler vi ikke, at de får med en forskelsbehandling med hensyn til at give tilladelse til at holde de omtalte møder. Derfor er Dansk Folkeparti medforslagsstiller til dette forslag.

Helle Sjelle (C): Mange foreninger er afhængige af muligheden for at benytte de kommunale lokaler for at kunne gennemføre deres aktiviteter. Man kan godt sætte spørgsmålstejn ved, synes jeg, om Københavns Kommune skal låne lokaler ud til alle uden nogen form for forskel, eller om kommunen skal stille nogle betingelser og eventuelt udelukke bestemte foreninger fra adgang til sådanne lokaler. Det er ikke helt let. For kommunen skal selvfølgelig ikke gøre sig skyldig i politisk smagsdommeri, når der skal tildeles lokaleplads, men omvendt virker det også meget underligt, at der ikke er mulighed for at sige nej til stærkt problematiske foreninger.

I Det Konservative Folkeparti håber vi, at det bliver muligt at udelukke, at Hitzb-ut-Tahrir kan låne mødefaciliteter af Københavns Kommune. Det er en forening, som efter vores opfattelse arbejder for et formål, som er frastødende og krænkende for det retssamfund, vi lever i. Det er derfor ikke uden grund, at der i den offentlige debat udtrykkes ønske om en opløsning af Hitzb-ut-Tahrir ved dom. Derfor er det bestemt heller ikke unaturligt, at vi i Borgerrepræsentationen ser nærmere på foreningens adgang til de kommunale lokaler.

Men netop derfor ville det også være ekstremt ubehageligt og pinligt, hvis Københavns Kommune løber ind i juridiske vanskeligheder på grund af et uberettiget forbud eller et forbud, som udstedes med en uberettiget begrundelse. Vi vil jo netop hævde retssamfundet ved at gribe ind over for Hitzb-ut-Tahrir, og det bør ikke ske ved, at vi selv optræder ulovligt eller ukorrekt.

Derfor bør det forslag, vi har til behandling i aften, undersøges nærmere. Vi skal sikre os, at det er lovligt. Det er baggrunden for, at jeg gerne vil foreslå, at medlemsforslaget fra Venstre og Dansk Folkeparti bliver henvist til nærmere behandling i Kultur- og Fritidsudvalget. Her vil der være mulighed for, at vi med hjælp fra forvaltningen, kommunens jurister og eventuelt andre relevante myndigheder kan få opklaret, om forslaget er i orden i sin nuværende form, eller om der eventuelt er behov for tilpasninger.

Klaus Bondam (B): Der skal selvfølgelig heller ikke herske nogen tvivl om, at Det Radikale Venstre tager afstand fra de holdninger og meninger, som Hitzb-ut-Tahrir giver udtryk for.

Men vi lever i et land med en grundlovssikret ytringsfrihed og/eller skråstreg, men de udtrykker en ganske bekymrende farlighed i ord. Men det er i ord, og måske, og jeg siger måske, kan det her være udtryk for forskellige kulturers forskellige retorik. Her er virkelig en opgave for alle de gode kræfter, der arbejder integrationens sag, nemlig det problematiske, men også udfordrende, der ligger i anerkendelsen af forskelligheden i ageren og udtryk og udtryksformer inden for de forskellige kulturer.

Når dette er sagt, så gentager jeg, at vi selvfølgelig helt og aldeles tager afstand fra de holdninger, Hitzb-ut-Tahrir giver udtryk for. Men så længe Rigsadvokaten ikke har talt, så har foreningen som helhed ikke bedrevet noget ulovligt.

Ligesom andre ordførere før mig har givet udtryk for, finder vi, at de gældende regler er udmærkede og i øvrigt faktisk så godt som identiske med det af borgmester Martin Geertsen og Karin Storgaard stillede medlemsforslag. Vi finder i øvrigt, at kommunens gode og hårdtarbejdende forvaltninger også følger disse regler ganske godt.

Således kan vi i Det Radikale Venstre ikke stemme for det fremlagte forslag. Indicier og formodninger er ikke nok. Indtil andet er bevist, er foreningen Hitzb-ut-Tahrir en forening på linje med alle andre foreninger, der låner Københavns Kommunes lokaler og har glæde af dem.

Karin Storgaard gjorde rettelig opmærksom på, at enkelte medlemmer af Hitzb-ut-Tahrir er dømt. Jeg kan friske hendes erindring op om, at Dansk Folkepartis partileder, Pia Kjærsgaard, også er dømt,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. april 2003

---

nemlig for besiddelsen af en peberspray. Det afholder ikke Dansk Folkeparti fra at benytte deres grundlovssikrede ytringsfrihed og heller ikke i Københavns Kommunes lokaler.

Abderrahman Ben Haddou (D): Jeg behøver ikke at holde en lang tale om, at jeg tager afstand fra Hitzb-ut-Tahrir. Jeg er i hvert fald ikke særligt gode venner med dem. De er i hvert fald ikke glade for mig.

Men når det er sagt, så skal jeg selvfølgelig også forholde mig til det her forslag. Jeg kan godt forstå meningen med det her, men problemet for mig er, at det her nok vil skabe flere problemer, end det overhovedet vil gavne noget som helst.

Det ligger og flyder hen i det uvisse, det er lige før, at jeg kan forestille mig, at forvaltningen over for den enkelte leder af et medborgerhus skal op for at diskutere frem og tilbage, om han eller hun har gjort det rigtige i forhold til at forbyde den ene organisation eller den anden at gennemføre et arrangement i medborgerhuse.

Jeg var selvfølgelig også forundret over, at Hitzb-ut-Tahrir ønskede at anvende Grundtvigskolen, noget så dansk som Grundtvigskolen, idet at de jo hader alt, hvad der har med Vesten at gøre. Men højskolernes mand var god nok, når vi bare kan han bruge ham. Altså det er den dobbeltmoral, de har med, at de ikke vil have noget med Vesten at gøre, men når det gælder om at få lov til at benytte vores lokaler i vores smørhul her, som København nu altid har været, i hvert fald efter, at vi har fået så mange borgerlige partier her, jamen så kalder jeg dem jo det, som jeg kalder dem, nemlig fjernvarmemuslimer, nemlig når man bare sidder derhjemme og har fjernvarmen tændt og tændt for farvefjernsynet og har en selector og shawarma, ja, så får man mange mærkelige lyster.

Det er ikke det, der er tale om. Der er ikke tale om andet end nogle unge mennesker, der får nogle gode ideer til, hvordan de kan lave nogle slagkraftige ord og gå ud og provokere det øvrige samfund. Det er uhyggeligt, det er vi enige om. Men det er også rigtigt, som Klaus Bondam sagde heroppefra, at det også er noget med kulturen, den retorik, man har i sig.

Jeg kan give et klart eksempel. Iraks informationsminister kunne tale og tale, og han ville dræbe, og han ville slå, og han ville gøre, og han skal skære slangen i småstykker, og jeg vil brænde den ene og den anden. Hvad er det blevet til? Det er retorik fra Mellemøsten.

Men det farlige ved Hitzb-ut-Tahrir ligger i virkeligheden i, at de misbruger nogle af vores stakels etniske unge, deres situation, deres sociale situation til at gå ud og misbruge dem og hjernevaske dem til at tro på noget, der er så håbløst som en kalifastat. Det er deri, vi har et problem.

Det andet er så, at jeg i sin tid har politianmeldt dem og ment, de skulle forbydes. Det var i forbindelse med Afghanistankrigen, og det var simpelt hen, fordi de opfordrede til vold imod nogle selskaber, nogle firmaer, nogle engelske og amerikanske firmaer her i Danmark. Der kan man godt, mener jeg, inden for grundloven gå ind og sige, at de har overtrådt grundloven.

Men hvis jeg ser på baggrunden for, at man nu vil forbyde dem, så tror jeg ikke på det. Fordi det, man siger, er: Dræb dem, hvor end I er. Man tager et citat, selvfølgelig et meget, meget kort citat af Koranen, man har slet ikke helheden, man har ikke starten, man har ikke slutningen mentalt. Det er meget typisk for Hitzb-ut-Tahrir, at de tager aldrig en hel sætning. De tager netop lige og fokuserer på en lille sætning, og så hedder den: Dræb dem, hvor end I møder dem, og fordriv dem, hvorfra de fordrev jer.

Den tekst har intet med jøder at gøre, overhovedet ikke. Den har faktisk med profeten Muhameds flugt fra Mekka til Medina at gøre, og han blev ikke fordrevet af jøder. Han blev fordrevet af hedninge. Så den tekst er fuldstændig hjernevask af kloge danske journalister at få dem til at hoppe på, at der er tale om fordrivelse af jøder. Og i øvrigt bare det her med: Fordriv dem, hvor end de fordrev jer fra. Jamen der er da ikke nogen, der har fordrevet muslimer fra Danmark. Det hænger jo ikke sammen. Vi taler måske om et eller andet sted. Hvis man bor i Mellemøsten og bliver fordrevet fra sit hjem, så passer det, så kan man godt bruge den her. Men det hænger ikke sammen. Så hvis vi skal dømme dem for noget, så bliver det allerhøjst international terrorisme.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. april 2003

Jeg vil stå heroppe og sige, at til trods for den kamp, jeg har haft med dem, og jeg har virkelig gået hårdt til dem, så er jeg aldrig nogen sinde blevet truet. Jeg kunne måske være gået til en avis med en lille sød historie om, at de har punkteret mit bildæk eller et eller andet, for at få lidt sød omtale, men det har de altså ikke. Jeg sværger, de har aldrig nogen sinde generet mig. De har provokeret med ord, men den dag i dag har de ikke sat en finger på mig. Det skal jeg være ærlig at sige.

Til slut vil jeg bare sige, jamen det undrer mig, at Dansk Folkeparti i denne sag bruger racismeparagraffen som begrundelse. Er det ikke den paragraf, Dansk Folkeparti så gerne vil have afskaffet? Er det ikke den? Men det er lige den, man bruger her, fordi man siger, at et af medlemmerne er blevet dømt i henhold til racismeparagraffen; derfor skal de forbydes at gøre brug af vores lokaler. Jamen så afskaffer vi racismeparagraffen, så kan de få lov til at komme ind igen.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Ja tak, nu kom vi lidt langt væk fra udlejningsregler, og jeg anmoder om, at vi kommer tilbage til diskussionen om udlejningsregler frem for noget, der kan lyde ganske spændende, men som jeg tror, de færreste af os har en forudsætning for at diskutere detaljeret. Så udlejningsreglerne er det, vi taler om.

Louise Frevert (O): Jeg vil komme tilbage til den slagte vej her.

Hvor er det typisk, at man skal høre De Radikales ordfører heroppe komme og fremføre et typisk postulat om kulturrelativisme. Det er blødt og noget, man ikke kan tage og føle på. Det er naivt at tro, at tingenes tilstand er en anden, end den er.

Men lad os nu lige repetere hele denne situation. Hvad var det egentlig, der skete? Vi kom meget vidt omkring, Ben Haddou. Men nu vil jeg prøve at komme tilbage til det og komme væk fra Medina og komme tilbage til skolen.

Se, det, det drejer sig om, er, at der er nogle, der har lejet sig ind på en skole under falske forudsætninger, så det er fuldstændig uantageligt, at vi bliver skudt i skoene, at vi vil Hitzb-ut-Tahrir til livs – ja, det vil vi gerne, men det er under nogle andre forudsætninger, vi taler om her. Her taler vi om en principiel sag.

Der er nogle, der er en forening, det kunne være Mavedanserunionen af 1828, der lejer sig ind på en skole. I virkeligheden viser det sig så, at det er Hitzb-ut-Tahrir, der skal leje sig ind. Hvorfor i alverden kan man ikke være ærlig fra begyndelsen?

Jeg læser det, som om Hitzb-ut-Tahrir ikke har haft rent mel i posen, hvis de ikke har kunnet melde klart ud fra begyndelsen, at det var dem, der skulle leje lokalerne. Det er der, hele sagens kerne er, og overhovedet ikke noget som helst andet. Vi føler os ført bag lyset af uærlighed over, at det er nogle andre end dem, der egentlig skulle leje lokalerne, der har lejet sig ind. Mere simpelt kan det ikke siges, Ben Haddou. Så simpelt er det, det er sagen i en nøddeskal.

Så det, vi anker imod, er, at vi skal afgøre en sag på nuværende tidspunkt, i stedet for at sige, at vi skal have sagen tilbage til udvalget og afvente Rigsadvokatens dom. Det mener jeg er helt rigtigt, fordi foreningen er blevet forbudt i Tyskland. Derfor har vi en ret til også at forvente en afgørelse her i Danmark, før vi begynder at sætte os til doms enten positivt eller negativt over foreningen.

Så fair vil jeg trods alt have lov til at være, at man siger, det skal komme den anklagede til fordel, at sagen kommer til at stå i en afventende position, før man begynder at melde ud her fra Borgerrepræsentationen. Så lad os sende sagen tilbage til udvalget og afvente Rigsadvokatens afgørelse.

Tanwir Ahmad (B): Jeg synes bare, det er synd, at hele diskussionen er kommet til at handle om for og imod Hitzb-ut-Tahrir. Jeg synes, det er legitimt nok, det forslag, som forslagsstillerne har stillet, nemlig at diskutere det generelle loft. Men det er, som om hele diskussionen er kommet til at handle om, er man for, eller er man imod Hitzb-ut-Tahrir.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. april 2003

Martin var oppe og sige, at han respekterer stadig væk, at det er den dømmende magt, der skal have det sidste ord, men det lyder det åbenbart ikke til, når man kan sidde og høre Karin Storgaard komme og sige: Jamen jeg synes, foreningen er i retning af noget ulovligt.

Jeg synes, vi skal holde fast ved, at rettigheder stadig væk er universelle, og dem kan vi ikke begynde at gradbøje, afhængigt af, om vi sympatiserer med foreningerne, eller om vi ikke gør det. Det afgørende må være, at man foretager en konkret vurdering og ser på: Er den aktivitet, der foregår, lovlig, er den inden for lovens rammer?

Jeg kan ikke se, der er noget nyt i dette forslag i forhold til den gængse lovgivning. Vil forslagsstillerne virkelig begynde at gradbøje frihedsrettigheder for at værne om frihedsrettighederne? Er det ikke lige så meget lovstridigt? Skal vi virkelig selv begynde at blive udemokratiske for at værne om demokratiet? Så jeg kunne godt tænke mig at se, hvor er det nye i dette forslag i forhold til den gængse lovgivning.

Og så lad os få en lidt mere generel diskussion, i stedet for at man skal komme herop hele tiden for at beklage sig og sige: Jeg tager afstand fra Hitzb-ut-Tahrir og det ene og det andet, for det er ikke det, det handler om. Hvis det er loftet, vi skal diskutere, så lad os diskutere loftet.

Borgmester **Martin Geertsen** (V): Det er jeg sådan set lidt enig med den forrige taler, Tanwir Ahmad, i. Derfor vil jeg godt slå én ting fast: Det, jeg sagde i mine indledende betragtninger, var, at det var sådan set en bestræbelse på at bruge de retningslinjer, som vi anvender i kultur- og fritidsforvaltningen, i hele kommunen.

Der har jeg på fornemmelsen, at det ikke er helt den samme skærpede profil over for organisationen Hitzb-ut-Tahrir og dens synonyme, som man anvender i borgmester Per Bregengaards forvaltning, at man er knap så stringent i Per Bregengaards forvaltning, som vi er i kultur- og fritidsforvaltningen.

Så er det jo, at man kan vælge som borgerrepræsentant nu, om man vil den slappe holdning, som borgmester Per Bregengaard og hans forvaltning, som borgester Per Bregengaard lægger op til, eller om man vil den stramme fortolkning af reglerne.

Jeg tilhører personligt selv den sidste del, altså at man skal stramme og man skal skærpe i forhold til de retningslinjer, som vi i forvejen har, og som vi anvender i kultur- og fritidsforvaltningen.

Borgmester Per Bregengaards indlæg emmer jo også af, at han gerne ser alting sejle, for på den ene side er Per Bregengaard imod retningslinjer, dem skal vi ikke have nogen af. Det var hans indlæg et tydeligt bevis på. Hvis bare vi lader det hele sejle, så skal det nok gå. På den anden side set så er borgmester Per Bregengaard også imod det frie valg. Det er Per Bregengaard og hans partifæller i al almindelighed, men også her. Man kan jo ikke bare have en tilfældig skoleleder til at rende rundt og bestemme dette og hint. Per Bregengaard er imod det hele.

Det, jeg sådan set bare prøver at sige, er: Lad os nu få et sæt fælles spilleregler for kultur- og fritidsforvaltningen, for ungdoms- og uddannelsesforvaltningen og hvis der ellers skulle være andre forvaltninger i denne kommune, som udlejer eller låner lokaler ud til foreninger. Det er sådan set det, der er mit helt personlige ærinde, og at fortolke reglerne så skrap, at man kan holde Hitzb-ut-Tahrir og synonyme ude.

Så skal jeg her til sidst bede Per Bregengaard – hvis han kan, det er jo ikke sikkert – om at bekræfte eller afkræfte, om det ikke er korrekt, at skolelederen på Grundtvigskolen rent faktisk ikke ønskede Hitzb-ut-Tahrir/Kulturforum inden for dørene, men at han rent faktisk fik en kontramelding fra enten Per Bregengaard eller hans forvaltning.

Det er ikke sikkert, Per Bregengaard kan svare på det, men det er jo de forlydender, der har været, at skolelederen rent faktisk ønskede at holde Hitzb-ut-Tahrir ude med de samme begrundelser, som vi andre ønsker at holde Hitzb-ut-Tahrir ude, nemlig at det er en forening, som har opfordret på drab til jøder, hvis talsmand har fået en dom på 60 dage.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. april 2003

Er det korrekt, eller er det ikke korrekt, at U & U-forvaltningen gav en kontramelding på skolelederens opfattelse af, at man rent faktisk ikke ville have Hitzb-ut-Tahrir inden for dørene?

Borgmester Per Bregengaard: Jeg vil godt starte med at sige, at jeg sådan set ikke har noget ønske om, at foreningen kommer inden for dørene på Grundtvigskolen. Det har, tror jeg, heller ikke Michael Olesen. Men når foreningen kommer og beder om at leje dette lokale, så skal man selvfølgelig behandle den nøjagtigt som alle andre foreninger. Det står der faktisk i Martin Geertsens egne formuleringer – nej, jeg ved ikke rigtig, om det er Karin Storgaards retningslinjer. Der står, at man skal behandle alle foreninger ligeligt. Den er ikke blevet opløst ved dom. Der var ikke nogen fare for uroligheder derude.

Louise Frevert har ikke læst forslaget overhovedet, fordi der står intet som helst om det der med, at når man giver sig ud for nogle andre. Det er sådan set ligegyldigt, hvad foreningen kalder sig, det står der ikke noget om her, jamen så kan de leje et lokale på en skole og i et medborgerhus.

Der er ikke noget med, at skolelederen på Grundtvigskolen har fået nogen som helst kontraordre. Han kom under vejr med det der, at han havde lejet dem ud og ringede til uddannelses- og ungdomsforvaltningen – ja, det var altså en skole – og spurgte, om det var rigtigt, det, han havde gjort, og han fik at vide, at det var det, han ud fra en juridisk vurdering blev nødt til at gøre.

Så antyder Martin Geertsen også, at i kultur- og fritidsforvaltningen er der nogle helt andre retningslinjer end i uddannelses- og ungdomsforvaltningen. På baggrund af det her – Martin Geertsen kan godt tage papir og blyant frem, for jeg vil godt stille det spørgsmål, og det vil jeg have indhentet fra kultur- og fritidsforvaltningen: I hvor mange tilfælde har medborgerhusene indhentet vedtægter fra foreninger og søgt oplysning om formålet med mødet? I hvor mange tilfælde har medborgerhusene gjort det med de retningslinjer, der bliver lagt frem, og den der anderledes stramme procedure, de har i kultur- og fritidsforvaltningen? Det vil jeg gerne have et skriftligt svar på. I hvor mange tilfælde har man gjort det, og hvis der er nogle tilfælde, så vil jeg gerne have at vide, hvad man får ud af det.

Det, jeg anfægtede omkring retningslinjerne, var præcis ét, nemlig at de her lokaler ikke må anvendes af personer og foreninger, der arbejder for lovstridige formål. Det mener jeg er ren og skær galimatias, og jeg har prøvet at belyse det.

Det der med, at hvis foreninger har et kriminelt formål, er opløst ved dom, at der foregår kriminelle handlinger, jamen så er vi da enige om, at så skal de da ikke kunne leje lokaler til kriminelle handlinger. Det behøver man altså ikke at lave retningslinjer om, fordi det må de jo simpelt hen ikke. Altså det ville jo være at være medskyldig i kriminelle handlinger, hvis man gør det.

Men jeg vil godt sige, at jeg i hvert fald er så langt uenig med Martin Geertsen, og der er jeg meget enig med Tanwir Ahmad, at vi ikke kan begynde at bøje lovgivningen efter foreninger, som vi finder afskyelige eller ikkeafskyelige. Der er vi altså ude på et overdrev, hvor vi egentlig, prøvede jeg at sige på en ironisk måde før, sætter spørgsmål om forsamlingsfrihed og ytringsfrihed i spil, og det skal man være voldsomt påpasselig med.

Jeg kan sige, at i Enhedslisten har vi haft de her diskussioner til hudløshed, når det f.eks. drejede sig om nazipartiets lovlighed i Danmark. Og jeg står altså på den fløj, der hedder, at vi bliver nødt til at acceptere eksistensen af et nazistparti, medmindre det laver kriminalitet, medmindre det bliver opløst ved dom. Og det skal gælde for enhver anden bevægelse også.

Jeg håber, Martin Geertsen fik et klart og koncist svar på det, han havde spurgt om, og nu mangler han så et skriftligt svar på det, jeg har spurgt om.

Jens Kjær Christensen (Ø): Jeg vil bare sige, at det gik jo meget godt indtil Martin Geertsens sidste indlæg. Så begyndte jeg at blive i tvivl om, hvad vi egentlig diskuterer. Denne her historie har jo en forhistorie ved det, at vi to gange i Kultur- og Fritidsudvalget har haft forslag angående fortolkning af, hvem man kunne leje lokaler ud til.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. april 2003

Begge gange har sagerne ikke vundet flertal, og jeg har hele tiden haft den forståelse, at når man fremsatte forslaget som medlemsforslag her i salen, var det, fordi man ikke kunne komme igennem i Kultur- og Fritidsudvalget med noget.

Derfor lyder det underligt selvfølgelig, når Martin Geertsen fremhæver, at kultur- og fritidsforvaltningen har en særlig skrap forvaltningspraksis. Det hænger jo ikke sammen. Der var vel ingen grund til at gå hen og lave medlemsforslaget, når man har opgivet at kæmpe i udvalget. Altså det er bare til forvirring.

Jeg synes i øvrigt, at man skal have meget gode beviser på hånden, hvis man nu begynder at spille forvaltningerne ud og i virkeligheden påstå, at der er nogle af forvaltningerne, der optræder ulovligt. Jeg synes, det ligesom er en lidt skæv vinkel at komme ind på.

Jeg vil konstatere én ting: Jeg har ikke kendskab til, at udvalget har beordret vores forvaltning til at foretage nogen som helst speciel praksis i forhold til udlejning af lokaler, hvad der hører inden for vores område. Det går jeg heller ikke ud fra, at Martin Geertsen har kendskab til. Så derfor er det den praksis, må jeg gå ud fra, som har været gældende i ganske mange år her i kommunen, og som stadig væk er det.

Abderrahman Ben Haddou (D): Jeg må selvfølgelig erkende, at jeg var ret langt rundt omkring i min første tale, men jeg bliver så stiktosset over, at medierne og også forslagsstillerne gang på gang hopper på den der med, at den tekst handler om, at man vil dræbe jøder her i Danmark. Det er det, der irriterer mig.

Derfor synes jeg, jeg havde en grund til at fortælle mine gode kolleger her i Borgerrepræsentationen, hvad den rigtige tekst egentlig går ud på, og hvad den egentlig mener, i stedet for alt det vrøvl, som jeg egentlig mener, hele den danske presse har hoppet på, nemlig at den tekst egentlig gik ud på at slå jøder ihjel her i Danmark. Så vidt jeg ved, lever alle vore jøder i bedste behold her i Danmark, og det skal de selvfølgelig også have lov til.

Det, som jeg også synes er underligt, fordi jeg blev også kontaktet af en avis om, at netop den såkaldte trussel var kommet op igen på deres hjemmeside. Men det viste sig, at det bare var et genoptryk af den samme, altså det var den gamle dato, som bare var kommet ind igen. Det opfattede Urban, nu skulle man lige have en god artikel igen, så nu er truslen der igen, og den er helt ny, den er helt frisk. Men det var da samme dato, så der var ikke noget nyt. Men pludselig hoppede selvfølgelig nogle politikere på den med, at nu kommer de med truslen igen, en ny trussel. Den hopper jeg altså ikke på.

Det, der er problemet med det her, er, ærlig talt, jeg forstår godt Martin Geertsens hensigt med det her, og jeg ville gerne støtte det, hvis jeg kunne. Men vi kan bare ikke optræde som en domstol her, det er jo det, der er problemet. Vi er ikke en domstol. Derfor kan vi kun afvente, hvad Rigsadvokatens konklusion bliver, og en eventuel dom. Jamen kommer der en dom, så er jeg sikker på, at langt de fleste partier her vil være med til at gå ind og sørge for at få stoppet Hitzb-ut-Tahrirs engagement i de kommunale bygninger.

Så vil jeg lige spørge for en sikkerheds skyld, bare lige for at være sikker, fordi nu er det Hitzb-ut-Tahrir, og det er vi enige om. Men det kunne være glædeligt for mig at høre fra en af Dansk Folkepartis repræsentanter, at hvis vi kom ud for eksempelvis, at en eller anden højreekstremistisk organisation benyttede vores kommunale bygninger eller ejendomme og fremsatte trusler, som at de vil slå muslimer ihjel, vil Dansk Folkeparti så også forbyde dem at anvende vores kommunale ejendomme? Vil Dansk Folkeparti svare mig på det, så vil jeg blive meget glad.

Karin Storgaard (O): Jamen kære Ben Haddou. Jeg tror da ikke, vi er ansvarlige for, hvad pressen har skrevet om i denne sag. Jeg mener ikke, at der er tale om, at vi optræder som en domstol. Både ud fra, hvad Ben Haddou siger, og hvad andre har sagt i løbet af diskussionen, føler jeg, at jeg bliver nødt til at referere lidt fra, hvad der står i forslaget. Jeg tror ikke, man rigtig har læst, hvad der står, så jeg bliver lige nødt til at læse et par linjer op fra 2. afsnit:

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. april 2003

»De enkelte forvaltninger har ansvaret for, at brugen af mødefaciliteter o.lign. i kommunale ejendomme administreres efter retningslinjer, der dels giver borgerne og foreningerne sikkerhed for ligelig behandling, dels sikrer, at lokalerne ikke bliver anvendt til lovstridige formål eller anvendes af personer/foreninger, der arbejder for lovstridige formål eller med ulovlige midler.«

Jeg synes, at det alene besvarer vel det spørgsmål, som Ben Haddou rejste heroppe, fordi det er sådan, at det er lige meget hvem det er der benytter det ulovligt, om det er danskere, muslimer eller Hitzb-ut-Tahrir, det er ligegyldigt, vi skal ikke bruge det til lovstridige formål.

Så vil jeg sige til Tanwir Ahmad, der siger, at det er synd, at diskussionen handler om for eller imod Hitzb-ut-Tahrir: Nej, det gør den ikke.

Så vil jeg igen sige til Tanwir Ahmad, som åbenbart heller ikke har læst forslaget helt igennem eller lyttet godt nok til diskussionen, at det er jo også sådan, at de, der har lejet lokaler, har lejet sig ind under falske forudsætninger i første omgang. Det var jo det, som Louise Frevert meget tydeligt gjorde opmærksom på. Senere kom det så frem, hvilken organisation det var.

Så vil jeg sige til Per Bregengaard, at jeg synes, det er nogle kedelige signaler, Per Bregengaard sender heroppefra, fordi for mig er det, som om Per Bregengaard på en eller anden led accepterer, at der foregår sådanne møder i kommunens lokaler, tvivlsomme møder, eller hvad man nu skal kalde det. Men jeg mener, det er forkert at sende de signaler.

Det, vi beder om som forslagsstillere, er fælles regler, hvad der også fremgår meget tydeligt af forslaget, og der er vel ikke nogen, der kan have noget imod, at man skal have nogle fælles regler for udlån af kommunens lokaler. Er det ikke meget rimeligt, at vi, når man låner lokaler hos folkeoplysningen, kultur & fritid i øvrigt, uddannelse & ungdom, har nogle ens regler i Københavns Kommune for udlejning og udlån af disse lokaler? Det må da siges at være rimeligt.

Endnu en gang: Se, hvad forslaget indeholder, og lad os så få det i Kultur- og Fritidsudvalget for at afvente, hvad Rigsadvokaten kommer frem til.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): 3. runde.

Borgmester **Martin Geertsen**: Ja, kære Per Bregengaard, enten er man for, eller også er man imod. Altså når jeg bliver ringet op af folk fra det jødiske samfund, som siger til mig: Hvor er det godt, der endelig er nogen, der tør stille sig på talerstolen og gå i Lorry mod Per Bregengaard og være med til den skærpede profil i forhold til Hitzb-ut-Tahrir – så er det den vej, jeg har lyst til at gå.

Per Bregengaard vil med djævlens vold og magt kæmpe Hitzb-ut-Tahrirs sag, kæmpe deres sag i forhold til at åbne dørene til de folkeskoler, som han administrerer, og at lukke Hitzb-ut-Tahrir ind, åbne dørene på vid gab.

Nu har Per Bregengaard stillet mig et spørgsmål, som han gerne vil have skriftligt besvaret. Naturligvis skal han få det. Men jeg kunne godt tænke mig at dykke lidt mere ned i den såkaldte enighed, der var mellem skolelederen på Grundtvigskolen og ungdoms- og uddannelsesforvaltningen.

For Per Bregengaard skitserede det sådan, og jeg husker vist ikke helt forkert: Så blev vi enige om, at det nok var bedst, at de – forstået som Hitzb-ut-Tahrir – afholdt deres møde på Grundtvigskolen. Til trods for at de har opfordret til drab på jøder – sådan har jøderne i hvert fald opfattet det – til trods for at deres talsmand har fået en dom på 60 dage, så blev man enige med skolelederen fra U & U-forvaltningen om, at det nok var bedst.

Jeg kunne godt tænke mig at få fra Per Bregengaards forvaltning på skrift en klar beskrivelse af hændelsesforløbet, altså den kommunikation, der har været mellem Per Bregengaards forvaltning, U & U-forvaltningen, og den pågældende skoleleder i dette spørgsmål om Hitzb-ut-Tahrir eller Kulturforums møde på Grundtvigskolen.

Så vil jeg sige til spørgsmålet om udvalgshenvisningen, som man jo kan mene, og det gør jeg så ikke, men jeg vil bare prøve at retlede de medlemmer af Borgerrepræsentationen, som synes, at man skal udvalgshenvisne det, at hvis man skal udvalgshenvisne det, så er pointen netop ikke at henvisne det

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. april 2003

---

til Kultur- og Fritidsudvalget, hvor, som Jens Kjær Christensen jo siger, vi har haft denne diskussion indtil flere gange.

Tankegangen bag dette her er jo netop at få et sæt fælles spilleregler for udlån af lokaler i kommunen som sådan. Så hvis man vil udvalgshenvisе, så skal man jo udvalgshenvisе til det eneste koordinerende udvalg, som er i hele kommunen, nemlig Økonomiudvalget. Jeg vil så glæde mig til den drøftelse.

Men jeg vil godt sige, at der er for så vidt ikke nogen grund til at udvalgshenvisе. Man kan bare stemme for forslaget, som det ligger.

Men jeg vil glæde mig til at få hændelsesforløbet mellem Per Bregengaards forvaltning og den pågældende skoleleder beskrevet skriftligt.

Louise Frevert (O): Ja, hr. Martin Geertsen, det er ikke ligegyldigt for Dansk Folkeparti, om forslaget bliver udvalgshenvist eller ej. Til gengæld vil vi indvilge i, at det kan blive henvist til Økonomiudvalget. Det synes vi tværtimod er en ganske udmærket og fortræffelig idé, netop set i lyset af, at vi bliver nødt til at afvente Rigsadvokatens svar.

Men det, der fik mig op på talerstolen, var ikke så meget det, som hr. Martin Geertsen sagde, fordi jeg vil være meget tilfreds med, at man får en skriftlig udredning fra Per Bregengaards forvaltning og fra borgmesteren, hvor vi kan få at vide, hvordan hændelsesforløbet egentlig har været. Fordi vi er åbenbart nogle, der har en klar opfattelse af, hvordan hændelsesforløbet har været, men det har borgmesteren åbenbart ikke. Selv om han har siddet der på taburetten og haft mulighed for det, så ser man åbenbart tingene med forskellige briller, alt efter om man sidder på en borgmestertaburet, eller man sidder som menigt udvalgsmedlem.

Men jeg kunne godt tænke mig at spørge hr. Per Bregengaard i Enhedslistens hellige tolerance-navn, om man går ind for at støtte foreninger som Hitzb-ut-Tahrir, og som hr. Per Bregengaard siger, vi har foreningsfrihed, og hvis det var den ene eller den anden forening, så kunne det også være lige meget, fordi alle har lige ret og adgang til lokalerne.

Ja, men nu kommer så mit spørgsmål: Kan man acceptere som Enhedslistemand, som jeg ved har en stor tolerance over for alle minoritetsgrupper, at man støtter grupper og specielt denne ene gruppe og bevægelse, som diskriminerer kvinder på det groveste, som ikke alene under deres møde i Nørrebrohallen adskilte mænd og kvinder med et forhæng, men også på Rådhuspladsen i fredagsbønnen havde man muslimerne, der adskilte kvinderne fra mændene?

Kan man tolerere det i Enhedslistens navn og i Enhedslistens hellige tolerancenavn? Det vil jeg gerne have svar på.

Borgmester Per Bregengaard: Martin Geertsen skal få en skriftlig redegørelse.

Og så vil jeg sige til Louise Frevert, at jeg har en helt klar opfattelse af, hvad der foregik mellem forvaltningen og den pågældende skoleleder. Jeg ved ikke rigtig, hvor Louise Frevert får sin klare opfattelse fra, men det er nok noget, hun digter, lige så meget som at hun vil tilbagevise forslaget til udvalget, som om det havde været udvalgsbehandlet ... (*Afbrydelse*). Jo, det sagde du i dit første indlæg.

Så vil jeg gerne sige klart og kontant til Karin Storgaard, at jeg accepterer, at der foregår møder på skoler, i medborgerhuse, som jeg ikke bryder mig om, som jeg finder modbydelige, som jeg vil demonstrere imod, og som jeg vil deltage i blokader imod som civil borger. Hitzb-ut-Tahrir hører til den kategori, hvor jeg sagtens kan finde på at demonstrere imod, blokere deres møder og udtrykke, at de har nogle modbydelige formål.

Men det fører mig ikke til, at jeg som led i den udøvende magt i kommunen, det er det, vil gå ind og agere domstol. Det er det, som det forenede Dansk Folkeparti og Venstre ønsker at gøre i denne sag, og de ønsker, at skoleinspektører og andre skal efterforske foreningers lovlighed og formål. Det finder jeg, som jeg udtrykte ironisk i begyndelsen, forrykt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. april 2003

Jeg mener, jeg har givet en helt klar fremstilling af, hvad jeg mener om denne sag, og hvad Borgerrepræsentationen sådan set bør mene om denne sag, og derfor skal dette forslag stemmes ned.

Jens Johansen (F): Det var Louise Freverts sidste indlæg, der provokerede mig til at gå herop – jeg håber, fru Louise Frevert hører, hvad det er, jeg har at sige, nemlig at det ikke er Per Bregengaard, der administrerer Rådhuspladsen, det er borgmester Søren Pind. Så det spørgsmål om fredagsbønnen på Rådhuspladsen skal rettelig stilles til Søren Pind og ikke til Per Bregengaard.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Ja tak. Det spørgsmål er ikke stillet, og ikke flere har bedt om ordet.

Det Konservative Folkeparti stillede forslag om, at sagen blev henvist til Kultur- og Fritidsudvalget.

Forslaget blev forkastet med 47 stemmer imod 3.

For stemte C.

Imod stemte A, V, F, B, Ø, O og D.

Venstre stillede forslag om, at sagen blev henvist til Økonomiudvalget.

Forslaget blev forkastet med 43 stemmer imod 7.

For stemte O og C.

Imod stemte A, V, F, B, Ø og D.

Medlemsforslaget blev herefter forkastet med 35 stemmer imod 11. 4 undlod.

For stemte V med undtagelse af 1 medlem (Wallait Khan) og O.

Imod stemte A, F, B, Ø og D.

1 medlem af V (Wallait Khan) og C undlod.

=====

41) BR 181/03. Medlemsforslag om udlicitering af vintertjenesten

(Stillet af Søren Pind (V)):

Det foreslås, at dele af udførelsen af vintertjenesten udliciteres allerede fra vintersæsonen 2003/2004.

Borgmester **Søren Pind**: Jeg tror, alle i denne sal uden undtagelse kan huske vinteren i år. Jeg tror, alle har haft den helt givet ikke særlig store fornøjelse at prøve at bevæge sig gennem byen, da snestormen indtraf.

Jeg har i hvert fald hørt for den snestorm fra høj som fra lav. Tonsvis af klagebreve er væltet ind på mit kontor, ja, selv statsministeren havde den frækhed at sige, at han ikke syntes, jeg skulle interessere mig så meget for skattespørgsmål, men derimod koncentrere mig om snerydningen i Københavns Kommune, fordi det havde taget ham 3 timer at bevæge sig ind på Christiansborg den dag, det virkelig udviklede sig.

Se, den situation synes jeg ikke, vi skal komme i igen, og derfor har jeg stillet dette forslag om at udlicitere en del af vintertjenesten. Det er nemlig sådan, at vi i dag som politikere ikke har mulighed for i Københavns Kommune at sammenligne inden for kommunegrænsen, om det virkelig er rigtigt, at der er specielle forhold i vores by, der gør, at vi åbenbart ikke kan gøre det lige så godt, som man øjensynligt kunne andre steder, eller om det rent faktisk er sådan, at der er tale om svigt i vores egen organisation.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. april 2003

Jeg synes ikke, vi kan være de forhold bekendt. Jeg synes, vi skal give de politikere, nemlig f.eks. mig, som står som øverste ansvarlige for det her, mulighed for de værktøjer, der skal til for at håndtere opgaven, og det har vi ikke i dag. Så meget desto større blev min forbløffelse, da jeg i dag måtte læse i MetroXpress, at overborgmesteren tilkendegav følgende:

»Han« – altså mig, Søren Pind – »har haft mere end 5 år til at få KTK til at fungere. Det har han ikke magtet.«

Siger overborgmesteren. Jeg ved ikke, om det er en særlig socialdemokratisk skizofreni, der gør sig gældende, for så kigger man i et Ritzautelegram fra den 29. januar, der citerer Socialdemokratiets ordfører i Bygge- og Teknikudvalget for følgende om KTK:

»Ingen kan komme nu og sige, at det er Søren Pinds skyld«.

Siger Johannes Nymark. Faktisk har Jens Johansen været så venlig at sige nogle lignende ting.

Hvorfor siger de mennesker, der har beskæftiget sig med denne problemstilling, nu det i modsætning til den mand, der altså en gang imellem er nede i metroen eller oppe i kranerne og ser det hele lidt fra oven?

Det gør de selvfølgelig, fordi disse sager har en forhistorie, og fordi de talrige forslag, som den borgerlige side af denne Borgerrepræsentation har stillet, om enten at få privatiseret KTK eller få udliticeret KTK eller lave nogle forandringer, så vi kunne måle pris og kvalitet, er blevet stemt ned gang på gang. Derfor kunne man anstændigvis ikke sige andet end det, der er blevet sagt.

Hvis det her er linjen fra den socialdemokratiske overborgmester i denne by, så siger jeg velkomme. Jeg bærer ikke ansvaret for den næste vinter, der kommer. Jeg blev stemt ned i går i Bygge- og Teknikudvalget omkring denne sag. De, som ønsker, at de nuværende forhold blot skal fortsætte – jeg ved godt, at der er sat en undersøgelse i gang, men det hjælper ikke næste vinter. Skal vi nå at gøre noget, så er det nu; ellers sker der ikke noget. De, der stemmer imod i dag, bærer ansvaret for, at vi intet sammenligningsgrundlag har næste vinter.

Så er det sagt fra denne talerstol. Så må folk jo gøre op med deres egen samvittighed, hvor de står i denne sag.

Johannes Nymark (A): Jeg ville ikke tro, at jeg nogen sinde skulle blive enig med statsministeren, men i den konkrete situation må jeg sige, at det er jeg, jeg er klart enig med overborgmesteren i, at der har været tiden til at styre det.

Jeg rejste sagen sidste vinter. Det gav anledning til en diger rapport – og løfter om, at vi ikke kunne få løst problemerne i selve vinteren, det affandt vi os med – med redegørelse for, hvordan det her skulle komme til at fungere. Og så sidder vi i det snekaos her og nu.

Det at sige udliticeret, udliticeret, udliticeret, er for nem en løsning; der er også et ledelsesansvar. Og som borgmesteren selv sagde: Jeg er den øverste politiske leder i afdelingen. Jeg kan ikke få øje på dette ledelsesansvar.

Vi har faktisk på en række områder netop gjort det, som borgmesteren anfører, lavet delvise udliticeringer, sådan så der er noget at sammenligne med. Men fuldstændig at vaske hænder og fralægge sig ansvaret – borgmesteren ved også lige så godt som vi andre, at der er en forhistorie. Der er også et ansvar, men der er sandelig også et ansvar for at få tingene til at fungere, når man i det daglige går med organisationen. Jeg har ikke oplevet nogen særlig nidkærhed i det daglige for at få det her til at fungere.

Det er kritikken. Og jeg synes på baggrund af, at man som medlem af udvalget rejser sagen, får den grundigt redegjort for, får en rapport, udvalgsbehandler den og tror så på, at herefter vil administrationen med borgmesteren i spidsen faktisk også udføre det stykke arbejde, som man er blevet lovet i udvalget. Det er ikke sket; derfor kritikken.

Jeg skal tilføje, at nu gjorde vi det i udvalget i går, det kan man vel godt sige i forsamlingen her, at vi kobledes denne vintertjenestesag med alle de forskellige redegørelser, der i øvrigt er omkring KTK, fordi vi har været dybt inde i den problemstilling. Derfor mener jeg, det må være korrekt og høf-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. april 2003

---

ligt over for borgmesteren i stedet for at stemme det ned at sende dette forslag i udvalget sammen med de andre problemstillinger.

Jens Johansen (F): Jeg vil gerne indlede med at beklage mig over, at borgmester Søren Pind tager mit navn forfængeligt. Jeg har ikke udtalt mig om vinterkaosset i januar og Søren Pinds ansvar i den forbindelse eller mangel på ansvar, idet jeg ikke var i landet på det tidspunkt. Jeg rejste ud af landet samme dag, som det begyndte at sne, og kom først hjem, da snebunkerne var blevet fjernet, og kunne høre, at der havde været et voldsomt kaos.

Hvad jeg derimod har sagt, er, at vi er et flertal, som har besluttet politisk, at vi fortsat skal have KTK, mens Søren Pind hele tiden har ment, at vi burde sælge eller udlicitere KTK. Det står jeg ved, og på en eller anden led har vi så også i det flertal et politisk ansvar for den organisation.

Det fratager dog ikke Søren Pind det administrative og ledelsesmæssige ansvar for KTK og bygge- og teknikforvaltningen, det må jeg sige. Et politisk flertal i udvalget kan ikke fratage borgmesteren med den styreform, vi har, det administrative ledelsesansvar.

Han kan heller ikke fralægge sig det i en protokolbemærkning, hvad jeg er blevet gjort opmærksom på. Jeg tror, vi skal til at få indført den praksis i Bygge- og Teknikudvalget, at vi får protokolbemærkningerne læst op, så vi kan tage stilling til deres indhold og valør, med udgangspunkt i notatet fra 14. marts 2002 til Økonomiudvalget fra BR's Sekretariat, således at vi kan få en protokolbemærkningspraksis i Bygge- og Teknikudvalget, som stemmer overens med den, der gælder her i Borgerrepræsentationen og i Økonomiudvalget.

Jeg henviser til det notat af hensyn til forvaltningen, som så kan forberede sig på det til næste møde i BTU. Fremover vil vi have læst de protokolbemærkninger op, som afleveres i BTU.

Det siges her, at Søren Pind noterer sig, at flertallet ønsker at påtage sig ansvaret for, at KTK gennemfører vintervedligeholdelsen i 2003. Nej, ansvaret for, at KTK gennemfører vintervedligeholdelsen i 2003, påhviler administrativt og ledelsesmæssigt Søren Pind, og han må vise sig sin opgave voksen, således at vi kan undgå det kaos, vi har haft her i vinter, som jeg heldigvis var fri for, da jeg var et andet sted, hvor det ikke sneede, i den pågældende periode.

Søren Pind har redskaber og værktøjer dertil. Han sagde i sit indlæg her, at han står som den øverste ansvarlige administrative leder og skal administrere i overensstemmelse med det politiske flertal. Sådan er det. Søren Pind har efter min opfattelse de værktøjer, som skal til, han har et budget, og han har en organisation, og han har dygtige medarbejdere, som burde få styr på organisationen, således at den løser opgaverne med vintertjenesten.

Jeg er fuldstændig enig med overborgmesteren i, at det har Søren Pind haft 5 år til med fuld opbakning fra et politisk flertal, der har ønsket, at KTK skulle fortsætte som virksomhed i Københavns Kommune, ligesom Søren Pind har det administrative ansvar for det underskud, som er produceret i 2002, og som vi tidligere har beskæftiget os med og kommer til at beskæftige os med igen i den ene eller den anden form.

Vi vil meget nært følge Søren Pinds administration af dette område, da han nu har fralagt sig ansvaret og mener, at det ligger hos et flertal, et politisk flertal. Så er man altså ikke sin borgmesteropgave voksen, når man gør det. Man har faktisk ansvaret for den administrative ledelse, og Søren Pind har den faktiske administrative ledelse af KTK og har ansvaret for, at der ikke bliver noget kaos næste år med snerydningen.

Om forslaget om udlicitering eller privatisering og forsøg og den slags vil jeg sige, at det er et fuldstændig unødvendigt og tåbeligt forslag. Der findes noget, som hedder udfordringsretten, som giver hvem som helst lov til at udfordre kommunens virksomhed på forskellig vis, også på dele. Hvis nogen ønsker at udfordre vintertjenesten, så står det dem frit for at gøre det. Det ved Søren Pind, det har vi i øvrigt behandlet sammen i Økonomiudvalget, og vi ved, at denne udfordringsret også ligger på vintertjenesten.

Det forslag, der er stillet her, er inderligt overflødigt, derfor vil vi stemme imod det.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. april 2003

Mikkel Warming (Ø): Jeg ved personlig ikke, hvad der er bedst: at Anders Fogh ikke er på Christiansborg, eller at Søren Pind ikke beskæftiger sig med Københavns Kommune, men begge dele har deres absolutte fordele, skulle jeg hilse og sige.

Jeg blev selvfølgelig også noget provokeret af den ansvarsfralæggelse, der foregik heroppe fra borgmester Søren Pinds side. Jeg kan godt huske, at Venstre i sidste valgperiode, der havde lavet budgetforudsætningerne for hjemmeplejen i København gennem flere nedskæringsforlig med Socialdemokratiet, ikke mente, at de havde noget som helst ansvar for, at der var for få penge overhovedet. Det var én person, borgmester, man kørte på.

Vi andre mente nu nok, at budgetforligspartierne, Venstre, Konservative, Radikale og Socialdemokratiet, måtte bære et ret tungt fællesansvar for plejehjemslukninger, for nedskæringer i hjemmepleje, som man gennemførte sammen i de to sorte budgetår. Men det mente Venstre ikke. Venstre mente, det var klart, og havde på en eller anden vis også en pointe i, at der da var en politisk og administrativt ansvarlig borgmester.

Men det gælder åbenbart ikke her. Det gælder ikke Søren Pind. Det kaldes dobbeltstandard. Det kaldes, at man har én moral, ét synspunkt, når det er nogle andre, og en anden, når det er en selv. Det holder altså ikke. For det er rigtigt, der har været 5½ år. Det er også rigtigt, at Søren Pind har stået og skrevet udlicitering af alting fra dag ét, ja, fra før han blev borgmester i øvrigt.

Ikke desto mindre har der jo foregået voldsomme forandringer i organiseringen af Kommune Teknik København, også i vintertjenesten, initieret i samarbejde mellem fagforeningen, virksomheden og bygge- og teknikforvaltningen, som Søren Pind vel også et eller andet sted mener, han har et ansvar for, også omkring vintertjenesten, også som forberedelse til det ikke gode resultat, der var her i januar.

En konsekvens af den udlicitering, Søren Pind foreslår nu, er, at det jo er så dejlig nemt bare at stille sig op og sige udlicitering, fralægge sig ansvaret, ikke gøre noget selv, og det gør Søren Pind. Det er den nemme løsning, det er revolverløsningen, og den kommer hver gang. Det har den også gjort her, og vi ville næsten være blevet skuffede, hvis det ikke var sket, det skal jeg erkende.

Det så på et tidspunkt også ud til, og nu er jeg en smule forvirret over Socialdemokratiet, det må jeg blankt erkende, at de faktisk var med på, at det skulle ske, men der er åbenbart sket noget de sidste par dage, og det hilser jeg da velkommen, hvis det holder – hvis det holder, men man kan jo aldrig vide.

Vil det hjælpe at udlicitere? Formentlig ikke. Hvorfor skulle det det? Det er der da ikke noget, der tyder på. Men det vil have nogle voldsomme konsekvenser for Kommune Teknik København i forhold til, at det er en af hjørnestenene, hvor man så kan tage endnu en salamiskive, endnu en salamiskive, endnu en salamiskive og så måske opnå det resultat for alvor, som jeg har en fornemmelse af, at borgmesteren nok gerne ville have, nemlig at det hele går så meget i kaos, at man kan sælge møget, fordi der ikke er andre udveje, eller skaffe sig af med det, eller hvad man nu vil.

En personalepolitisk konsekvens af at udlicitere dele af vintertjenesten er selvfølgelig, at der sker noget med den måde, KTK er struktureret på og organiseret på, fordi den aftale mellem Kommune Teknik København, fagforeningen og bygge- og teknikforvaltningen, som man bevidst vil gå ud og bryde ved at udlicitere dele af vintertjenesten, betyder, at den ordening, hvor de i dag afspadserer overarbejde optjent om sommeren i rådighedsvagter og lignende, selvfølgelig ikke kan fungere, når man udliciterer 40 pct. af vintertjenesten; selvfølgelig kan det ikke det. Det betyder så, at de går fra fastansættelse til sæsonarbejde. Det er et storslået signal af Københavns Kommune at sende ud om sin personalepolitik, hvis det bliver resultatet.

Vi synes, det er et dårligt forslag; det har vi syntes hele vejen igennem. Vi vil med glæde stemme det ned i aften, hvis det er det, der ligger i kortene.

Monica Thon (B): Nu kan det være, der ikke bliver optjent så meget overarbejde, når man ikke kan afspadser det til vintervagten, men det er så en anden ting.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. april 2003

Der skal ikke være nogen tvivl om, at Det Radikale Venstre gerne ser en udlicitering af dele af KTK. Vi sympatiserer også med Socialdemokraternes pressemeddelelse, men vi ønsker en tilkendegivelse af, at det her ikke vil trække i langdrag.

Så vil jeg bare sige, at vi gør det, fordi vi ikke mener, at vi med så mange mennesker i vores brød kan forhaste noget, som bør være velforberedt, men der skal heller ikke gå for lang tid.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg har selv et par bemærkninger, jeg vil gøre her i slutningen af 2. runde. Jeg kan ikke trykke mig ind.

Det der med sneen, altså borgmester Søren Pind fik det næsten til at lyde, som min far taler om den hårde vinter der i 1941 eller 11942, hvornår det var, hvor det var sådan, at man kunne gå til Sverige, hvis man i øvrigt havde haft mulighed for det af andre årsager.

Jeg synes, det er blevet lidt en uskik her i forsamlingen, at borgmestrene, vi så det under den sidste debat, og vi ser det her, at det sådan mellem borgmestrene, at vi afkræver hinanden skriftlige redegørelser for ditten og datten. Det tror jeg går hen og bliver sådan lidt ævlebævlé, og det tror jeg, befolkningen vil have ganske svært ved at forstå, fordi det, den forventer, er, at der er en anelse entydighed i det, vi går og laver.

Jeg vil godt sige, at der ingen tvivl er om, at KTK har problemer, dels økonomiske problemer, dels med at levere de ydelser, som er det, vi forventer, og det, der har været forventet i forbindelse med de budgetter, der er blevet vedtaget.

Som jeg hørte det, da jeg var på den anden side af kloden og så på nettet, hvad det var, Johannes Nymark havde udtalt, så tror jeg, at der den 29. januar var en udtalelse om, at det ikke var borgmester Søren Pinds ansvar, det underskud, KTK var kommet ud med, på de 29 mio. kr. Sådan erindrer jeg det.

Jeg melder mig gerne under fanerne som en af dem, der har sagt, at jeg synes, at vintervedligeholdelsen på Frederiksberg var bedre end i København. Frederiksberg har mig bekendt organiseret det her på samme måde, som man har i København, massivt bedre, jeg kører igennem Frederiksberg hver dag, massivt bedre, var mit generelle indtryk. Men nu skal man jo ikke lave om på det her, hverken af hensyn til overborgmesteren eller af hensyn til statsministeren og deres fremkommelighed i trafikken.

Må jeg sige, at jeg har jo i går, det ved de fleste, også drøftet det med borgmester Søren Pind, drøftet at igangsætte en undersøgelse med henblik på at vurdere rammevilkårene for KTK på uændrede vilkår, hel udskillelse eller delvis udskillelse, også ved brug af udlicitering. Jeg vil da ikke afvise, at det instrument kan blive taget i brug i et eller andet omfang, men jeg tror, det er klogt at se på den virksomhed og de opgaver, den skal løse, og se på det i sin helhed på nuværende tidspunkt.

Hvis vi tog en væsentlig del af KTK's omsætning på nuværende tidspunkt og udliciterede den, ja, så kom vi til at svække kommunens interesse i et eventuelt efterfølgende udbud, og så ville vi jo i den sammenhæng gøre KTK mindre interessant for eventuelle private leverandører.

Jeg vil godt sige om det der med de 5 år, jeg blev spurgt i går af MetroXpress om en kommentar til det, som borgmester Søren Pind havde sagt til TV/Lorry tidligere på aftenen, at jeg kunne også godt have sagt, og det mener jeg, jeg har erindring om, at det har borgmester Søren Pind nogle gange nævnt, at jeg ikke havde løst alle problemer i Københavns Kommune i de 14 år, jeg har været overborgmester. Det har jeg en svag erindring om, og det medgiver jeg gerne. Der er meget endnu på min dagsorden. Det er også derfor, jeg bliver siddende – eller stående lige i øjeblikket her, hvor jeg er.

Forslaget er, at vi skal udlicitere snerydningen her og nu, og hvis vi ikke gør det, så vil borgmesteren ikke tage ansvaret. Der er jo styrelsesloven til at håndtere, hvad det er for et ansvar, man har i den sammenhæng. Jeg tror også, at borgmester Søren Pind godt ved det. Man kan ikke udlicitere sig fra ansvaret, man kan heller ikke stikke hovedet i snebunken. Man er nødt til at vende ansigtet til musikken.

Jeg synes, at vi i fællesskab skal trække i arbejdstøjet, få foretaget de undersøgelser, og sådan som jeg har forstået det, vil man kunne gennemføre dem således, at vi kan få sagen til politisk behand-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. april 2003

---

ling inden sommerferien. Det synes jeg er en fornuftig tidshorisont. Så har vi også bunkerne fra januar lidt på afstand.

Hvis det så er sådan, at der er problemer, så kunne man jo overveje, da de penge, de 5,5 mio. kr., som udliciteringen ville koste, er i systemet, om man skulle bruge nogle af dem til at få nogle skovle, kommunale som private, til at rense ved stoppesteder, fodgængerovergange osv. Det kunne måske være et bud på en løsning her ved næste sneårsskifte.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Så er det 2. runde.

Borgmester **Søren Pind**: Jeg vil godt lige sige, at jeg ikke har udtalt, at jeg ikke havde ansvaret. Jeg har citeret andre for at sige, at jeg ikke havde det. Men jeg har selv stået frem i TV-Avisen og sagt, at jeg havde ansvaret. Der så jeg ikke andre sige noget.

Så jeg vil godt lige sige én ting: Selvfølgelig har jeg ansvaret, selvfølgelig har jeg det øverste administrative ansvar, det hersker der da overhovedet ikke nogen tvivl om. Det er ikke mig som borgmester, der render rundt og siger, at det ikke er min skyld. Det vil jeg godt lige skynde mig at understrege.

Når jeg så til gengæld siger det for den næste vinters vedkommende, og siger det åbent og ærligt i denne sal, så er det jo ikke, fordi jeg lige pludselig har fået en fiks idé. Så er det rent faktisk, fordi bygge- og teknikforvaltningen i en indstilling i går til Bygge- og Teknikudvalget fortalte sine politikere, at dette var den eneste mulighed for at sikre sig imod kaos til næste vinter. Det valgte et flertal at tilsidesætte.

Når et flertal i et udvalgsstyre vælger at tilsidesætte forvaltningens bedste skøn, så bærer flertallet ansvaret. Det kan borgmesteren ikke tage fra flertallet. Så enkelt er det, hr. Jens Johansen. Det er det, udvalgsstyre handler om. Når man vælger at tilsidesætte indstillinger fra embedsmænd, forvaltning, som gør et samvittighedsfuldt stykke arbejde, som borgmesteren står bag et hundrede procent, så kan jeg ikke sige med 100 pct.s sikkerhed, at jeg kan garantere mod kaos næste vinter, for det kan jeg ikke, det kan jeg ikke, slet ikke, når et flertal vælger at gå imod en forvaltnings indstilling. Så jeg kan ikke love, at der ikke bliver kaos til næste vinter.

Når det så er sagt, så vil jeg da gerne kvittere for, at vi nu får lavet en undersøgelse. Jeg vil godt kvittere for de signaler, som også overborgmesteren har udsendt i denne sag. Ingen tvivl om det. Det ved overborgmesteren også godt. Men jeg er bare nødt til at sige, at omkring den del af problemstillingen, der handler om næste vinter, har man altså sat sig imod, hvad forvaltningen skønner er den rigtige løsning. Derfor har flertallet påtaget sig det ansvar. Det er skam ikke noget, jeg prøver på at rende fra.

Jeg synes i øvrigt, at overborgmesterens betragtninger om Frederiksberg er ganske interessante. Altså for min skyld kan man da godt inddele København i snerydningszoner a 90.000 indbyggere. Jeg er ikke sikker på, at det lige var det, vi havde forestillet os. Forvaltningen havde et anderledes ganske udmærket forslag om at udlicitere 40 pct., så man havde et sammenligningsgrundlag.

Men jeg forstår, at man også i aften fra flertallets side vil nedstemme det, bygge- og teknikforvaltningen i virkeligheden havde indstillet til sine politikere i går. Og ja, det må så være på flertallets ansvar. Jeg skal selvfølgelig gøre mit bedste for at opfylde alle de pligter, der påhviler mig i henhold til styrelsesloven, naturligvis. Andet kunne jeg ikke drømme om.

Jens Johansen (F): Jeg må altså sige til Søren Pind, at det er noget sludder, Søren Pind står og siger heroppe.

Det er klart, det er et politisk flertals politiske ansvar, at der nu er truffet en beslutning om, at der ikke skal foretages udlicitering. Men det er klart Søren Pinds og forvaltningens ansvar, at der på de givne forudsætninger, det budget, som er, og den organisation, som er, ikke opstår det kaos til næste vinter. Og det må Søren Pind sørge for sammen med sin forvaltning. Det har han det administrative ansvar for. Så bliver det 6. år, nu har han haft det ansvar i 5 år. For Søren Pind har ansvaret for at ud-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. april 2003

---

føre de beslutninger, som bliver truffet, og den beslutning er, at det er KTK, som står for vintertjenesten til vinter.

Så vi ser frem til, at der med Søren Pinds ihærdige indsats og ansvarlige ageren i denne sag ikke bliver noget kaos på vejene næste vinter.

Abderrahman Ben Haddou (D): KTK mindede mig i vinters, i januar måned, lidt om den irakiske Republikanergarde. Det var ligesom amerikanerne skulle møde en masse kampvogne, men mødte intet.

På samme måde skulle alle københavnere på arbejde, men de mødte ikke andet end kæmpebjerge af sne, men så intet til nogen som helst fejmaskiner i de københavnske gader. Det eneste, man sagde, var, at man saltede, man saltede. Ja, der var rigeligt med salt, men man fejede ikke. Det gjorde man til gengæld, desværre, må jeg nok sige og give overborgmesteren ret i, at det gjorde man. Hvis man kørte fra Vanløse ind på Frederiksberg, så kunne man sagtens se den store forskel, der var i kvaliteten af snerydningen på Frederiksberg i forhold til Københavns Kommune.

Men når det er sagt, så vil jeg så også sige, at det her tangerer politisk drilleri, og hvis CD skal tage stilling i denne her sag, så er vi nødt til at forholde os til, hvad bygge- og teknikforvaltningen har meldt ud. De har meldt ud, som borgmesteren på området har sagt, at de ikke kan love, at de kan klare snerydningen til vinter.

Ergo, hvis man som parti her modsætter sig den løsning, de så kommer med, nemlig udlicitering, i håb om eksempelvis at drille borgmester Søren Pind, så synes jeg, at det virker nærmest for latterligt, fordi de, der betaler prisen til syvende og sidst, er vores københavnere, der skal stå og sjappe rundt i det sne, og det vil jeg gæleme ikke finde mig i.

Så derfor, hvis det er den eneste løsning for, at vi kan få en ordentlig snerydning i København til næste vinter, så trækker jeg mig i hvert fald ikke tilbage fra, at vi får udliciteret dele af snerydningen så hurtigt som muligt. Det her gør jeg, for det har ikke noget med omsorg eller pleje at gøre.

Mikkel Warming (Ø): Søren Pind er konsistent, var jeg lige ved at sige. Han har råbt »udlicitering« i mange, mange år, og det er det, der gør det lidt svært at sige, at der skulle være en særlig saglig – for mig i hvert fald – begrundelse lige nu. Der har jo været omstruktureringer, omorganiseringer, ja mindst talt kan man sige, KTK er blevet en kontraktstyret virksomhed, men også af vintertjenesten, også af, hvordan man organiserede rådighedsvagter osv., osv. Der blev i øvrigt lavet nogle aftaler, som borgmesteren ikke fandt anledning til at kommentere, som borgmesteren meget gerne vil bryde, aftaler mellem forvaltningen, KTK og fagforeningen, som borgmesteren vil bryde rent. Det kan han være, han finder anledning til at kommentere det lidt senere.

Der er faktisk lavet nogle voldsomme omstruktureringer. Der har været politiske diskussioner i forbindelse med det, efter det. Og borgmesteren har jo hele tiden sagt »udlicitering«, så at det skulle være specielt sagligt nu. Der skal styr på tingene.

Forvaltningens indstillinger handler jo også om, hvad det er for nogle politiske signaler, der bliver givet, når man drøfter tingene. Og hvis Søren Pind undrer sig over, hvor det flertal, der har været markeret, i hvert fald i offentligheden, for at udlicitere dele af det, er blevet af i aften, så kan jeg egentlig godt forstå det, det skal ikke være det, fordi jeg har også fornemmet, at det var der.

En af de ting, jeg synes, man burde have kigget nærmere på, en af de ting, jeg meget gerne ville have haft mere fokus på i det udredningsarbejde, der har været i januar og februar, ledte op til de indstillinger, i stedet for at fokusere på automaten udlicitering, jamen så fokuserer på: Er den model med kontraktstyret virksomhed, bestiller-udfører-modellen, hvor den ene del af forvaltningen bestiller hos den anden, to direktioner, der begge refererer til samme politiske myndighed, særlig smart?

Har det været helsebringende og lykkebringende, eller burde vi ikke rekommunalisere hele dynen og få nogle meget klarere kommandoveje og strukturer i det? Men det var der ikke just stemning for at

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. april 2003

---

undersøge nærmere. Sådan erindrer jeg da udvalgmøderne uden at referere for meget. Men man ville gerne snakke udlicitering.

Men det er så fantasiløst, det med udlicitering, og det ændrer altså ikke ved, at borgmesteren som den øverste ansvarlige, etc., etc., etc., ikke bare kan stille sig op og sige: Jamen de beslutter noget andet. Det er borgmesterens – grimt ord – pligt at sørge for, at det kommer til at fungere, selv om han ikke er enig.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Så er det borgmester Søren Pind i 3. runde.

Borgmester **Søren Pind**: Jeg vil godt sige til både hr. Jens Johansen og Mikkel Warming, at jeg selvfølgelig er enig i, at det er min pligt uagtet partitilhørsforhold eller noget som helst andet at få det bedst mulige ud af Bygge- og Teknikudvalgets beslutninger og ud af Borgerrepræsentationens beslutninger.

Men det er dog ikke desto mindre paradoksalt, at når forvaltningen indstiller: Det her er vi nødt til for at få tingene til at fungere, for vi har set, det andet ikke fungerer – når borgmesteren stiller sig bag sin forvaltning hundrede procent og siger: Det har forvaltningen ret i – når så et flertal stemmer det ned, men samtidig fastholder det, hr. Jens Johansen siger: Men i øvrigt er vi sådan set ligeglade med alt det, I har sagt, vi er ligeglade med alle de problemer, der var i fjor, fordi I skal løse problemerne, og I har budgettet til det, og det hele er bare hundrede procent i orden – så minder det mig lidt om dengang venstrefløjen sammen med, eller venstrefløjen inklusive Socialdemokratiet, undskyld, Bente Møller, vedtog, at vi skulle ansætte 40 flere parkeringsvagter, fordi det ville give en enorm indtægt. Sandheden var, at det gav et dundrende underskud. Det er nøjagtig det samme, der sker her.

Der vil jeg bare sige, jamen altså for min skyld kan den samlede venstrefløj i Københavns Kommune sagtens vedtage, at det her skal vi, og sådan vil det være, og der skal ikke være noget sne i Københavns Kommune til næste år. Good luck, siger jeg. Altså jeg vil selvfølgelig gøre mit ypperste og yderste for at forhindre, at det her sker, men det ændrer ikke på, at et flertal af politikere har forkastet sagkundskaben, har forkastet forvaltningens indstilling. Og selvfølgelig, når man gør det, bærer man også ansvaret for det, det er klart.

Jens Johansen (F): Jeg skal blot erindre borgmester Søren Pind om, at det faktisk var forvaltningen, som kom med en indstilling, eller et notat var det, om, at hvis vi ansatte flere parkeringsvagter, så ville parkeringsindtægterne også blive højere. Det er faktisk rigtigt. Så det er ikke altid klogt, hvad forvaltningen siger, det er ikke altid klogt, hvad forvaltningen siger, det må vi jo så erkende. Den erkendelse har vi sammen med Søren Pind fået i den der sag om parkeringsvagterne.

Og nu må jeg så sige til Søren Pind, at når det gælder vintertjenesten, så har Søren Pind sammen med sin forvaltning haft 5 år til at øve sig på det; så må vi håbe, at 6. gang er lykkens gang, fordi det er Søren Pinds ansvar, at der ikke er sne på gaderne til vinter, det har han det administrative ansvar for ... (*Afbrydelse*). Det har jeg overhovedet ikke nogen kommentarer til.

Men jeg skal sige ligesom overborgmesteren, at snerydningen på Frederiksberg fungerede bedre end i København, så måske skulle Søren Pind tale med Frederiksberg om, hvordan man gjorde det der.

Jeg er fuldstændig enig med Mikkel Warming i det show, vi oplevede, hvor alle vaskede hænder, den ene forvaltning og den anden forvaltning, med hensyn til, hvem der havde ansvaret for, at der var sne på gaderne, som vi så. Fordi efterspillet var jeg dog hjemme til at overvære og deltage i og opleve.

Alt det skal vi ikke se igen. Ud af alt det her må vi sige, Søren Pind har en opgave. Vi ser frem til, at han løser den ansvarligt.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Måske man kunne lave en aftale med Mads Lebech og Frederiksberg om, at den af Frederiksberg Kommune ejede kommunale snerydningsorganisa-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. april 2003

---

tion bistod os på en eller anden led ved at lade maskinerne køre ind over kommunegrænsen en gang imellem.

Socialdemokratiet stillede forslag om, at sagen blev henvist til Bygge- og Teknikudvalget.

Udvalgshenvisningen blev vedtaget med 28 stemmer imod 22.

For stemte A, B, O og C.

Imod stemte V, F, Ø og D.

=====

42) BR 178/03. Indkaldelse af stedfortræder

Godkendelse i henhold til lov om kommunernes styrelse § 15, stk. 2, af formandens indkaldelse af stedfortræder for Marlene Krogh (F), som af arbejdsmæssige årsager vil være forhindret i at deltage i forsamlingens møder fra 1. maj 2003 til 31. juli 2003. 1. stedfortræder Heinrich Metz indkaldes.

Indstillingen blev godkendt.

=====

43) BR 179/03. Meddelelse om midlertidige valg

Meddelelse fra den store valggruppe om, at Heinrich Metz (F) indtræder som midlertidigt medlem af Sundheds- og Omsorgsudvalget, Beredskabskommissionen for Storkøbenhavn (repræsentantskabet), Beredskabskommissionen for Københavns Kommune, Epidemikommissionen og som midlertidig suppleant i bestyrelsen for Hovedstadens Sygehusfællesskab og Klagerådet vedrørende hjemmehjælp i forbindelse med Marlene Kroghs fravær. Endelig meddeler den store valggruppe, at Trine Schaltz (F) indtræder som midlertidigt medlem af bestyrelsen for Hovedstadens Sygehusfællesskab, Samarbejdsudvalget vedrørende fysioterapeutiske forhold og Speciallægesamarbejdsudvalget i forbindelse med Marlene Kroghs fravær.

Meddelelsen blev taget til efterretning.

Dørene blev lukket kl. 23.15

Disse sager blev behandlet for lukkede døre:

44) BR 155/03. Indgåelse af kontrakt

(Økonomiudvalget, Sundheds- og Omsorgsudvalget, Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget og Kultur- og Fritidsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

45) BR 156/03. Indgåelse af lejekontrakter

(Kultur- og Fritidsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 10. april 2003**

Mødet sluttede kl. 23.17